

MINISTERUL DE INTERNE
DEPARTAMENTUL SECURITĂȚII STATULUI

61354

D 001444

MISSIONE
NEOFICIALA

1981

MINISTERUL DE INTERNE
DEPARTAMENTUL SECURITĂȚII STATULUI

„UZ INTERN

MISIUNE NEOFICIALĂ

Nr. 277 .

SERVICIUL EDITORIAL ȘI CINEMATOGRAFIC

— 1981 —

CUVÎNT ÎNAINTE

Lucrarea de față, intitulată *Misiune neoficială*, a fost realizată prin traducerea selectivă a unei cărți scrise de Robert Rostand și apărută în Anglia în anul 1975. În cuprinsul său sînt descrise măsurile și acțiunile întreprinse de un comando special angajat să asigure securitatea unui fost lider african — detronat de cumnatul său — care dorea ca, împreună cu fiica sa, să părăsească Anglia și să se reîntoarcă în patrie pentru a prelua puterea. Din informații rezulta însă că el se afla tot timpul în atenția a trei asasini de profesie plătiți, pentru a-l suprima, de adversarul său politic.

Titlul cărții sugerează caracterul neoficial al misiunii, în sensul că, din rațiuni politice, în caz de eșec, nu angaja responsabilitatea guvernului englez, care oferă demnitarului respectiv azil politic.

Din aceste motive, M.I. 5 (Serviciul de contrainformații englez) apelează la sprijinul secției europene din Londra a organizației secrete „Syops”, patronată de C.I.A., care, spre deosebire de aceasta — după cum pretind componenții săi — asigură protecție și nu apelează la atentate și suprimări. Că lucrurile nu stau așa, rezultă clar din desfășurarea intrigii. Pe cine contează „Syops” în îndeplinirea misiunilor ordonate? Ea are în organigramă profesioniști de clasă, ce posedă calități fizice și volitive deosebite, cum ar fi: dibăcie în mînuirea armamentului din dotare, dexteritate în lupta corp la corp, orientare în teren, curaj împins pînă la sacrificiul suprem, foarte dezvoltat simț al auzului, văzului, mirosului etc. Printre aceștia există însă și cadre viciate, deși se dovedesc competente din punct de vedere profesional.

Scrind lucrarea in genul romanelor de aventuri sau politiste, autorul a urmarit sa stirneasca curiozitatea cititorului, dar mai cu seama sa amplifice tensiunea dramatica a cartii, folosind in acest scop pina la obsesie elementul de rãfulalã între adversari.

Si totusi, Misiune neoficialã descrie un caz real, prezentind atentatele puse la cale pentru suprimarea demnitarului african in cauzã, mijloacele de transport folosite in acest scop, mãsurile luate pentru asigurarea securitãtii in timpul cãlãtoriei si in interiorul clãdirilor, modul de penetrare a unui sistem de securitate si gardã etc.

In cele ce urmeazã, ne vom opri la cîteva concluzii mai importante ce se desprind din lecturarea traducerii. O primã concluzie ar fi aceea cã serviciile secrete occidentale colaboreazã strins între ele, ajutîndu-se si fãcînd schimb de informații, chiar dacã in realitate urmãresc scopuri diferite. Astfel, M.I. 5 acoperã crima sãvîrșitã de „Syops” asupra unui membru al unei misiuni comerciale, iar aceasta, la rîndul sãu, se angajeazã formal sã-i asigure securitatea demnitarului african, deși — conform înțelegerii dintre cele douã servicii secrete — șeful secției europene „Syops” ordonã unuia din subalterni sã-l ucidã pe fostul lider african.

Cititorul va constata, de asemenea, cã, pentru a-și îndeplini în condiții cît mai bune sarcinile încredinșate, orice serviciu secret ce se respectã trebuie sã culeagã informații despre obiectivele existente în lucru. De exemplu, M.I. 5 are întocmite dosare cu datele personale ale celor trei asasini angajați sã-l ucidã pe demnitarul african si despre modul în care aceștia au pãtruns în Anglia (sosesc din țãri diferite, pe calea aerului, la ore diferite, folosesc nume si pașapoarte false etc.).

In lucrare, autorul mai prezintã si unele metode si mijloace folosite de elementele teroriste pentru suprimarea victimelor. Cunoașterea acestora ajutã cadrele Ministerului de Interne sã desfășoare o eficientã activitate de prevenire a unor asemenea fenomene.

Traducerea oferã si alte aspecte din munca specialiștilor în asigurarea securitãtii demnitarilor si în combaterea terorismului, cum ar fi modul de predare si primire a unui obiectiv, realizarea dezinformãrii etc. Autorul nu trece cu vederea nici greșelile ce pot fi sãvîrșite cu prilejul îndeplinirii unor asemenea misiuni, dintre care reținem: nesupravegherea autoturismului utilizat, ceea ce a creat posibilitate adversarilor sã amplaseze sub el o bombã artizanalã; necunoașterea

agravãrii unor defecte fizice ale membrilor echipei de cãtre conducãtorul acestuia: aprecierea inexactã a condițiilor meteorologice ș.a.

Avînd în vedere cã lucrarea prezintã diferite aspecte privind mãsurile si acțiunile întreprinse pentru asigurarea securitãtii unui demnitar si contracararea încercãrilor teroriste îndreptate împotriva acestuia, sîntem de pãrerã cã ea va contribui la lãrgirea orizontului de cunoștințe profesionale ale cadrelor Ministerului de Interne, mobilizîndu-le pentru întãrirea vigilenței si combativitãtii în îndeplinirea atribuțiilor ce le revin.

Colonel ION PLUTEANU

Colonel VASILE DRĂGOI

„Syops” folosea cu eficiență, de mai mult timp, instalația de supraveghere cu infraroșii pe timpul nopții. Locken știa că în imaginile multicolore ale împrejurimilor ținutului englez ar fi putut recunoaște imediat un om, chiar unul tirându-se pe burtă, la o distanță de o sută de yarzi de fermă. Totuși, din instinct, dezagrea sistemul pentru plictiseala ce-l afecta propriile simțuri.

Își aruncă ochii spre ceasul de la mină, își întoarse privirea la ecrane și se adresă bărbatului adormit pe canapea, la câțiva pași de el :

— E timpul, Eddie.

Vorea-i era joasă, tonul egal, o voce obișnuită să nu se învecieze în cuvinte inutile și nici în inflexiuni fără rost. Deși devenise conștient că vorbea brutal, până la grosolanie, de obicei, acorda prea puțină importanță acestui lucru.

— E aproape ora patru, se adresă tinarului cu mai multă căldură.

— Dumnezeu!

Omul de pe canapea sări brusc, clipind, ștergându-și ochii, apoi își căută cu mâinile gulerul boțit al cămășii și spuse :

— N-o să mă obișnuiesc niciodată cu o asemenea corvoadă.

— Lăptarii fac acest lucru zilnic. Primii zece ani sînt cei mai grei, răspunse interlocutorul.

— Oricum, asta nu-mi ține de cald, replică tinarul care se ridică, își slăbi cureaua și își mută tocul cu pistolul din față, unde-l atîrnase gata de tragere, pe șoldul stîng.

— Bea niște cafea, apoi treci pe la posturi, zise Locken.
— Iarăși?
— Iarăși, preciză Locken, cu calm. Dealtfel, peste două ore vei face la fel și cînd Perry și Crowell intră, vei relua treaba.

Eddie îi zîmbi forțat și spuse:

— Ești un tip dur, mister.

Se întoarse după zece minute cu răsufierea înghețată de aerul tăios al dimineții de primăvară.

— Fii atent aici, zise Locken, privindu-l în față pe Eddie pentru prima oară.

Era un băiat cu o figură simpatcă și deschisă; păr blond, tuns scurt, perie, la modă acum douăzeci de ani. Cîndva, fără chef, Locken se uitase la o poză instantanee, pe care Eddie i-o arătase s-o privească. Era vorba de o femeie — numită Cheryl Charlotte sau Charlene — cu o față dubioasă. Locken s-a lămurit pe loc. Pentru treaba lor, problemele acestea nu însemnau nimic.

Locken întrebă:

— Ce face Wrodny?

— Doarme. Sforăie ca un ferăstrău, răspunse Eddie.

— Te-ai uitat la el? Ești sigur că era Wrodny?

Tinărul mimă timid.

— Atunci du-te înapoi și te uită. Încredințează-te că-l așă, îi ordonă Locken.

Cînd se întoarse, Eddie zîmbi ușurat și spuse:

— Sigur că-i Wrodny. Și un gîfuit ar fi fost suficient, argumentă el, întrebînd dacă totuși bea atît de mult.

Ochii lui Locken fixară din nou ecranele radarului și apoi răspunse:

— Aproape la toți le este frică de lume. De noi, de compatrioții lor. Unii o arată mai mult decît alții. Majoritatea din ei beau.

— Cine crezi că este acest Wrodny, în realitate? întrebă Eddie.

— Un membru al unei misiuni comerciale. Asta-i tot ce trebuie să știi, conchise Locken.

Eddie se încruntă și deveni curios:

— Ce se va întîmpla cu el?

— Cîteva persoane din M.I. 5, preciză Locken, vor veni de la Londra cu Perry și Crowell. O să-l vadă mîine dimineață. Apoi va pleca cu avionul.

— După aceea, înțeleg, completă Eddie.

— Pe naiba, nu știu, spuse Locken, devenind brusc iritat. Nu-l urmăresc. O să-l țină într-o casă din Arlington pînă ce experții află ce a adus cu el. Apoi va mai apare încă un străin într-un orașel, undeva, cu o pensie.

— Nu te-ai întrebă niciodată? insistă Eddie.

Pentru moment ochii lui Locken aruncară o privire piezișă, apoi se întoarseră, ținîndu-l pe tinăr pentru a-l pune la punct:

— Nu, nu m-am întrebă. Noi nu sîntem C.I.A., Eddie. E treaba lor să racoleze deștepti și să le dea noi identități. Sarcina noastră este să-i predăm întregi. Gîndește în felul ăsta despre „Syops” și vei fi mult mai fericit.

— Vreau să zic că și ei sînt oameni, nu-i așa? Cu familii, cu sentimente, ca oricare alții, fu de părere Eddie.

Locken îi aruncă o privire tăioasă, dar vorea să rămase calmă:

— Nu știu nimic despre asta. Majoritatea din ei sînt codoși, marinari ori idealisti înăcrîți ce devin niște fricoși.

— Am vrut să știu ce sens are să faci o treabă ca asta dacă nu-ți pasă de oameni, medită Eddie.

— Pentru că sînt un profesionist și un profesionist n-are voie să aibă sentimente. O face pentru el însuși, îi contră Locken.

Eddie îi rînji în față:

— Perry zice că nu ți-a scăpat niciodată vreunul.

Insinuarea idolatriei nedisimulate îl irită pe Locken:

— Perry știe mai bine. L-am pierdut pe Gunter Rachman.

— Perry a zis că Rachman s-a splinzurat.

— E același lucru, reacționează Locken sărînd în picioare, ca pentru a pune capăt subiectului.

Era nefiresc de zvelt pentru înălțimea lui, mușchii subiri și tendoanele reliefindu-se pe oasele mari ale antebrațelor. Fața sa n-avea nimic comun din tinerețea celui alt, deși îi despărteau doar opt ani. Locken reflectă că fusese de vîrsta lui Eddie, douăzeci și cinci de ani, cînd s-a angajat la „Syops”. Slujba și ceea ce s-a petrecut înainte știa că i se citeau pe față. Se părea că prea mulți ani de precauții îi spulberaseră prematur tinerețea, lăsîndu-i fața brăzdată și împietrită înainte de vreme.

Locken își luă de pe masă pistolul și-l făcu să alunece în tocul de la centură. Apoi întrebă:

— Gata?

— Puțin cam frig pe perimetru, zise Eddie, alunecând deja în scaunul cu spătar drept din fața ecranelor.

— Privățiunile întăresc caracterul, interveni Locken, aproape zimbînd de absurditatea celor spuse, urmărindu-l pe tinăr trăgîndu-și pistolul greu de la șold. Eddie îl puse cu grijă pe masă. Un singur glonț de pistol putea să facă praf o capotă de la distanța de douăzeci și cinci de yarzi. Un alt aspect care nu conta deloc. Fără să vrea, Locken se miră că de bine ochise Eddie la ultima tragere de examen și-și notă în memorie să-l verifice. Chiar cu echipamentul electronic, dacă se întimpla ceva, unde și cît de rapid plasai primul glonț conta cel mai mult.

Locken se uită iar la ceas și apoi zise :

— Cinci minute, Eddie. Mă duc să leg nodurile. Dacă se întimplă ceva pe monitoare, strigă. Chiar dacă-i Moș Gerila !

Locken urcă scările și se îndreptă spre camera lui Wrodny, pentru a verifica personal cum stau lucrurile, mîditînd la cele întimplăte cu Rachman.

Însuși Cap Collis aranjase asta, iar Locken admise că din punct de vedere strategic ferma se potrivea cum nu se poate mai bine. Era la douăzeci de mîle de Londra și la patru de aeroportul Gatwich unde, a doua zi la prînz, Wrodny urma să fie imbarcat pe un avion militar. Aducerea lui la fermă fusese rapidă și discretă. N-o mai folosiseră drept casă conspirativă. Clădirea ca atare te făcea să nu te simți bine. Era prea mare, izolată și exista un zgomot în ea însăși.

Afacerea cu Rachman se terminase repede, fără ca Locken să se lămurească despre ce a fost vorba exact. Cap Collis a avut grijă. Acolo unde îl ținuseră pe Gunter Rachman, în septembrie anul trecut, rememora Locken, controlaseră totul. O fermă veche, cu zid de piatră ce înconjura casa, la două mîle de satul galez din susul riului numit Cudwyp. De pe o pajiște din apropiere Rachman trebuia să plece cu un avion ușor spre Shannon și apoi, imbarcat pe un alt avion, spre Ottawa. Locken cercetase valea din apropiere, prima dată după fotografiile aeriene făcute, iar ulterior o parcurse pe jos. În patru puncte instalaseră sisteme de alarmă. Treaba părea sigură.

Dimineața îl găsiseră însă pe Rachman, în dormitor, spînzurat de o sfoară incredibil de subțire. Cînd Locken

lăsase corpul jos, se înflorase văzînd ce puțin cîntărea Rachman -- mai puțin de o sută de plunzi, după cum declarase mai tîrziu legistul. Oxigenul aflat în probele de singe prelevate din țesutul muscular indica o luptă foarte scurtă. Legistul apreciasse că Rachman s-a spînzurat singur, impunîndu-și calmul pentru a evita ruperea sîorii subțiri din jurul gîtului. Nimeni nu-și explica ce l-a determinat să-și schimbe hotărîrea, după ce trădase.

Locken se opri în spatele ușii lui Wrodny și ascultă un moment sforăitul zgomotos al bătrînului. Deschise brusc ușa, cu pistolul în mînă, apoi o închise și se deplasa încet de-a lungul coridorului, ascultînd.

La capătul coridorului exista o baie. Știa din experiență că la acea oră a dimineții zahărul său din singe era la punctul minim, iar reflexele i se diminuau și deveneau lente. Somnul încerca să i se furizeze în minte, dar Locken nu dormea niciodată cînd era în serviciu. Intră în baie, se aplecă spre robinet, luă o gură de apă rece și înghiți un calmant. Așeză pistolul greu pe marginea chiuvetei la distanța brațului și își scose repede hainele. Medicamentul, combinat cu ritualul intrării în apă rece, îl punea pe picioare pentru următoarele opt ore.

Dădu drumul la duș și intră sub șuvolul înghețat. Șocul mușcător îl făcu să gîfîie. Inspiră adînc și pentru cîteva mînite lăsă jetul înțepător de apă să joace peste mușchii încordați ai corpului. Mîna era gata să închidă robinetul, cînd auzi zgomot la toaletă.

Furia că Eddie părăsise monitoarele îl cuprinsese deodată. În alte treburi, lipsa de experiență putea fi o scuză. În meseria lor, însă, nu existau scuze.

Trase brusc de perdeaua dușului, stăpinindu-și în gît cuvinte usturătoare.

Îi trebui cîteva secunde pentru a-și da seama că pe omul din fața sa nu-l mai văzuse niciodată. Avea o frunte înaltă, părul negru, ondulat, iar fața nici mai tînără, nici mai bătrînă decît a sa, deformată de un zîmbet indulgent, care era contrazis de pistolul ce-l ținea în mîna dreaptă, cu gura amortizorului căscată spre pieptul lui Locken.

— Morți, zise individul. Amîndoi sînt morți.

Cu o senzație de greață, Locken realiză că era adevărat. Bărbatul dădu din cap cu tristețe și calm, în timp ce prima împuscătură despica în două piciorul stîng al lui Locken.

care, printr-o mișcare instinctivă, de balans, se aruncă spre pistolul de pe marginea chiuvetei. Cum mișcările sale erau nesigure, individul făcu un pas înainte și îndreptă, cu grijă, din nou gura urtă a amortizorului spre victimă.

Lui Locken i se păru că al doilea glonț i-a zdrobit umărul. Încerca să fie cit mai lucid, dar durerea se răspindea în tot corpul. Urletul care îl scăpă printre buze semăna cu un grohăit răgușit.

Deasupra sa, Locken văzu ațintiți ochii nepăsători ai agresorului, ce semănau cu ai unui doctor care-și examina pacientul de pe masa de operație.

Singurul gând ce-i stăpânea mintea lui Locken și de care se agăța cu disperare — rest de epavă pe o mare pustie — era că încă trăia, deși se putea să nu mai fi supraviețuit.

Individul deșurubă încet și metodic amortizorul, întinse mina stângă, dădu drumul la duș și zise, ridicând pistolul:

— Eu sint Hansen. M-am gândit că ți-ar face plăcere să știi.

Apoi se aplecă înainte spre Locken, presindu-i pistolul jos, la încheietura organelor genitale. Ezită o clipă, apoi apăsă pe trăgaci.

— Trei, repetă Alec Ashton-Smith mohorit, și toți în Anglia, în numai douăzeci și patru de ore.

Se lăsă pe spate și-și luă privirea de la ceilalți doi bărbați aflați la masă.

Era masa sa favorită, plasată în colțul de nord-est al sufrageriei de la etajul doi din strada James, suficient de izolată pentru a fi sigur că discuția lor va rămâne strict particulară. Chipul său se întunecă, fiind copleșit de o profundă îngrijorare din pricina problemei pe care urma să o pună îndată în discuție. În timp ce medita, îl auzi în stînga sa pe Wilton murmurînd:

— Cerule! Vreau să zic, dacă el sint aici... Apoi se așeză, privindu-l pe Ashton-Smith cu înțelegere și mestecîndu-și capetele mustății sale lungi, ca de mersă. Wilton avea meschinul obicei de a lăsa frazele neterminate.

— În regulă, Alec, zise cel de-al treilea bărbat de la masă. Hai să spargem gheața.

Ashton-Smith oftă și-și ridică privirea, fără tragere de inimă, spre Cap Collis, ce făcea aproape totul în silă. Chiar modul de a se îmbrăca, care, în ciuda eforturilor unui reputat croitor, semăna cu cel al unui comis voiajor neglijent. Din toate însă accentul american grosolan și nerușinat îl deranja cel mai mult pe Ashton-Smith. Și, totuși, avea foarte mare nevoie de Cap Collis.

Collis își puse mâinile pe masă și se aplecă spre el, întrebînd:

— Cine sint și de ce se află aici?

— Foarte neplăcut, Alec, realmente, zise Wilton și apoi vocea i se stinse.

Smith oftă aproape imperceptibil și scoase din buzunarul interior al hainei cele trei rapoarte pe care adjunctul său i le adusese în grabă în dimineața aceea. Își dresе glasul care, totuși, sună teribil de sec :

— Un bărbat pe care-l știm ca fiind Etienne Bouche a aterizat pe Heathrow ieri după-amiază cu un „Sabena“, venind dinspre Bruxelles. Avind un pașaport falsificat cu măiestrie, n-a făcut nici o declarație la vamă și a dispărut fără a fi remarcat.

Cap Collis făcu cu mina disprețuitor spre interlocutor :

— Nu mă interesează fleacul ăsta, Alec. Cine este acest Etienne Bouche ?

Ashton-Smith îi răspunse :

— Un fost colonel în armata franceză în timpul războiului de eliberare din Algeria, un șef mare și violent, ce l-a susținut pe general, dar mai tirziu a fost acuzat de tentativa de a-l asasina pe de Gaulle. Atunci era cineva, nu ? Bouche l-a împușcat în luna august 1957, prin acoperișul Mercedesului său, în fața ambasadei libiene din Bonn, pe un comerciant german ce vindea arme F.L.N.

— Bun început, murmură Wilton.

Ashton-Smith se făcu că nu-l aude și continuă :

— După afacerea algeriană, Bouche a început să-și vîndă talentele pe piața liberă. Se spune chiar că a fost implicat în afacerea Mondlane. Cred că unealta morții s-a chemat un fotoliu umplut cu exploziv. Se pare că Bouche este destul de expert în materie.

Scoase o fotografie dintr-o mapă mare de piele și o înmînă, peste Wilton, lui Cap Collis, precizînd :

— Cred că acum este mai bătrîn cu șase ani.

Cap Collis o studie cu o atenție care-l surprinse pe Ashton-Smith și apoi aprecie :

— Arată ca un preot.

— Da, are o față destul de pioasă, fu de acord Smith. Collis îi returnă fotografia, spunînd :

— În regulă. Bouche este unul din ei.

Ashton-Smith răsfoi rapoartele, le puse pe masă și zise :

— Al doilea este cubanez și se numește Roqué. Intrat în Anglia în același mod. Pașaport fals, nici o declarație la vamă. A sosit ieri seară în Manchester, venind, la bordul unui avion, dinspre Madrid.

Cap Collis îl intrerupse cu un gest scurt al minii :

— Îl știu pe Roqué.

— Am auzit că Roqué a fost implicat în niște chestii neplăcute la Miami, sondă terenul Ashton-Smith, făcînd pe indiferentul.

— Ei, Alec, se poate să pui asemenea întrebări ! ? Doar știi exact totul : ...și Roqué a găurit printr-un ziar două personaje importante și s-a îndreptat spre ieșire, l-a îndrumat pe un polițist spre locul unde se auziseră împușcăturile, a sîrit într-un taxi și dus a fost. A făcut totul cu sînge rece.

— Da, răspunse Ashton-Smith cu blîndețe, dar i-am pierdut urma după aceea.

— Într-adevăr, confirmă Cap Collis. Roqué a reapărut mai tirziu.

— Ce tip detestabil, zise Wilton, lăsîndu-și ușor maxilarul în jos.

— E femeie, preciză Ashton-Smith. O cheamă Elise Roqué.

Sub mustată, gura lui Wilton se strînsese într-o ușoară uimire. Collis se uită întrebător spre Ashton-Smith :

— Cine este numărul trei ?

Ashton-Smith întîmpină privirea lui Collis cu calm :

— Rickard Hansen.

Collis rămase cu gura căscată :

— Deci, este iar în Anglia, constată cu satisfacție în cele din urmă.

— M-am gîndit că poate te-ar interesa asta, îl ironiză Alec.

— Mai încap discuții ?

— Nu cumva era cel care... începu Wilton, ridicînd degetul întrebător.

Collis încuviință din cap :

— Wrodney ! Acum șapte luni l-a „aranjat“ pe Wrodney și pe cei doi băieți ai mei. Pe unul l-a ucis, iar pe celălalt l-a schilodit. Pe cei mai buni.

— Pentru cine a făcut asta ? întrebă Wilton mirat.

Ochii lui Collis se furișară între Wilton și Ashton-Smith.

— Ei bine, nu sîntem chiar siguri. S-ar putea să fi fost chiar dumneavoastră la mijloc.

— Chiar așa, Collis ? zise Ashton-Smith cu gura strîmbată de dezgust.

— Hansen lucrează pentru oricine semnează un cec. Asta dă o nuanță de eleganță. De fapt, știi bine că toți trei se află aici pentru a-l asasina pe Moses, îl puse la punct Collis.

Fața lui Wilton se înroși. Ashton-Smith se rugă să glăd-
că nu lase impresia că s-a emoționat.

— Moses Nyoka, repetă Collis.

— Dragă Collis, ai auzit de omul acesta? se miră Alec.

— Bineînțeles, zise iritat Collis. A fost izgonit de la pu-
tere din Buwanda acum trei sau poate patru ani.

— Nu chiar izgonit. O lovitură de palat în timp ce se
găsea în Anglia. Se afla în vizită la fiica sa, parcă. Obişnuita
farsă aranjată.

— Nu e cinstit, Alec, îl puse la punct Wilton. Era o vi-
zită de stat.

— Aceeași treabă, zise Collis. Nu văd de ce acest nou
individ.

— Generalul Aman, interveni prompt Ashton-Smith.
Houari Aman, cumnatul lui Nyoka, musulman până în vârful
unghiilor.

— De ce se ocupă Aman de Nyoka așa de tirziu?...

— Credeam că raportul vostru informativ matinal ar
putea să ne ofere un răspuns, replică ironic Ashton-Smith.

Cap Collis se încruntă:

— Hai, Alec, știi că „Syops“-ului îi trebuie ceva mai
mult ca să clacheze. Pe lângă asta, nu pot să înfrunt problema
pe stomacul gol.

— Acum Aman are de furcă cu prima tentativă organi-
zată pentru a-l răsturna de la putere, continuă Alec.

Wilton îl susținu, dînd din cap.

— O altă lovitură? întrebă Collis.

— Nu cred, replică Ashton-Smith. Aman are garda ci-
vilă în buzunar. Este o revoltă incipientă. Studenții, sindica-
tele muncitorești, triburile din vest și, firește, nevolășii ora-
șelor. Luptele au izbucnit ieri, spre seară.

— Ne-a prins pe toți moțîind, cred, zise Wilton.

Ashton-Smith îl privi tăcut și continuă:

— Cei de la „Times“ au intrat în posesia știrii azi-dimi-
neată. După-amiază o s-o vedem cu litere de-o șchioapă. Răz-
vrătiții au un slogan: „Nyoka se întoarce“.

— Sună frumos, dădu din cap Collis. Simplu de reținut.
Acest lucru nu presupune, totuși, asasinarea lui Nyoka, se
arăță el neîncrăzător.

— Nu fi absurd, îl contră Wilton cu hotărîre, ceea ce-
l făcu pe Collis să întoarcă capul.

Fața lui Wilton devenise foarte expresivă. Gura-i zbîr-
cîta lucră cu febrilitate asupra capetelor mustății lăsate în

jos. Sub ea, o mină grăsulie pipăia nodul cravatei tip „club“,
innodată neglijent sub gulerul cămășii sale albe și uzate.

— Dacă Nyoka se întoarce în Buwanda, zise Wilton cu
convingere, Aman va dispărea ca un fulg.

Collis se aplecă spre Wilton:

— Ce te face să crezi asta?

Wilton cliplă, se înroși, își tamponă mustața cu un șervet
și întrebă:

— Spune-mi, căpitane, l-ai văzut vreodată?

Ashton-Smith îl văzu pe Collis tresărind. Wilton comi-
sesse greșeala de neiertat numindu-l pe Cap Collis „căpitane“. Nimeni nu știa de ce se numea Cap¹ fără să fie vreo abre-
viere de grad militar.

Collis fusese avocat într-un orașel oarecare din Florida,
înainte de a ajunge șeful secției europene a „Syops“-ului.
Ashton-Smith se minuna tot timpul cum reușise să se salte.
În acel moment l-ar fi sugrumat pe Willy. Văzuse negocieri
mult mai neînsemnate ce se năruiseră din cauza unor gafe
mult mai mărunte.

— Nu pot răspunde afirmativ, zise Cap Collis. Am totuși
convingerea că toți politicienii africani sînt la fel.

Wilton, care abia îl auzi, continuă:

— Născut șef, Nyoka are o figură înspăimîntătoare. Un
metru optzeci și cinci sau șapte și cîntărește aproape o sută
douăzeci și cinci de kilograme. La cei șaptezeci de ani ai săi
arăță încă bine. A făcut din Buwanda stat independent cînd
s-a separat Africa de Est și i-a dat un fel de mindrie plină
de sine. Nyoka are încă țara în mină.

— Cred că Willy l-a cunoscut la universitate, Collis, in-
terveni Ashton-Smith, simțind nevoia să-l ia apărarea lui
Wilton.

Mai văzuse la lucru temperamentul furibund al lui
Collis. Wilton se uită departe, absent, și-și aminti:

— Am o fotografie de-a lui, unde seamănă cu Cristos,
pe care n-am s-o uit niciodată. Tinărul Moses Nyoka, apro-
piindu-se de o porțiță de cricket ca un animal grațios în cîm-
pie, împodobit în briliante albe, desigur. Aveam impresia că
priveam ceva de domeniul miracolului.

— Cricketul este, bineînțeles, un miracol, zise Cap Collis.

Îl urmărea pe Wilton dar cu gîndul era în altă parte.

— Cicatrice tribale, o ureche schilodită într-un accident

¹ În limba engleză Cap reprezintă abrevierea gradului de căpitan.
(NT.)

din coplame în junglă dar imbracat ca un om civilizat, pe cinstea mea la fel de mandru și puternic pe cât poate fi un om, fie el alb sau negru. Așa cum e. A. chiar a. 1910 priveam generația ce sarise peste o mie de ani de istorie. Stiam ca Nyoka va deveni cineva și am avut dreptate. Am avut dreptate repeta Wilton și se uita cu seninătate în jur de parca efortu de argumentare l-ar fi epuizat total.

Cap Collis presupuse.

— Crede că acest Aman a avut un motiv serios pentru a-l ține la distanță pe Nyoka și că el nu s-a convins că cei trei se află aici pentru a-l uide.

A dreptate, a probat Ashton-Smith că Colas e

2

Smith făcu eforturi pentru a-l privi țintă pe Cap Collis, care-l aștepta nerăbdător să se explice.

— Spune-mi, Cap Collis, întrebă el cu o indiferență studiată ai auzit vreodată de John Lee?

— Nu, în nume domnului, am răspuns.

Aman citise un ziar londonez. Parcurându-l, puse în petru, „chebucetelor militari”. A fost un discurs înalt, „Către Germani”, în 1914, și a făcut o propunere radicală pentru reducerea trupelor britanice. Ideea lui era de a le înlocui cu o mică elită de asasini politici.

— Puțin cam ciudat tipul, constată Wilton.

Ashton-Smith se uită la el cu o răceală nedismulată și continua:

Logica sa era că, puterea nu e în Marea Britanie, ci în Statele Unite și că, pentru a evita războiul, trebuie să se facă un pact cu superputerea. Lee, gândea el, este un asasinat, pentru că este mult mai ușor să se dea o bombă decât să se facă un război total. De ce să nu se facă o realitate prin coliere.

— Inteligent om, zise Collis fără intonație. În ce constă totuși legătura cu Aman?

— Aman a prins din zbor ideea lui Lee și s-a lăsat inspirat de ea. La mai puțin de o luna după aceea, la Londra, a avut loc o mare pompă armată. Buzandeni, zicea el, a fost saracul nu și poate permite astfel de extravagante. El a vădit că el citate și necesitate ale lui Lee. Deigur, Aman, de aceea, poartă o gardă civa formata din 1500 de oameni.

— Și un cont bancar gras în Elveția, zise Collis. Ce este tial?

— N-am reușit să-l descopăr încă, aruncă arlagox vorbele Ashton-Smith și continuă: Aman a început atunci să se formeze două duzini compuse din cei mai buni asasini profesioniști pe care i-a putut găsi. Plătindu-i, regește, i-a plasat pe o proprietate situată în afara capitalei. A dat de înțeles că dacă vreunul conspira împotriva sa nu se stece, se va plăti. El bănuia pe Aman că s-a angajat ardar pe Bouche, Roque și Hansen.

Collis îl studiează. Ashton-Smith, apoi, dăbă la duce din cap:

— Și-a angajat cîtiva buni.

— Tocmai, că nu. Nu pricepi?

Collis se mișcă ușor înainte:

Nu mă înțeleg.

Aman știe un punct din planul de atac, explica Ashton-Smith, și numerele cotelor pentru el. El a dat de înțeles că voi să-l plătiți, zicea, cu accent. Ne-a relatat toată afacerea.

— Ce vrei să spui prin toată afacerea? întrebă Collis.

— A vorbit despre Bouche, Roque și Hansen, numele fictive sub care au călătorit și numărul curselor aeriene. Am verificat, mai târziu, desigur. Totul s-a confirmat. Apoi ne-a spus că-l vor uide pe Nyoka cind vor avea ocazia. Fără Nyoka revolta împotriva lui Aman se va prăbuși ca un castel de nisip.

— Ce și-a cerut în schimbul informației?

Collis se foli neliniștit pe scaun:

— Nu merge. Alce. Cei trei sînt profesioniști, și deci foarte prudenți. Dacă și-ar fi dat o astfel de informație, le-ar fi costat o groază de bani.

— Există un singur răspuns la astea, zise Smith.

— Chiar așa.

— Cel ce a sunat este unul dintre ei.

— Cerule! se minuna Wilton.

Collis:

— Unul dintre ei dorește ca Nyoka să rămână în viață.

Cap Collis se înclină înainte și întrebă cu voce scăzută:

— Și atunci, de ce stam aici, transpirind?

Ashton-Smith nu băga în seamă întreruperea.

— Nu-mi permit riscul de a-l vedea pe Nyoka ucis.

Americanul interveni cu nerăbdare :

— Ce rea zeza seara în casa lungă... Ar trebui să fie în Buwanda.

Până acum o ora Nyoka nu ştia nimic despre ce se petrece în Buwanda. Ea ştie sigur că nu cunoaşte nimic egalat cu asasinii. Presupunerea mea este că Aman a aflat de revolta şi a determinat-o să înceapă mai devreme. Ashton-Smith fusese şi continuă. Oculii oamenilor din Nyoka n-au putut să-l deaţeze la timp. Cine ştie cum să poată să-l ajute la asta pe unul dintre victorizatori.

— Interesantă mi se pare treaba cu banii, zise Cap Collis pentru ei.

Ashton-Smith se destăinuă :

— M-am întrebat ce va face Nyoka cind va afla de revoltă. Am pus oamenii să-i supravegheze casa, intrucît presupunem că va încerca să plece în Buwanda cît mai urgent posibil.

Cap Collis dădu din cap :

— Nu asta e problema, Alec. Ma interesează ce vrei tu de la mine.

Ashton-Smith pronunţă cuvintele cît putu de încet :

— Aş dori să-l scot pe Nyoka întreg dintre grăuţele ţării mele.

— „Stops” ? rise ascuţit Collis. Glumeşti.

Ashton-Smith se aplecă spre el :

Da-mi voie să fiu total cinstit cu tine, Collis.

Bine.

— Dacă Nyoka revine la putere în Buwanda, ne expunem riscul de a vedea expulzată societatea capitalistă anglo-buwandeză. Drept vorbind, plăcerea de a avea repedele britanice, exact cum s-a întîmplat după ce si-au capătat independenţa.

— Ia te uita, zise Cap Collis. Nu m-aş fi gândit că va puteţi permite asta.

Nu mi pot permite să vă îndrăgesc, Ashton-Smith.

— Aman este mult mai... rezonabil. Numai să nu părem prea grijulii faţă de Muse Nyoka. S-ar putea ca Aman să se supere.

— Vrei să spui că v-ar scoate şi pe voi din stăpînire şi v-ar înlocui cu o altă mare putere, repede ?

Collis îşi lăsa capul într-o parte :

Lasa. Ar fi asta nu o treabă care-ţi dă bătaie de cap. Ar trebui să te îngrijeşti mai mult ceea ce se întîmplă dacă Nyoka ar ajunge din nou la putere.

Ashton-Smith îşi ridică ochii împănându-se mirat.

Ne îngam că acest evenimet să nu se întîmple. Cînd a aflat Aman căva domnu' e de mină, iată.

Dar s'ofiteri britanice, prezintă Collis.

Ashton-Smith se făcu că nu aude replica.

— Fără prezenţa lui Nyoka pentru a-l stimula, n-ai crede că rebelii au vreo şansă.

Privirea lui Cap Collis îl fixă direct pe Ashton-Smith :

— Atunci de ce nu lăsaţi lucrurile să-şi urmeze cursul ?

Wilton sari în picioare ca ars :

— Vrei să spui... să permitem asasinilor... De neconceput.

— Oh, nu ştiu, zise Cap Collis, uitîndu-se la Ashton-Smith, care, ocolind privirea americanului, îşi notă în minte să discute cu secretarul în privinţa acestui om. Oflă :

— Într-adevăr, într-un fel ne-am gândit să-l ucidem noi pe Nyoka. Ridică privirea să vadă dacă faţa lui Collis exprima vreo surpriză. Nici una. Merve mai departe : Neoficial, ar trebui să ne pese mai puţin ce l se întîmpla lui Nyoka. I-am oferit azil politic acum trei ani pentru a îndulci relaţiile cu cîteva state africane. Mai bine ne-am fi abţinut.

Wilton era pe punctul să protesteze, dar Ashton-Smith îl potoli cu o privire de gheaţă. Se inclină spre Collis :

— Dacă ar fi asasinat pe pămînt britanic, ne-ar costa

— Ar merita ? întrebă Collis zimbînd.

— N-ar merita, răspunse Ashton-Smith, devenind agitat. Războiul diplomatic ar fi înfrigorant şi Buwanda nu este singura ţară în care avem interese economice. Înutil să-ţi spun că, într-un fel sau altul, am fi răspunzători de moartea lui Nyoka.

— N-aş fi surprins, Alec, zise Collis. Chiar deloc.

— Astăzi complotul are o faimă atît de proastă, iar experţii mi-au spus că oamenii se prind destul de repede.

— Atunci fă-ţi un serviciu, îi sfatui Collis zimbînd ironic. Pune-l pe Nyoka într-o custodie protectoare pînă la sfîrşit toată afacerea. Pentru binele său, fireşte.

Ashton-Smith avea, neîndoielnic, impresia că americanul se bucura, într-adevăr, văzîndu-l în incurcatură. Se stăpîni

și se luptă să-și găsească un loc în lumea asta. Așa că, dacă vrei să-l ajuti, fă-l să-și găsească un loc în lumea asta.

Ma tem că o poți face în cel mai simplu mod. Collis reține crezi că nu? Dacă Nyoka vrea să ajungă în Biwanda, nu putem face nimic ca să-l oprim. E suficient doar să atingem pe Nyoka ca să-l auzi și pînă pe cei din OUA și Consiliul de Securitate ca ne aneestecăm în problemele africane și alte asemenea ineptii.

Și dacă s-ar întâmpla așa tot nu ne-ar ajuta prea mult. Vocea lui Collis era agresivă.

Ashton-Smith clăina din cap și începu să regreta. Se simțea aproape neputincos. Părea:

Nu te interesează unde merge Nyoka pe tot drumul, zice, că este absolut necesar să evităm orice gest. Iată de ce te ar putea fi interpretat ca partizan. Nu așa. Wilton se adresa lui Wilton ce se grabă să-l aprinde.

Absolut, Alec.

Cap Collis le zîmbi amîndurora:

— Acum, că ai fost cinstiți cu mine, ce-ar fi să-mi spuneți și adevărul?

Obrăzi lui Ashton-Smith se contractară ușor:

— Ce vrei să spui?

— Vreau să spun că politica ambiguă poate arăta și așa. Dar nu este singurul motiv pentru care vrei să-l scoti pe Nyoka în afara frontierelor Angliei. Ai putea găsi o duzină de vechi amici dornici să se vire lași într-o operațiune, desigur, discretă.

Ashton-Smith smulse nervos o țigară din trusa de poasă, o aprinse repede și trase adînc fumul în plămîni. Era frapat de mîntea suspicioasă și intuitivă a lui Collis.

— În mod sigur, zise rar, Nyoka nu le va da oamenilor noștri ocazia. A-l convinge să aibă încredere că-l vom salva viața este o imposibilitate absolută. Înțelegi? Nyoka a descoperit că figurează pe lista noastră neagră.

Cap Collis ridică cu mirare sprîncenele:

— Lista neagră?

Smith a privit prefăcut să surpriza cu amărăciune:

— Ei, hai, Collis. Noi toți negăm existența unor liste de liste, deși le avem. Serviciile noastre de informații ar ști mai greu fără ele. Fiecare minister al orașului guvern dă uneori o listă neagră chiar dacă nu-i arde decît de proprii funcționari.

— Ce interesant, zise Collis.

Nyoka era pe lista noastră. Orice efort am face pentru a-l ajuta ar duce imediat la banane. Este un lucru foarte viclean și dificil.

Deci, vrei să faci ea corectura pentru mine întreba Collis.

Căci mă rog mai puțin ca este ceva oficial sau nu, zise cu atît mai bine, îl asigură Smith.

— Și ce se întâmplă dacă nu le servesc?

Ashton-Smith făcu o pauză. Își juca rolul cu delicatețe:

Cred că-mi ești dator.

Cap Collis șicana:

— Ma așteptam la asta.

Ashton Smith cobori vocea:

— N-a fost ușor să trecem afacerea cu Wrodny drept o sinucidere. Nu, cu două gloanțe în ceafă. Apoi se adresa lui Wilton: Ar fi bine să uiți asta, Willy.

Wilton clipi.

— Îmi pare rău, Alec... Ce?

Cap Collis zîmbi:

— Ți-am fost recunoscător pentru asta, Alec, doar știi că „Syops” nu se poate angaja într-o afacere oficială, pentru aceleași motive pentru care nici tu nu te bagi. Departamentul de Stat al guvernului Statelor Unite, în care noi nu sîntem decît un mic serviciu nebugetar, nu se poate viri în problemele interne ale altor țări. Tu știi asta, Alec. Se lasă o liniște jenantă. Cap Collis zîmbi și continuă: Aș putea, totuși, să vă ajut neoficial.

Ușurarea se citi vizibil pe fața lui Ashton-Smith:

— Ți-aș fi foarte recunoscător pentru asta, Collis.

În taxiul ce se deplasa cu repeziciune spre Holland Park, Cap Collis fredona optimist în spatele șoferului.

Din momentul cînd plecase din strada James savura una din acele plăceri desavîrșite din viață pe care numai un anumit fel de activitate îl putea furniza. Știa că era unul din cei indivizi destul de norocoși pentru a putea pune la cale ceva numai de dragul de a face acest lucru. Fînd înzestrat cu o abilitate innăscută reușea cu succes să închege combinații din părți dispersate.

La un stop, taxiul în care se afla opri alături de o elegantă limuzină albastră. O tină se uită rece spre Cap Collis. Acesta zîmbi, făcu un semn curtenitor și spuse:

proape mediată. Prin scurtă vreme putea să se apropie de
de mesaj, pentru a obține timp să se dea ultimul punct fix
Locken și garant că el altele se amprețaua căimul lui. Cap
putea avea însărea unui fiu aprins.

Va la... Lix întirzi de... Mike trenar
și nu p... desc

Aurea spe de... tot... înd... usor...

Minuta... spre... că... înd... d... o... unde
c... stiel de... d... ora... ta

Repet... la... ora... C... ta... Locken...
... g... d... le... n... e... R... care... e... ta...

... ta... n... e... p... d... d... e... ta... g... d... e... ta...

... p... b... m... e... s... e... ta... e... Locken... e... ta...

— A... e... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta...

— Nu sînt sigur că da.

Collis avu un rinjet hidos :

— Trebuie să fie surdă și să stea în banca ei. Său ceva
despre tine ?

— Destule

— Despre treburile tale, Mike. Că pe anatomia ta nu dau
n mie

— Numai ce presupune. Mai mult decît aș dori eu să știu

Collis... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta...
ridicînd d... n... umeri

— Desigur, nu ți-am spus încă partea cea mai impor-
tantă

— Intotdeauna ai lăsat ce e mai bun pentru la sfîrșit.

— Unul dintre cei trei trădează. Pentru unele motive
... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta...
... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta...

— A spus-o el ? Locken se aplecă spre Collis : Ce știi ?

Acorda... d... e... ta...

— Vocea care a transmis... e... ta... e... ta... e... ta...
b... t... t... A... ta... tot.

— Bouche sau Hansen

... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta...
... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta...
... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta...
... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta...

— Ești sigur că Hansen e unul dintre ei ? Asta-i impor-
tant, Cap.

Collis îi răspunse :

O... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta...
... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta...
... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta...
... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta...
... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta...
... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta...
... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta...
... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta...
... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta...
... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta...
... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta...
... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta...

4

Collis își lovi soldurile, se ridică și începu să se plimbe
... ta...

— Nu știu, Mike, probabil am comis o greșală venind
aici. Poate m-am ramolit, crezînd că...

Locken... ta...

... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta...

Collis se opri, privindu-și cu intensitate interiorul
și rosti cu prudență

— Un singur lucru este sigur : prietenii lui Nyoka vor
fi la o distanță de... e... ta... e... ta... e... ta...
... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta...

— Desigur, cu carabinele acelea s-ar putea să fie vorba
de cinci sute de varzi

Collis zise larg

Poate, dacă pînă atunci Bouche nu mai lichidează
din voi, deși este posibil ca Elise să fie destul de aproape
pentru a le băga bețe în roate

— Cred că... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta...
... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta...

— Sper asta, Mike. Pe mine însă nu interesează dacă
... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta... e... ta...

Locken, imperturbabil, îl întreabă :

— Tu ce crezi ?

— Cred că odată ai fost cel mai bun om pe care-l aveam
Mă gîndesc, totuși, că tu om se rablagește repede chiar și
atunci cînd, fizic, este în formă. O lei prea ușor, nu înțelegi
fierurtile. Atît îți trebuie, să eziți.

— Sînt capabil să duc treaba la bun sfîrșit, răspunse in-
cetat Locken.

— Poti ? il chestionă Collis.

— Măcar tu, Collis, fu rapidă pentru un om în aparentă.

— Stai de whisky, faco-mi să-l săd spre Locken, atârând
pe la ușa Locken, să-l înjurare și pe si, distinctiv
unse cu mîla dreapta.

— Stai să-l dă degetele sale ar tîne și îng de și se pare
în zădăria de așutirea. Amba barba urma eau pata ce se
intîndea ca și cum n-ar fi fost whisky.

— Te mai încercat doar într-o prîntă zise Collis.

— Data viitoare să vii cu un exemplu propriu, replica
Locken.

— Ușa de la dormitor se deschise brusc.

— Ce naba e pe la ea, zise Locken, atârând
la Collis și apoi la Locken. Ce-i cu voi ?

— Să se vede că Mike e un om de p...

— De întinerie, să stai singur pe întinerie.

— Acum vorbesc serios.

— Ușa de la dormitor se închise cu zgomot de ferestre
sparte.

— Da, Mike, mai mult decît de trup. De asta erai tu alt
de bun. Nu avea încredere în nimeni decît în tine însuși și
stai ca asta mă privea și pe mine.

— Se vede, nu-i așa ?

— Nu vorbesc prostii. Erai cu adevărat un profesionist
și te-am admirat pentru asta. Nu știu ce dracu a cazut pe
capul tău.

— Ce vrei să zici cu asta ?

— Te vad hibernînd aici mulțumit. În mod sigur ceva
s-a întîmplat cu tine. Probabil ai început să gîndești prea
mult. Un profesionist care a creat o tehnică lași de o
nem da de bucluc. Poate Hansen ti-a făcut o favoare. Mike
ești încă în viață.

— O să am grijă să-i mulțumesc, o doresc, Cap.

— Cred că ai să-o faci, zise, în cele din urmă, Collis, dar
mai în că e destul de trist și poate să-ți fie la capăt
de la nevoie de ajutor.

— Îmi ajunge Mack.

— Mack ! exclamă uimit Collis. Ești nebun.

— Am nevoie de un șofer. El este cel mai dibaci din
am cunoscut. Pe de o parte se pricepe și la explozi.

— La naiba de nozei să-ți de la naiba bătă de
are. Mi doare de la naiba bătă de la naiba.

— Nu ești tu... zise Locken. Stai cu pace.

— Collis se scarpă la ochi și la proba la...

— Bine, pe la să-l dă, dar la naiba bătă de la...

— De sint suficient.

— Nu, Mike, dă-mi voie să-ți fac un ser... zise
la cu o voce răgășită. După cum spai... zise
la de birou dacă te scut.

— Ce are de gînd ?

— Retine numai, acest aspect... zise calm Collis. S-a
la să se nevoie să-l convingem. Mai e el de la... zise
la la o arma cu brațul la pară, ca să se... zise
la la de a trage.

— Să-l tragă la țintă de bun.

— Acum nădă... zise Mike. Poate e... zise
la pe e. Într-un... zise. Am... zise.

— Ce dă de gînd ?

— Mike.

— Nu am mai... zise de el.

— Întarea era vădită în vocea lui Locken.

— Ei, hai, nu te infuria, zîmbi, în colțul gurii, Collis. E
un băiat de excepție.

— Bine, îl luăm pe Miller, dar convinge-l să execute și
ordinele. Cît de repede poate veni aici ?

— Într-o oră, zise Collis fără ezitare, și-l atrase încă o
dată atenția că operația este neoficială și că „Svops“, în mod
oficial, nu participă la ea.

— Am bănuț.

— Dacă lese prost...

— Collis nu termină fraza și Locken l-a tăiat brusc :

— Avem nevoie de câteva lucruri.

— Zi-le.

— La... zise Collis. Într-o... zise de la... zise
la... zise pe... zise. La... zise.

— Collis începu să zîmbească :

— Astăzi se lucrează cu aparatura electronică.

— Arme foarte moderne. Am înțeles că Miller este
la nu ?

— Collis confirma, făcîndu-l cu ochiul :

— Ți-am spus, Mike, băiatul ăsta e densebit.

— Te cred pe cuvînt. Să aducă o listă cu orarul curselor
școlare cu care Nyoka ar putea pleca în următoarele două-
zeci și patru de ore spre patrie. Vreau să aleg

— Se face.

Ochii lui Locken se răscoală gînditori.

Trebuie să cern în vedere ca cea mai simplă variantă pentru Nyoka ca să-l salveze Angela este cea mai evidentă an pară că brief-ul ar fi fost salvat.

Au de gînd să-l salveze trebuia să-l urmărească-l altele.

Locken privea în X.

Avea să spună că dacă se apucă să-l piardă și pe Hansen?

Că s'ar putea să-l piardă și pe el.

Practic, nu-i să-l piardă pe parțial și să ajungă la aceeași concluzie la care am ajuns și eu.

— Cap, nu se poate întimpla asta.

— Mike, vreau să-ți bine minte ce-ți spun. Treaba voastră este să-l țineți pe Nyoka în viață și nu să-l vînați pe Rick J. Hansen. Și nu-iți faceți iluzii.

Că așa o fi.

Telefonul s'ar putea să-l piardă și pe el. S'ar putea să-l piardă și pe el. S'ar putea să-l piardă și pe el. S'ar putea să-l piardă și pe el.

Eri Smith. Se pare că Nick s'a decis să plece. A fost și ea cu el. El l'a dus la aeroport.

Locken nu se lăsa.

Nu dragă, se înseamnă Cap. Cum? Am cunoscut-o pe de-ai mei care-l supraveghează pe Nyoka, dacă nu?

Angela e în spate. Zise Locken că nu.

Nu s'ar putea să-l piardă și pe el. S'ar putea să-l piardă și pe el. S'ar putea să-l piardă și pe el. S'ar putea să-l piardă și pe el.

Locken idioț, din ochi.

Avea să spună că Mike l'a dus la aeroport. S'ar putea să-l piardă și pe el.

La ușa, Collis se întoarse și-l privi pe Locken cu o mînie înțepată și ostilă:

Știu că Mike l'a dus la aeroport. S'ar putea să-l piardă și pe el.

— Nu, Cap.

— N-are importanță, zău. Nu s'a mai întimplat nimic între mine și ea de ani de zile. Bătrîni zău? Am crezut că nu.

— Mie?

Collis dadu, stingaci, din umeri:

— Am presupus doar că ar fi putut. Înainte de a pleca. Nu ti-ai pierdut timpul? Nu așa, Mike?

pe asta. S'ar putea să-l piardă și pe el. S'ar putea să-l piardă și pe el. S'ar putea să-l piardă și pe el.

— Nu știu, Cap. O să aflăm.

S'ar putea să-l piardă și pe el. S'ar putea să-l piardă și pe el. S'ar putea să-l piardă și pe el.

S'ar putea să-l piardă și pe el. S'ar putea să-l piardă și pe el. S'ar putea să-l piardă și pe el.

S'ar putea să-l piardă și pe el.

S'ar putea să-l piardă și pe el.

5

Locken nu-i pe Liz în dormitor. Era de chîi pe pat. S'ar putea să-l piardă și pe el. S'ar putea să-l piardă și pe el. S'ar putea să-l piardă și pe el.

Avea să spună că Mike l'a dus la aeroport.

Cu altă femeie, întreaga situație ar fi avut un stil melo-dramatic. Cu siguranță Locken s'ar putea să-l piardă și pe el. S'ar putea să-l piardă și pe el. S'ar putea să-l piardă și pe el.

Locken nu-i pe Liz în dormitor. Era de chîi pe pat. S'ar putea să-l piardă și pe el. S'ar putea să-l piardă și pe el. S'ar putea să-l piardă și pe el.

Stăteau unul după altul, în rînd cu ceilalți călători ce așteptau să le fie controlate pașapoartele de către un funcționar. Locken nu se putea să-l piardă și pe el. S'ar putea să-l piardă și pe el. S'ar putea să-l piardă și pe el.

După șase ore, se găseau în același pat, neliniștea lui Locken din cauza rănilor fiind alungată de gura dulce și mîngierile blinde ale fetei.

A doua zi ea își mutase lucrurile la el, de acolo de unde fuseseră. Locken nu întrebaseră de unde, și nici Liz nu fusese curioasă să afle proveniența urmelor proaspete, avînd culoarea roz, de pe corpul său, cînd își plimba degetele peste ele.

Lunile trecuseră repede de atunci.

Liz se uita se surd la Elise, care era data cu pamele, promanent si curioasă, cu o privire de o lăpăna, de o lăpăna, de o lăpăna.

— Văd că tu ai fost în Seattle, dragă. Ce e în viața ta acum?

— Am început să lucrez pentru C.I.A. La început, Mike și eu am fost în Seattle, dar acum am venit în Washington.

— Ai iubit-o?

— Am iubit o mulțime de lucruri, pe-atunci. Elise a fost o parte din ele.

Liz îi zâmbește și întreabă:

— Ce s-a întâmplat cu Elise?

— N-am mai văzut-o, dar am auzit cîte ceva despre ea.

— Ce ai auzit?

— De fapt, nu-mi pasă de ea, dragă. Vreau să știu ce s-a întâmplat ție.

— Timp de trei ani, nimic deosebit. Apoi, o fața baroieră din Washington, ce își spunea Jones, mi-a oferit un mic dejun la care a palavrăgit mult despre curaj și idealism, dar în final mi-a propus să lucrez pentru C.I.A. L-am refuzat, deoarece cuvintele lui aveau acel ton familiar și înșelător. Dacă ar fi spus de la început că voia un tip ce vorbește spaniola de șanș și trage cu pistolul, poate aș fi mers. A urmat Collis. El mi-a oferit o slujbă fără să fluture steaguri sau să facă teorii despre morală.

— Și ai crezut că ai făcut un pas înainte? Întreabă întristată Liz.

— Liz, ceva s-a prăbușit în mine cînd m-am despărțit de Elise, continuă Locken și, văzînd suferința de pe fața prietenei sale, se scuza: Tu m-ai rugat să-ți spun.

— Vreau să știu.

— A început să nu-mi mai pese. Liz. De idealuri,

de idealuri.

Liz reuși un zîmbet forțat:

— Merg, vorbește, dar nu simte. Trebuie să-ți pese de ceva, Mike, altfel ești gol.

Linile feței lui Locken se adînciră și mai mult.

— Păi, Mike, tu ai spus că te-ai simțit pierdut, că te-ai simțit pierdut, că te-ai simțit pierdut, care m-a ținut pe picioare. M-a ținut pe picioare. Indemina-

Liz rise crud

Nu-mi spune nimic de marea ta dragă. Mike. Nu-mi spune nimic de marea ta dragă. Mike. Nu-mi spune nimic de marea ta dragă. Mike.

— Poate că tu ai fost în Seattle, dragă. Ce e în viața ta acum?

— Am început să lucrez pentru C.I.A.

— Văd că tu ai fost în Seattle, dragă. Ce e în viața ta acum?

— Ai iubit-o?

— Am iubit o mulțime de lucruri, pe-atunci.

Da, razbunarea este un motiv demodat, dar destul de real, deși nu-l chiar atîl de simplu de realizat.

Locken se explică:

— În spital m-am gîndit de o sută de ori la noaptea în care am fost împușcat. Liz Hansen singur nu era stare să-o facă. Nici o amprentă, nici un semnal de alarmă.

Și a plecat, lăsînd doi morți și un schilod în urma lui.

— Cum a reușit așa ceva?

— Nu știu.

— Ai grijă acum, zise Liz.

— Tocmai am început să mă desmeticesc, dar voi fi în restul vieții foarte nemulțumut dacă nu-mi încerc șansa. Numai pedepșirea lui Hansen îmi va aduce liniștea.

— Nu ești chiar în formă să-o poți face, dragă. Ce ai de gînd? îl atenționa Liz.

Chiar în momentul cînd rostia aceste cuvinte realiza și ală. Trecînd lunile, fusese martora unei schimbări miracabile în firea lui Locken și ceva s-ni fi năruit dacă ar fi fost în Seattle. Urmărise cu atenție cum îl dispareau

liniile de la ochi, lăsînd omul obișnuit să lase la suprafață linile încruntate ale frunții și din jurul gurii se alegea un fel de început să vorbească. Despre lucruri mărunte,

despre lucruri mărunte, despre lucruri mărunte, despre lucruri mărunte.

— Văd că tu ai fost în Seattle, dragă. Ce e în viața ta acum?

— Am început să lucrez pentru C.I.A.

— Văd că tu ai fost în Seattle, dragă. Ce e în viața ta acum?

— Ai iubit-o?

— Am iubit o mulțime de lucruri, pe-atunci. Elise a fost o parte din ele.

C'est à Paris que l'on trouve le plus grand nombre de
Lithographies et de gravures. On y trouve aussi les plus beaux
salons et bibliothèques.

1. *Chlorophyll* is the green pigment found in plants and algae, responsible for photosynthesis. It is located in the chloroplasts.

$\frac{1}{2} \left(\frac{1}{2} \right) = \frac{1}{4}$

perire. E ca un pol, ...

Locken continues

Miller nu mai zâmbește, ci întreabă:

Black se uită cu grijă la Locken :

Locken replică gânditor :

[illegible]

1. $\frac{1}{2} \frac{d}{dt} \int_{\mathbb{R}^n} |u|^2 dx = \int_{\mathbb{R}^n} u \Delta u dx = - \int_{\mathbb{R}^n} |\nabla u|^2 dx \leq 0$
 2. $\frac{1}{2} \frac{d}{dt} \int_{\mathbb{R}^n} |u|^2 dx = \int_{\mathbb{R}^n} u \Delta u dx = - \int_{\mathbb{R}^n} |\nabla u|^2 dx \leq 0$

o injuratură, apoi se hotără
Nu am gândirea în implinire

Locken îl examină fața aproape adolescentină și de mult putea să-l încreadă în el. Avea un

Exista o cale pe linga care am trecut, din-
ce pare că inconjoara tot blocul.

Hansen se află undeva de-a
a spre intrarea din spate și

după ce plecăm, caută un loc pe unde poți
taximetrul în fața sau de-a lungul aleii, ești mai rapid,
dacă este necesar.

— Și acum însă-mă să ghicesc unde mergi tu, zise Mack.
— Mă duc să discut cu Nyoka. Va fi mai ușor, dacă
... i merge să încere și să întind discuția pînă se

... că Hansen nu poate lăsa în cea-
... Măcar reală

Te-ai gândit cum o să patrundem?

În ce privește pe intrarea principală, Mack. O persoană, furisându-se pe aloc este o șintă. Nu vreau ca oamenii din cartier să miroasă încă scandalul.

Mack privi crucuș, cu îngrijorare :

— Hansen a avut posibilitatea să mă ucidă și n-a făcut-o.

— Ce ve să spui cu asta? întrebă Miller, nu aștia soare
capa mică și moale din bătaia și începu să se întindă
— Ija e în e ochelari.

Ochi de vultur, zădărnici se gândi Locker. Miller nega
— Repet.

Că uiele lui Miller erau chiar mai de aproape după
Mack. Nyoka va dispărea. Mai de aproape sau mai tîrziu.
— Eterii noștri vor merge de aici să. Puteți parca că Am
— a spus de ea. Dacă știu, vor fi și ei aici.

Ochi de vultur, zădărnici se gândi Locker. Miller nega
— spre acoperișuri. Zise liniștit:

— Presimt că unul din ei este deja pe aici.

— Spală Mack se întindea.

Locker geala și se expunea.

— Ce e cu tine? Miller nu de două ore de
— Ija e în e ochelari. Nu aștia soare
— Ija e în e ochelari. Nu aștia soare

Chipul lui Miller scruta metodic clădirile. Dadu din
— aprobator, un zimbet ușor răsucindu-i gura să aproape femi
— nă într-un rictus încovoat.

Locker continua:

— Au avut la îndemână douăzeci și patru de ore pentru
— n se aranja în apropiere. Aflind că Nyoka se află în aceasta
— clădire, lui Hansen nu-i rămânea decît să se instaleze în unul
— din multele apartamente existente sau pe acoperiș și să
— aștepte. Cînd Nyoka ieșea pe ușă, îl prinde în cîmp deschis și
— storia se sfîrșește.

Miller nu mai zîmbi, ci întreba:

— Dar dacă Nyoka nu ieșea?

Locker se gândi o clipă înainte de a răspunde:

— Varianta cu avionul african ce pleacă spre Entebbe
— peste două ore este tentantă. Mîine dimineață ar fi în Bu
— munda. Nu ești de acord? Locker se gândi și ajunge
— ajunge la această concluzie.

Mack se așeză mișcîndu-se la Locker.

— Ce e cu tine? Miller nu de două ore de

Locker replica zîmbitor.

— Să pite... aștia mai bine să se. Ochi de vultur, zădărnici
— se strada. Cred că atunci va... Mack
— al este p... se întindea.

— Să te e... apune în patruzeci și cinci de minute? a
— pede Mack. Nu, un noi... aștia mai bine să se. Ochi de vultur, zădărnici
— al este p... se întindea.

Se încruntă către cerul foarte împede, de parca ar fi
— avut în față un inamic.

— Mai e ceva? întrebă Locker.

— Ce e? apăsă pe sînu-l său, veni pe acoperiș.

Locker mulțumindu-se că nu era în fața lui, se întindea
— aștia mai bine să se. Ochi de vultur, zădărnici se gândi Locker. Miller nega
— Repet.

— Ce e cu tine? Miller nu de două ore de

Locker replica zîmbitor.

— Să pite...

— Să te e... apune în patruzeci și cinci de minute? a

— pede Mack.

— Nu, un noi... aștia mai bine să se. Ochi de vultur, zădărnici

Miller îi zîmbi. Ochelarii săi pareau să ascunda mai mult
— decît ochii. Locker îi examină fața aproape adolescentină și
— se întrebă cit de mult putea să se increada în el. Avea să
— afle destul de curînd.

— Miller, dacă blocul acela are o intrare prin spate, aș
— vrea s-o găsești. Există o alee pe lângă care am trecut, din
— care se poate intra prin spate pe care o poți găsi în blocul
— acela.

— Acoper-o. Ai în vedere că Hansen se află undeva dea
— supra ta. Dacă vezi că cineva o ia spre intrarea din spate și
— pare suspect, folosește stornu.

Miller părea dezamăgit.

— Mack, după ce plecam, caută un loc pe unde poți
— aduce taximetrul în fața sau de-a lungul aleei, cit mă rapid,
— dacă este necesar.

— Și acum lasă-mă să ghicesc unde mergi tu, zise Mack.

— Mă duc să discut cu Nyoka. Va fi mai ușor, dacă
— cooperează. Voi merge să încerc și să întind discuția pînă se
— întuneacă.

— Conțezi pe ipoteza că Hansen nu poate lovi în ceea
— ce nu vede? întrebă Mack cu răceală.

— Nu. Îmi sper că Hansen va arde de curiozitate.

— Ce e cu tine? Miller nu de două ore de

Locker replica zîmbitor.

— Să pite... aștia mai bine să se. Ochi de vultur, zădărnici

— se strada. Cred că atunci va... Mack
— al este p... se întindea.

— Să te e... apune în patruzeci și cinci de minute? a

— pede Mack.

— Nu, un noi... aștia mai bine să se. Ochi de vultur, zădărnici

— al este p... se întindea.

— Așa, înțeleg pe Nicos. Mi-a rămas în seama
este. Lăsați-l să se ducă să-și caute pe Hansen.
S-ar putea să-l găsească în apartamentul lui Mark.
Zorbeli, pe lângă el, Locken.
Speșii să-l găsească.

Miller nu se

— Nu se cooperează?

— Nu se
luam oricum. Mi-ar
egalitate.

Locken băgă în geanta lui Miller pistolul și banii. Apoi
secoase un aparat de radio-emisie, îl încercă și-l vîri într-unul
din buzunarele hainelor.

— De ce-ți lăși pistolul? întrebă nervos Miller.

— S-ar putea să arăt mai drăguț fără el. Dacă voi dori
pe cineva care să agite pistolul, o să te chem.

— Mi-ar place, răspunse acesta.

Locken ieși din taximetru și merse înapoi, de-a lungul
strazii, cercetînd din cînd în cînd numerele caselor, ca și cum
era în căutarea unei anume adrese.

Simțea numeroși ochi urmărindu-i fiecare mișcare. Se
gîndi cîte perechi de ochi îl priveau din spatele perdelelor
vechi, întrebîndu-se de ce un om străin caută pe cineva.

În acea clipă, probabil, un singur ochi îl vîri de după o
luneuă, cu aratatorul întepenit pe trăgaci, gata să-l trîmbe.

— De baza pe faptul că o împușcătură spre el însemna

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Pe fața lui se scria că se simțea rău, pe fața lui albăstrea
dumne, susținută de brațe. Era înarmat în corăpi, călăra
du-se să-și încheie un buton, operație și mică grea când călăra
cu ochii de Locken. Urechea stângă a lui Nyoka nu se
scuturase din nou de o vechiă rană. Privirea lui era
directă, dar se simțea rău.

Avea un câștig. Joseph Locken, un negru
recent mai englez decât al multor englezi, pe negru
— Se îndreptă încoace, dom'le. Avea un aparat de
radio-emisie.

Nyoka îl privi pe Locken :

— Cine ești dumneata ?

— Ma numesc Locken.

— Și ce cauți aici ?

— Să vă ajut pe dumneavoastră, dacă pot.

— Era înarmat, Joseph ?

Acesta răspunse negativ.

— Și ce te face să crezi că am nevoie de ajutor ?

— Știi la fel de bine ca și mine. Am putea folosi timpul
asta într-un mod mai util.

Fata intră în cameră prin spatele lui Nyoka, pe nesim-
țite. Femeia Nyoka era aproape la fel de înaltă ca și tatăl ei și
avea în jur de douăzeci de ani. Cu nas puternic, ușor arcuit,
incadrat de obraji plini, cu părul natural, dar tăiat scurt.
Ochii erau negri și plini de furie.

Legă cravata tatălui său și i-o potrivea sub guler.

Nyoka își încheie butonul și privi la ceas.

— Avem timp, mister Locken.

— Mai puțin de două ore până la decolare.

Nyoka dadu din cap fără surprindere.

Locken zise :

— Dacă nu greșesc, pot pune rămășag că cineva își va
face timp.

Nyoka începu să-și încheie celălalt buton :

— La cine te gindești, mister Locken ?

— La cei trei indivizi pe care v-am întâlnit duminică
la trimite să vă lăd.

Locken lasă ideea suspendată în aer, fără să explice
nimic din cel în care juca un rol dublu. El se gândea
Nyoka s-ar putea să știe deja totul. Își dadu seama că se
că greșea. Presupunerea sa inițială fusese exactă. Nyoka
părea tot un nepregătit pentru toată aticerea.

Pstăd răspuns brusc în mână lui Joseph. Fata fetei
Nyoka lăsa multă ture. Numai Moses Nyoka pare a imobilit
ata de vestire afa. Se mulțumii să ofteze într-un fel care-l
câștiga pe Locken, că în ciuda dăruirii anilor de școală
presed, unei înțelese pateri era de fapt, un om bătrân și obosit.

Da zise în cele din urmă Nyoka. Apoi se îndreptă
poate să te întreb de unde ști ?

Un tip pentru care lacrima a aflat de la M. I. O.

— Și ce interes ai avea în problema asta ?

Numai că moșia lui se găsea în apropierea Nyoka
Nyoka năvăli de rău.

Unul din ei mă șchidat acum, opt luni.

Locken sună schimbarea din ochii fetei, în timp ce-l
părea.

Nyoka zise din nou :

Deci nu ești aici ca să mă ajuti pe mine, sau ca
peos. Bawanda. Ești pentru tine.

Se poate înșela.

Ești un tip practic, nu mășcă Locken ?

— Nu mă interesează politica, dacă vrei, să știți. Nu
politicienii.

Nyoka îl urmări un moment cu curiozitate :

— Cuvintele ți-au venit foarte repede pe buze, dar n-are
importantă. Noi respingem oferta dumitale de ajutor.

Femeia îl privi pe Locken cu ochii ei negri, plini de ură.
Da zise :

— Înțelege că tatălui meu îi vine greu să se încreadă
într-un alb. Și o lecție : să știți în cine să ai încredere. Dacă
sunt negri, bizuiește-te pe ei în orice împrejurare. Dacă-s
albi, atunci nu !

Privirea lui Nyoka era ușor condescendentă. Se întoarse
pre fiica lui și îi spuse cu asprime :

— Nu vorbești prostii, fetiță !

— Ar trebui să n-ai încredere în ei, îi replica fata. Pen-
tru ceea ce ți-au făcut.

— Să știți că am luptat mai mult cu propriul meu popor
decît cu englezii. De fapt, îmi plac mai degrabă englezii la
ei acasă. I-am bătut în țara noastră pentru că au refuzat să
plece.

— Și acum ai încredere în ei ?

Într-o fereastră, un bărbat.

Nyoka replica calm :

[illegible]

1. The first part of the text discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions, including sales, purchases, and expenses. It emphasizes that proper record-keeping is essential for determining the correct amount of tax liability.

cu atenție, în-
 har, totodată. Auzi un strigăt
 individ prăbușindu-se cu

1. The first part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of subscribers. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

rapid

odihnea curabina scurta, semiautomati

Pe cînd vorbea, Locken văzu
dintr-o parte a străzii la circa o

[illegible]

— Fii pe fază, Jérôme

[illegible]

1. The first part of the text discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions, including sales, purchases, and expenses. It emphasizes the need for a systematic approach to record-keeping, such as using a ledger or accounting software, to ensure that all financial data is properly documented and organized.

The first of these is the fact that the
 H^+ ions are not free in the solution,
 but are bound up with the anions of the
 electrolyte. This is the case with all
 electrolytes, and the degree of binding
 is a function of the concentration of the
 electrolyte. The degree of binding is
 also a function of the nature of the
 electrolyte. For example, the degree of
 binding is greater for a strong electrolyte
 than for a weak electrolyte. The degree
 of binding is also a function of the
 temperature. The degree of binding
 increases with increasing temperature.
 The degree of binding is also a function
 of the nature of the solvent. The degree
 of binding is greater for a polar solvent
 than for a non-polar solvent. The degree
 of binding is also a function of the
 nature of the solute. The degree of
 binding is greater for a polar solute than
 for a non-polar solute. The degree of
 binding is also a function of the
 concentration of the solute. The degree
 of binding increases with increasing
 concentration of the solute. The degree
 of binding is also a function of the
 nature of the electrolyte. The degree of
 binding is greater for a strong electrolyte
 than for a weak electrolyte. The degree
 of binding is also a function of the
 temperature. The degree of binding
 increases with increasing temperature.
 The degree of binding is also a function
 of the nature of the solvent. The degree
 of binding is greater for a polar solvent
 than for a non-polar solvent. The degree
 of binding is also a function of the
 nature of the solute. The degree of
 binding is greater for a polar solute than
 for a non-polar solute. The degree of
 binding is also a function of the
 concentration of the solute. The degree
 of binding increases with increasing
 concentration of the solute.

[illegible]

1. nouăzeci de grade pe

Her. Surprinsă, fruntea
Locken

ca Miller să poată spune

... ii ordonă scurt Locken lui Mark
... mic nu s-ar fi împlinit, taximetru! își con-

$\frac{1}{2} \left(\frac{1}{2} \right) = \frac{1}{4}$

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

Într-o clipă, Locken se puse în mișcare și
se aplecă asupra lui Nyoka. În același timp,
Jare Forsne se aplecă din genunchi deasupra
lui Nyoka, pe care îl luase în brațe. Nyoka
se simțea în siguranță.

Știu. Era prost plasată creatura.

Fu mișcarea lui Nyoka în momentul în care...

— Sunt sigur de acest lucru, zise Locken. Mergi
la aeroport, Mack.

Acesta încuviință fără să se uite înapoi și preciză:

— Sunt deja la jumătatea drumului.

Locken făcu eforturi pentru a-și aduna gândurile și în-
trebă:

— La ce meditezi, Miller?

Pe de altă parte...

...într-o clipă, Locken se puse în mișcare și
se aplecă asupra lui Nyoka. În același timp,
Jare Forsne se aplecă din genunchi deasupra
lui Nyoka, pe care îl luase în brațe. Nyoka
se simțea în siguranță.

Gura lui Miller se strânse ușor:

...într-o clipă, Locken se puse în mișcare și
se aplecă asupra lui Nyoka. În același timp,
Jare Forsne se aplecă din genunchi deasupra
lui Nyoka, pe care îl luase în brațe. Nyoka
se simțea în siguranță.

Nyoka își lăsă o mână pe brațul său.

...într-o clipă, Locken se puse în mișcare și
se aplecă asupra lui Nyoka. În același timp,
Jare Forsne se aplecă din genunchi deasupra
lui Nyoka, pe care îl luase în brațe. Nyoka
se simțea în siguranță.

— Dumneavoastră să explicați, l-o întoarse Locken. Bine-
înțeles că vor fi rezecate...

Nyoka clătină din cap după câteva momente de gândire:

— În condițiile acestea este imposibil.

Locken îl întrebă:

— Aș vrea să știu un lucru. De ce n-ai plecat acasă
acum câteva zile?

Surprins, Nyoka se aplecă asupra lui Locken pe faptul că Nyoka...

Nyoka se încusă, scuturând din amăr, să nu se
aspunse.

Dacă ai știut...

Revenita v-a surprins?

Nu chiar. Anticipam ceva în altul timp. În
e genul lui Aman nu putea să conducă Bawanda prea mult.
Acest fel de împărțire a venit pe neașteptat. Nu am ști-
tut încă până ce au sosit Mathew și Joseph azi dimineață.

Întrebat Joseph, zise absența Femi Nyoka.

De ce n-a fost de ieri dumneavoastră?

Dekle. Sunt un om în vârstă, mister Locken. Bawanda
se nevoie de o conducere mai tânără, cu o rezervă de vi-
tă. Nu pot să fiu de ajutor. Fă așa cum spuneați voi, dar
sunt pe drum.

Prostul zise Femi Nyoka. Este un băiat care nu
mai are nevoie de conducere pe el.

Nu pe el, Femi, poporul nostru. Ei cred că au nevoie
de mine pentru a-l duce pe Aman. Nimeni. Așa că trebuie
să mă duc să-l conduc pe Aman. Nu pot să fiu de ajutor. Fă
așa cum spuneați voi, dar sunt pe drum.

De ce n-ai plecat acasă acum câteva zile?

Pentru că este timp să merg pe la Bawanda.

— Tu n-ai avut răbdare

Nyoka nu putea să-l înțeleagă pe Locken. În
timpul în care el se afla în viață, el se afla în viață. În
când va veni să-l conduc pe Aman, el va veni să-l conduc
pe Aman. Nu pot să fiu de ajutor. Fă așa cum spuneați voi,
dar sunt pe drum.

Locken zise:

Dacă gândești așa, de ce vă puneți viața în primejdie
toată ziua?

O parte de amuzament detașat trecu prin ochii lui
Locken.

— Cuvintele vin pe gură, mister Locken. Fac un drum
lung de la inimă. Mă tem. V-aș putea întreba de ce riscă
dumneavoastră înșivă ca să mă ajutați într-o treabă atât de
importantă?

— V-am explicat o dată. Am de luat o revanșă.

Desigur

Privirea calmă a bătrânului îl irita pe Locken:

— Nu mi-ai răspuns încă la întrebare.

— Evit adevărul, presupun. Să zicem că sunt destul de

ngorîs să crecă ca o cerșetoare, mărind în țara mea
dăruindu-și a mea mîltre vie. Mă tem că tu nu ești par-
tă la mîltrele țării tale, căci...

— Lăsați-se să vă dăruieze... Nyoka

Hai să plecăm, căci Amara pune la mare la pînă
așteptă să vă dăruieze...

— Atunci voi fi primul... Nyoka
gînd să mor ca un erou... Locken... Nyoka...
...am fost mai repede pe...

...se uita gîndul în cupa...

...se uita gîndul în cupa...

Nyoka îl privi țintă:

— Unul singur.

Fie Nyoka...

Amara să vă dăruieze... Nyoka...

Fie Nyoka să vă dăruieze... Nyoka...

...se uita gîndul în cupa... Nyoka...

Nyoka să vă dăruieze... Nyoka...

...se uita gîndul în cupa...

Nyoka să vă dăruieze... Nyoka...

...se uita gîndul în cupa...

Să vă dăruieze... Nyoka...
tări însoțite, care întimplător sînt din propria ta țară.

...se uita gîndul în cupa... Nyoka...

Nyoka să vă dăruieze... Nyoka...

...se uita gîndul în cupa...

...se uita gîndul în cupa... Nyoka...

Locken deligător...

Mă sînt să vă dăruieze... Nyoka...
...se uita gîndul în cupa... Nyoka...

...se uita gîndul în cupa... Nyoka...

Locken se răscolă pe...

— Ai auzit, Mack?

Ochii se uita gîndul în cupa... Nyoka...
lui Locken. O clipă de înțelegere. Locken se întoarce să
privească pe Nyoka.

— Va trebui, totuși, să-mi urmați indicațiile

Mack era pe întinderea pînă la bășcă, aceluiași
...se uita gîndul în cupa... Nyoka...

În țară se vedea atîta este... Nyoka...

Deasupra gîndul în cupa... Nyoka...

Dincolo era chiar aeroportul, cu lambrurile mari ale
terminalelor luminate multicolore în întunericul amurgului și
după ele se vedeau limpede enormele cozi ale avioanelor cu
...se uita gîndul în cupa...

Deasupra terminalurilor, în centrul geometric al com-
plexului se ridica turnul de control și pe el lumina de bal-
aj capota undă luminoasă... Nyoka...

În primul rând problema nu este... Nyoka...

Ce vrei să poți... Nyoka...
...se uita gîndul în cupa... Nyoka...

Locken zise:

Cred că te dăruieze... Nyoka...

...se uita gîndul în cupa... Nyoka...

Să vă dăruieze... Nyoka...
...se uita gîndul în cupa... Nyoka...

...se uita gîndul în cupa... Nyoka...

De ce... Nyoka...

Vorbea foarte serios.

incepina sa ntelega ca... cu il dices in neta pe M. l...
Luker si raspunde cu atentie... bal nati la rai nati la rai
tare de... si li dori...
... nate s... un...

Pentru că otrăvurile sunt deosebit de periculoase, un număr
de patru B.P. le-au sintetizat chiar în secret, chiar
într-o țară socialistă.

(năi și puzluc, și cînt.

Loc en dudu anu: 40'

Heathrow este un aeroport mare și complicat în care să fie ca să ai o impresie bună.

Apoi îi explică succint și precis lui Nyoka ce intenționează.

Black normal :

— Până mai ieri puteam să mă joc de-a vași ascunsele prin el. Bineînțeles că locul s-o mai fi schimbat de atunci.

Locken se adresa lui Nyoka și fetei sale :

— Dați-mi pașapoartele.

$$[Y_{\text{eff}}] = \frac{S_{\text{eff}}}{V_{\text{eff}}} = \frac{[S]_{\text{eff}}}{[V]_{\text{eff}}} = \frac{[S]_{\text{eff}}}{[V]_{\text{eff}} + [V]_{\text{eff}}^2} = \frac{[S]_{\text{eff}}}{[V]_{\text{eff}}(1 + [V]_{\text{eff}})}$$

— Poate am nevoie de ele

— Eu nu plec, mister Locken. Sper că asta este limpede.

— Foarte împede.

Moses Nyoka îi înmână lui Locken o cărţuţie verde cu un leu de aur gravat pe copertă şi cuvintele „Republica Buwanda”. Femeia îl găseşte pe al ei în geanta de canava şi-l dădu repede lui Locken. Era obişnuitul paşaport albastru, eliberat de autorităţile engleze. Nyoka îl arăta şi pe celălalt, apoi se uita afară.

Taximetrul plonja în tunel. Miller scăpă un ris nervos

Mack se încrunta spre el

• Ce-i de rău?

— Semnul ăla. Care spune că cineva o să aibă grijă de noi. Il lămurii Miller

— Jérôme, simțul tău pentru umor mi-a inseninat ziua
de azi.

[illegible]

Verneide auch Linear Dimensionen

Si per l'età di 100 anni, si ha $M = 15$

Constatăm din nou că în anul 1937, în luna mai, la începutul sezonului de noi, a avut loc o dată cu o temperatură înaltă, de 30 grade Celsius. Există multe cazuri de urse care părăsesc cu ușurință și dispun de mult timp în timpul sezonului.

Et ce bel avertissement est, M. le ministre, le premier d'une série.

4 15 28 1121 62 1 5

Pentru ce? zise Miller, începînd iarăşi ritualul ştergerii uşilor şi a geamurilor, dîndu-le o soluţie pe stînga.

Întrebarea agasantă a lui Miller îl făcu pe Locken să adormă, fără tragere de inimă, că de fapt nu era chiar atât de sigur. N-avea nici o idee cum arăta Bouche sau cum ar putea decurge lucrurile pe Heathrow. Trebuia să-și închipuie că în seara aceea, în timp ce el se afla în camera lui, Nyoka era protejat. Locken se întreba ce o fi gândit Elise Roqué când a aflat că el era unul dintre paznici.

Intr-o astfel de ipoteză Elise ar putea să fie cea mai po-

[illegible]

terminat cu noi pe veci. Adică, asta în cazul în care nu-ți pasă dacă tragi într-un polipst neînarmat.

Muller ridică din umeri și zîmbi, aproape jenat.

Mack își rasuci, uită, capul.

— Jérôme, chiar mă faci să mă simt rău

11

Locken intră în clădirea aerogării și examinează rapid in-

ireact, avea mai multe culoare

1) ~~pentru~~ era destinat liniilor aeriene independente,

Căci linile aeriene africane la paravolea cuibărilor
e adresă funcționarei, o negresă cu răsul obraznic pe toată
„1911” conținând de sine pe o „Scotland Yard”
plindă, ca înșelă și o „cercetare” a lui agentul.

1. SO_2

Locken is spouse see :

— Avionul pleacă în cinci-şezeci minute. Trebuie să mă grăbesc.

Directorul agenției se facu nevăzut și se întoarce după câteva minute.

Locken dadu din cap mulțumit și îl rugă să-i spună unde
e B. Este cel mai apropiat tel. f. 1011

Întrebarea era pusă cu teama că și cum s-ar fi așteptat
... nouă solicitare prin care să...

Pe ad pune receptorul în funcția vizuală, pleșat din
e. lenea sporește dintr-o altă viață în care nu e gândire de
mai mult de zece ani dar ce neuită

Reacțiile ei îl păsăra pe gânduri. Se gândea că, totuși, istoria nostalgică a acestor petrecute când a dorinței de a-l avertiza, intenției de a-i distinge atenția pentru a da posibilitate celorlalți doi să acționeze în voie sau chiar vroia să-l avertizeze.

— Prietenii noştri sînt aici, Elise, în mod sigur. Unde eşti?

— Du-te la punctul de control numărul cinci. Paznicul știe că veniți. El o să vă dea indicații.

— Miller vrea să știe ce are de făcut. Este foarte agitat.

ceteze sala de aşteptare. Elise poartă uniformă de stewardesă. Lasă-l să ia storno. O să se simtă neputincios fără arme, dar artileria grea trebuie să stea ascunsă. Şi... Mack !

I, M. J. ...

1892

Mack încercă să-i dea o replică, însă Locken închise. După zece minute se afla pe o scară rulantă ce-l ducea spre ușa deschisă, din spate, a unui DC. 8, aparținând linilor afri-

— Acesta-i D.C. 8, îi explică comandantul Lowry, zimbând. Era în jur de treizeci de ani, un canadian cu părul blond și ochi ce se încrețeau pe margini cînd zîmbea, ceea

Locken îl întreabă :

— Cit timp mai avem pină plecăm ?

- În cîte minute E. Gagele - în fața lui - Acela lăsa echipajul cel nou. Membrii lui au întîrziat puțin.

Locken a mar canzoneta galben-alba ce se departa de avion. O fata cu ochelari aproape stearsa, il privi inexpressiv prin fereastra din spate.

Cei cu aprovizionarea sint in avion si pregatesc tota cind termina urca pasagerii si decolau.

— Aveți un sistem de depistare a explozivilor?

Ne verificam toate bagajele cu ajutorul unui aparat fluorescent si orice pare suspect se deschide. Avem o ure de la securitate care controleaza si bagajele de mână.

Stewardesele cunuta? Intreba Locken.

Ce vrei sa stii?

— Ce fei de fete sint?

Dragute zise Lowry, paîn in defecția.

Vrea sa zice abe negre caniti.

— Keniene, Negre, cafea-deschisa. Toate din familii de condiție din Nairobi.

— Știi multe despre ele?

— Desigur, zimbi Lowry. Sint insurat cu una.

— Una pe care n-o știu va incerca să urce in avion și indiferent de culoarea ei, cheamă un politist.

Un cancan se lăsa din care se părea că se zădărniciu foarte aproape de taximetru.

Chiar de la distanță Locken recunoscă căgata lui Mack in spatele volanului. Avea o scara deja o dată, mul sîm de neînțeles, se arăta dintr-un ceas în pălă, chiar din vîntul lui Locken.

Cind masina ajunse la stația de autobuz Locken de care usa din spate si se apleca înaintea Nyoka și Femi așteptau cu nerăbdare.

— Cind veți urca scările, mergeți repede, a sfătuit Locken.

Vrea sa spun ca urc si eu? Intreba fata.

— Da, si tu. Pentru moment, fa ce-ți spun.

Locken ii urma cu masina in avion si apoi se întoarse spre Mack.

— Ai trecut pe lângă o camioneta galbena ce mergea de aici? Mack confirmă, încruntîndu-se. Vezi dacă n-ai repera pe ocupanții ei. Uită-te bine la lipsă.

— De ce?

— Aș vrea să reții fețele lor. Afla ce-i cu ei. Da trecu pe Mark. Du-te chiar dacă fereața de scotărie și spune na. Ne întoarnă la clădirea administrativă peste zece minute.

Mack dădea din cap in timp ce se îndepărta cu masina. Locken urca spre trapa deschisă înjurînd din nou omul care inventat scările. Moses Nyoka și Femi așteptau înaintea Nyoka zise, rîdînd.

— Felicitări, mister Locken. Am ascultat stîrne in taxi-metru. Tinerii mei entuziasți se pare că se de curia de-tal de bine. Aman deține două clădirile guvernamentale din capitală și cazarmile. Voi sosi la monastul opartan.

Locken asculta nepăsător și rîdînd.

— Mergeți spre clasa întâi!

— Cui trebuie să-i mulțumim pentru preț? zimbă amabil Nyoka.

Locken trase perdea și scuturase șez.

Na mulțumim! zimbă.

Lowry stătea lângă trapa deschisă și încerca să deșurui pachetului din mînă și se.

— Nu sint sigur că te înțeleg, rosti Nyoka și ochii lui se îndreptară spre...

Locken da din obiecte și stăte.

— Imediat, mister Locken.

După ce intră în posesia a două salopete albe, Locken le întinse lui Nyoka și Femei, spunîndu-le:

— Imbrăcați-le!

— Vorbești serios? întrebă neîncrezătoare fata.

Vocă lui Locken deveni iritată:

— Tu n-o să pleci, in nici un caz. Amin doar plecarea tatălui tău.

Nyoka clatină din capul său mare:

— Mă tem că nu, mister Locken. Pentru ceea ce ai făcut, îți mulțumesc. Mă simt în siguranță în acest avion și am de gînd să rămîn.

— Vă aflați în avion, mîrii Locken, dar să nu vă închipuiți că sinteți în siguranță. Nu-mi faceți greutăți!

— Nu poți să mă oprești să mă reîntorc în Buwanda, zise Femi hîrîndul.

Na atenționez asta. Un avion iese în der lează spre Roma exact peste o oră. O să plecați cu el. Apoi luați altul, și mergeți cu el pîne din Roma, te ajunge la V... Abeti. Veți sosi cu două ore mai tîrziu, dar veți fi în viață.

Intrucit Nyoka nu fu de acord cu această variantă, scoase la iveală pistolul și-l amenință:

— Să nu mă faceți să apelez la el!

— Dar pentru ce? întrebă sălbatic Femi Nyoka.

Astăzi revin la zise repede Locken. I-am salvat viața o dată astăzi. Să zicem că ne plătim eforturile cu un moment de răgaz.

Nu trebuie să mă impresionezi că ești mare, Michael. Am îmbătrânit, nu uita. Și tu la fel.

— Atunci de ce te porți ca o cîmpă cu Nyoka? Căpitanul mic este destul de dotat și n-ai nevoie de o inimă de fier înghețată.

— Am și eu ale mele, zise Mack. Nu pot intelege de ce nu l-ai lăsat să plece, mai ales că dacă cei trei încercau să lichideze în avion, dispăreau și ei, împreună cu Hansen.

Poate. Totuși în prezent Nyoka rămîne singura mînată pe care o am pentru a lătra în cărnă. La patru ani, anul respectiv era prea bătător la ochi.

— N-a decolat cu bine?

— Așa se pare, însă la fel de bine s-ar putea să-l aștepte în celălalt capăt, la Entebbe, o duzină de teroriști.

— Atunci mai avem ceva momeală, zise Mack, trecîndu-și mina aspră prin părul rar. Eu n-am fost niciodată priceput la combinații.

Locken îl privi dintr-o parte.

— De ce nu, dacă pot să te întreb?

— De obicei, îmi prind singur degetele.

Locken zîmbi malitios.

— Și totuși, Mack, te-ai prins în acest joc dur.

— Ma bucur că sînt de folos. Consider, totuși, că ar trebui să te explici.

— Pînă acum, tot ce putem face este să fim aproape de Nyoka și să reacționăm la orice pericol care ce-o trece. Sistem strictă autoapărare.

— Sînt gata pentru asta, replică Mack. Dacă Locken ar fi avut o altă opțiune, ar fi ales-o.

— Este indicat să presupunem că ei nu cred că l-am urrat pe Nyoka în avion, și nu l-au lăsat să plece.

— Tu ai?

Locken privi fix, distant:

Căci o presupunere care se adăugă pe lângă cea de la aeroport sau la oraș sînt altele încă, pentru un asasin mic nu am putea arde parul. Pînă acum, am fost norocoși dar nu sîntem imali.

— Și acestea nu sînt încă certitudinile ale lui Mack. Am nevoie de un loc foarte bun, zise Locken, să pot să mă găsesc.

— Și eu, mormăie Mack, pot să mă găsesc în orice loc, dar de astăzi s-a putat.

Mack îl saluta printr-o peșteră pe saba, ține în mînă o armă abia trîntă de la postul de control de la aeroport. Așa că, după ce ar fi stat la dreapta spre fada, cum e destul de sigur. Locken știa că atenția lui Mack se concentra asupra mișcărilor din jurul și din fața sa, anticipînd o eventuală pericolă posibilă de a fi atacat de cineva.

Locken stăde pe o bancă, parkingului aflat chiar în fața aeroportului. Dacă ar fi stat la vreunul din cele cinci etaje ale aeroportului, ar fi avut o vizibilitate perfectă asupra intrării principale, lăunare ce se desfășura în fața ei.

Într-un moment, Mack se aplecă brusc înainte. Peste volan, el îl privea pe Locken.

— Tu ești în regulă, zise calm. Aruncă-ți ochii spre...

Locken îl întoarse privirea spre partea din față a elicopterului. Miller stătea cu mîinile adînc infundate în burunarele hainet, străgînd atenția asupra sa.

Mack bombăni:

— Decret ca un băiat de pravalie ce ține un pepene în mînă.

În acel moment, Miller îi observă și se îndreptă repede pentru a întîlni taximetrul, afișînd un zîmbet nervos agățat ca un plasture pe față.

Deschise ușa din spate în timp ce mașina era încă în mișcare, scîpînd printre buze un „Sfinte Dumnezeule”, cînd îl văzu pe Nyoka și pe fată. Sări lîngă ei.

— Am crezut că sînteți morți, îi se adresa el.

Mack îl saluta din nou peșteră, pe saba, ține în mînă o armă abia trîntă de la postul de control de la aeroport. Așa că, după ce ar fi stat la dreapta spre fada, cum e destul de sigur. Locken știa că atenția lui Mack se concentra asupra mișcărilor din jurul și din fața sa, anticipînd o eventuală pericolă posibilă de a fi atacat de cineva.

Toți sînt morți, zise tînărul împingîndu-și înapoi capul pe spate. Am auzit de la turnul de control că sînt morți. Am crezut că sînteți morți, îi se adresa el.

Ce să crezi, omule? Locken se aplea cu amplitudine la a-l lua de gulerul camășii pentru a scoate cuvintele din el.
— Avionul a fost destinat să explodeze în aer deasupra por-
tului. Sărev.

12

— Scoate-ne de aici, Mack!

În vocea categorică a lui Locken se simțea evident că a-
măna ce l cuprindea.

Mack își paterise volanul tragând în spatele său
autobuz supraetajat al companiei B.O.A.C., care trecuse pe
 lângă ei.

— Trebuia să fi ghicit, zise Locken scurt. Elise încerca
 să mă avertizeze că acum urma înscenarea lui Bouche.

Mack zise:

— Te cred că ai citit multe în zimbetul acestei femei.

Trase o injurătură când circulația se blocă într-o inter-
secție, dincolo de terminal.

— Aș fi putut merge direct la Lowry să-i spun că are
 o bombă la bord, își reproșă Locken.

Mack se uită la el, întrebător:

— Știi?

Locken nega.

— Credeam că prețul era prea mare. I-am subestimat
 Mack.

Acesta se schimbă brusc la față la auzul unui sunet sub-
til, de metal pe metal, venit de undeva de sub mașină.

Pe când Locken se apleca să se aplece, Mack frâna
cu un calm desăvârșit, și opri în mijlocul șoselei, aglomera-
te. În spatele lui, un taximetru semnaliza cu farurile sale
roșii că intenționa să nu primească răspuns. Claxonul
tăcea. Mack se aplecă peste dinți, în căutare.

— Bombă!

Nu mai era necesară nici o explicație. Locken se răsucise
deja și coborise geamul despartitor, întinzându-se în
căutare de cel din spate, cu un ordin scurt.

Nu mai era necesar. Nu mai era necesar.

Mack deschise geamul din spate, ignorând claxonatul as-
tut al taximetrelor din spate. Locken stătea nemiscat, știind
că în acel moment era absolut inutil pentru Mack. Un fior

se ridica de la baza șirei spinării. Ochii lui măsurau repede
tuturor după clădire în jurul său.

Oare era amenințarea în acea direcție? La costia
său, în faptul că deveniseră o linie fixă, punctul atenției
său, de la o distanță terribilă.

În șirtele lor tridacul intens, locat sub mașină, în
spatele corpului, nu putea să se scordească din zec de cămine.

Mack era acum sub mașină, cu vârfurile picioarelor afară
într-un singur loc, într-o treacă ce însemna viață sau
moarte. Când Locken se aplecă, în căutare de cel din spate,
se aplecă un cuvânt spre Mack: „Grăbește-te!”

Într-o clipă de timp se simțea că se aplecă în
căutare de cel din spate, în căutare de cel din spate, în
căutare de cel din spate, în căutare de cel din spate.

Într-o clipă de timp se simțea că se aplecă în
căutare de cel din spate, în căutare de cel din spate, în
căutare de cel din spate, în căutare de cel din spate.
cu mina stângă, urmărindu-l concomitent pe ser-
gentul care se apropia. Deși le ascunseseră într-un fel, cite
treizeci de centimetri din fiecare armă rămasese, totuși, vizi-
bilă, pentru cel care s-ar fi deranjat să se uite.

Fără să se întoarcă, Locken îi spusese lui Miller:

— Vine necazul spre noi. Indiferent ce se întâmplă, nu

— Ce se întâmplă? scinci Miller.

— Stai pe o bombă. Nu-ți lua ochii de la mine.

Femi Nyoka încercă să vorbească, dar fu redusă la ta-
cere cu un gest scurt de către tatăl său. O dungă de transpi-
rație se ivi pe buza de sus a lui Nyoka.

În zec de metri de mașină, polițistul ezita. Văzind clar
caracteristică, Locken admise că era un polițist su-
perior; de înălțime mijlocie, poate mai scund, cu o mustață
blondă, în vârstă de treizeci de ani.

Într-un moment, polițistul vorbi repede în micro-
fonul ascuns sub reverul hainei. Locken zimbă launtric cu o
doză de admirație. Tânărul polițist miroșise ceva foarte sus-
pect și se asigurase pentru ajutoare. Apoi își relua mersul
locken, știind din ocea clipă că strategia polițistului va fi o
lărgănie calculată până la sosirea camarazilor săi, se ho-
tări. Spera însă că misiunea lui Mack sub Burt se va în-
cheia înainte de a fi prea târziu.

— Ce să crezi, omule? Locken se aplecă cu impulsul de a-l lua de gulerul cămășii pentru a scoate cuvintele din el.
— Avionul aia bostemă a explodat în aer, deasupra provinciei Savrey.

12

— Scoate-ne de aici, Mack!

La vocea categorică a lui Locken se simțea evident că oarbă re-l cuprindea.

Mack rasuie puternic vizuindu-l trăgând în spatele auzului autobuz supraetajat al companiei B.O.A.C., care trecuse pe lângă ei.

— Trebuie să știi că Locken sunt Elise care mă avertizează că acum urma înscenarea lui Bouche.

Mack zise:

— Te cred că ai citit multe în zimbetul acestei femei.

Trase o injură cînd circulația se blocă într-o intersecție, dincolo de terminal.

— Aș fi putut merge direct la Lowry să-i spun că are o bombă la bord, își reproșă Locken.

Mack se uită la el, întrebător:

— Știi?

Locken nega.

— Credeam că prețul era prea mare, l-am subestimat, Mack.

Acesta se schimbă brusc la față la auzul unui sunet subire de metal pe metal, sunet ce vine de sub mînă.

Pe cînd Locken începea să prăpădească Mack frîna neobișnuit de repede și opri la mijlocul soarelui, aglomerat în spatele lui un taximetru, senzatia că farurile se ciocnesc în aer, că intercomul nu primește răspuns, claxonul lui Mack se crispară peste dinții încleștați:

— Bombă!

Nu mai era necesară nici o explicație. Locken se răsuci și coborîse geamul despartitor, întîmpinînd privirile încreștinate ale celor din spate, cu un ordin scurt:

— Nimeni nu mișcă. Nici un milimetru!

Mack deschise încet portiera, ignorînd claxonatul insistent al taximetrelor din spate. Locken stătea nemiscat, știind că în acel moment era absolut a lui pentru Mack. În fa-

ța de a-l auzi și el, în clipa în care se afla în jurul său, era amenințarea în acea clipă sub Burt, care se aplecă să-l ia de gulerul cămășii, devenind o țintă a lui.

În spatele lor traficul intens, blocat, subit a devenit un patetic, disordnat, un zgomot de vîrtej. Mack e acum sub masă, cu fața în jos, cu o mînă în buzunăr, singur în tîrîșul de beton, cu o mînă în buzunăr, cînd Locken s-a aplecat pe el, cu o mînă în buzunăr, cînd un cuvînt spre Mack.

— Ce ai de gând să faci? mult se îndreptă, cu o mînă în buzunăr, cînd dădea din mînă, sub uniformă albăstrăie cu caschetă înaltă a unui polițist.

În fața lui, pe o cale de 1,5 metri, se afla Mack, cu o mînă în buzunăr, cînd dădea din mînă, sub uniformă albăstrăie cu caschetă înaltă a unui polițist. Mack se apropia, de centimetri din fața lui, cînd dădea din mînă, sub uniformă albăstrăie cu caschetă înaltă a unui polițist, pentru cel care s-ar fi aplecat.

Fără să se întoarcă, Locken îi spuse lui Miller:

— Vine necazul spre noi, indiferent ce se întîmplă, nu!

— Ce se întîmplă? scînci Miller.

— Stai pe o bombă. Nu-ți lua ochii de la mine.

Femei Nyoka încercă să vorbească, dar fu redusă la tăcere de un gest scurt de către total sau. O dungă de transpirație se ivi pe buza de sus a lui Nyoka.

La doi metri de mașină, polițistul exita. Văzînd clar caracteristică, Locken admise că era un polițist adevărat, înalt, mijlociu, poate mai scund, cu o mustață neagră, ce-i deghiza vîrsta, în jur de treizeci de ani.

Într-un moment, polițistul vorbi repede în microfon, sub reverul hainei. Locken zîmbi lăunțic cu o mînă în buzunăr, cînd dădea din mînă, sub uniformă albăstrăie cu caschetă înaltă a unui polițist.

— Se asigurase pentru ajutoare. Apoi își relua mersul, calculată pînă la scutirea camarazilor săi, se ho-
Spera însă că misiunea lui Mack sub Burt se va în-

Buna seara domnule saluta politistul Necazuri.
Ochii acestuia trecuta usor peste Miller, Nyoka și Ferni
și se opri asupra lui Locken, care dadu din umeri

Interg zise polistia. Poate ai trebui impinsa na-
sina spre partea necunoscuta. Blancheaza circulatia

Locken rise din inimă, forțându-se să pară vesel. Politistul îi fixă cu o privire glaciulă.

Polipstul ridică o mână

Ocoli taxiul prin fața, cam prea prudent, cu ochii asupra lui Mack. Destul de edifiat, un bărbat era mai mult decât suspicios. Dar amândoi întrebările de rutină permise-
le conducătorii camionului de bord pe lă de asigurare destina-
la etc.

Mack îl privi pe Locken prin fereastra taximetrului, apoi îi zîmbi iar acesta îi făcu în percepția din cap, sperînd ca Miller nu va interpreta greșit semnificația gestului său. El va încerca să folosească arma.

Mich. 11 g. Locken

5. Stille - 1 Punkt

cașcheta în lături, expunând părul blond și fin, lăpt de lapte
din cauza transpirației. Locken îl lovea din nou cu pumnul deasupra
urechii și în simu corpului fără viață.

Pentru moment Miller statu stădător cu țigara pusă în gură și se uită spre Locken

Între Miller și cei doi copii, se găseau un băiețel și o fată, deosebit de frumoși, care se jucau în jurul mamei și al surorii sale.

Marka pismi material si opisao tako pe kao i sto. Veli-
čini, de i dugm izlaze.

În seculul al VIII-lea Locken se extindea pe o cale de alături metalului cu o coardă de nălon atârșată de un dop cu un plumb greu la capăt. Mack fixase un chibrit în dop pentru a-l ține nemiscat.

Incercuți ! zise Mack

— I, cel puțin șase variante, preciza Locken. Ce-i cu ba, Mark?

— Într-o parte de totu' e și mizeria. Pentru că în
timp să căuta de pe mizeria când mizeria e și e mizeria la fel
și pe la mizeria e mizeria. Dacă s-ar fi produs scinteia, o
groază de alce din oțel ar fi explodat din cutia aceea, gău-
nând locomotivul și pe cine se găsea în el. Mack cânta d-
up călătorizându-se. Bonche a plecat și a lăsat mizeria
la fel.

Van. L. M. Mack department

... din tunel, amindoi văzură, în același timp, ca se
... la numai puțin de un sfert de milă distanță, trei lumini
... trăsătoare se îndreptau rapid spre ei. Două dintre
... de pară să fie de p... de...
... zisul...

— Blocaj ! oŝta Miller.

Bună seara, domnule, saluta polițistul Nerazari.
Ochii acestuia trecară ușor peste Miller, Nyoka și Fern.
și se opri asupra lui Locken, care dadu din umeri.
— Nu-mi dau seama domnule. De-abia am sosit cu au-
tomobilul din Cienatti. Am avut un zbor limpit. Cred că batr-
na s-a cam lăudat cu îndeminarea sa de sofer. Fără să
prea sînt expert.

— Înțeleg, zise polițistul. Poate ar trebui împinsu-mă
și eu spre partea necarosabilă. Blochează circulația.

Asta ar trebui să facem. Dar văzând cum se mișcă
soferul pe sub gramada asta de fărâșuri, mai bine să-l urmă-
răm, nu?

Locken rise din inimă, forțându-se să pară vesel. Poli-
țistul îl fixă cu o privire glacială.

În acel moment, Mack se ridică în picioare pe partea
opacă a mașinii, îndesă ceva pe scunzul din față. După
Locken cu ochiul și vru să se urce la volan.

Polițistul ridică o mină

— Un moment

Ocean taxul prin fereastra cam prea prudent, ca oculus do-
pra lui Mack. Destul de edificat, omul legii era mai mult
deci suspicios. Decît armata în elanurile de rutină, pe mers
de conducere, carnetul, de bord, poarta de ieșire, gîturile de
tracție etc.

Locken se uită rapid spre șirul de mașini, ignorînd țara
separată ce se ținea ca și cum problema capitală a vieții
era greselile lui. În spatele lui, la cîțiva metri, se opri
un automobil alb-albastru și doi polițiști în uniformă cobor-
ră și porniră spre el.

Mack îl privi pe Locken prin fereastra taximetrului.
Apoi îl zîmbi, iar acesta îi făcu imperceptibil din cap spre-
nd că Miller nu va începe să gîndească semnificația gestului
său. Văzînd că nu se mișcă, Miller se aplecă.

Mack tocmai închisese portiera și se scutură decît de
pentru a se prezenta cînd Miller osea din mașina. A ur-
mă, cum în spatele polițistului urmăritului pe Locken
care înjurase adînc și venise în fața Mack. Apoi, la a-
cuzare, Miller făcu o mișcare, încercînd să tragă cu pistolul.
Nu reuși, deștecî polițistul și cuprîndu-l cu brațele, alina-
brusc de un reprezentant al puterii în mîgîlă taxime-
trului. Miller se prăbușî în fața lui, cîet de un bărbat.

Mack se uită la Locken.

Soluția îi pînă că pînă pe polițist, cîet de un bărbat.

cascheta în lateral, expunînd parul blond și lăptos, pe care
din cauza transpirației Locken îl lovi o dată cu precizie de-
asupra urechii și îi simți corpul fără viață.

Miller ieși de sub greutatea amorfa a cîna unui polițist
un scîncet chinuit și necontrolat scapîndu-l din gîtlej. Locke-
n îl prinse de mîna înainte de a mai îndrepta pistolul, răs-
cînd-o brutal de pe figura inconstientă a celui căzut.

Pentru moment Miller stătu sfîdător, cu feța pînă la
îndreptată spre Locken.

— Eu n-aș face-o. Jerome zise Mack în sus.

Încet, Miller rînji cu dinții săi gîlbui, mîna se mișcă
în despartitura bazelor.

În jurul lor fețe cu xhi holbău, în jurul lor fețe
credere. Locken îi întoarse spatele lui Miller și se repezi
pe scunzul din față. Miller îi întoarse pe mîna, cu o pri-
vire și, încă rînjind, urcă în grabă la spate.

Mack porni motorul și apăsă tîrî pe accelerație. Auto-
mobilul o zbughi înainte.

Pe scunzul, lângă Locken, se odihnea o cutie mică, pătrată
din metal cu o coardă de nailon atîșată de un dop cu
plumb greu la capăt. Mack fixase un obiect în dop pe care
a-l ține nemîșcat.

Apucară pe singurul drum ce-l scotea din complexul ter-
minalelor: tunelul vizibil de la distanță.

— Încercuțiți! zise Mack.

— În cel puțin șase variante, preciză Locken. Ce-l cu
bomba, Mack?

— Era lipită de toba eșapamentului. Plumbul ăla tre-
buia să cadă de pe mufă cînd mașina era în mișcare, făcînd
dopul să emită o scintee. Dacă s-ar fi produs scintee, o
groază de alicie din oțel ar fi explodat din cutia aceea, gîr-
rînd taximetrul și pe cine se găsea în el. Mack clătină din
cap, autoacuzîndu-se: Bouche a plasat-o, cînd mașina era
parcată.

— Mai traim, Mack, după atîtea greseli?

Ieșind din tunel, amîndoi văzură, în același timp, că în
fața lor, la mai puțin de un sfert de milă distanță, trei lumini
albastre strălucitoare se îndreptau rapid spre ei. Doua dintre
ele se despărțiră, mașinile de patrulă alunecînd de-a curme-
zișul șoselei.

— Blocaj! oftă Miller.

... o noisă de eleganta Mack adese taximetru în
anghi spre stânga către rampa de desure. O singură secundă
ie ezitare din partea lui Locken și a că n-ar mai fi avut
e ales decât tentativa de a sparge blocajul din fața lor. Din
erice Mack strecură mașina în aglomerarea de vehicule ce
enele dinspre Londra. Lasara în spate luminozitatea artifi-
cila a aeroportului Locken, pareu măturat de strazi, e slab
luminate ale orașului. Munile lui Mack se încheștau pe volan.

Căzuta treaba bombă aceea Michael. Vocea lui Mack
era gravă și răgușită. Puteam să mă fac de ... Greutate,
... de plumb cazase de pe dop, dintr-o dată era prinsă de
sasiu. Noi auziam plumbul ce se lovea de dop.

— Asta nu merita nici măcar un zimbet.

— Nu s-ar fi întâmplat, dacă Bouche ar fi fost mai gra-
zui. N-am fi auzit nimic. Il privi alb pe Locken. Cu excepția
pote, a unor ingerași cîntind

— Și ți-ai mai spus ceva, zise Mack. N-o să-l apropiem
pe Nyoka în nici un caz de Africa în direcția asta. Nu te-ai
gîndit încă la așa ceva?

Mack rostise totul cu ironie. Locken îl privi scurt, stu-
pidul îngreșit în fața lui. ... se lăsa să ...
dinea lui.

— Ce propui?

— Să dam un ocol și să-l punem pe înălțimea Sa pe avi-
onu, ala italian.

— Să intrăm direct în blocaj?

— E posibil?

... observe nimeni? Nici poliția. Nici prietenii ...
al lui în ...

— Șansa constă în aceea că ei îl cred pe Nyoka în
avionul african.

— De asta au plasat bomba în Burt?

Mack ridică din umeri.

... că se fuge poate

... să-l poartă ...
... în ochi aruncat în taximetru
... confirmat faptul Locken privi
... Heathrow ...
... Ispravile
Vack

— De unde știți intrarea Miller cu voce cazola

— Polițistul cel tinar era banuitor ... prima ...
... la noi

— Cu Jérôme care a lăsat destule cadavre ...
... nu e de mirare zise ...
... volan și rosti: Cesta. Tot mai grădă

— Ei bine, naster Locken ...
... de banuiri. Ce a de gând să facă ...
... Să găsească un telefon

Cabina telefonică se afla în holul de la intrarea unui
... postal, fîna de pe fereastră arătîndu-le că au ajuns
... de vest al Londrei.

Mack dădă taximetru, ...
... Locken, și-l puse pe Miller să-i păzească.

Numai Nyoka se încruntase mirat de permanenta pru-
... a lui Locken.

— O să afli cit de curînd de ce, mormăi pentru el acesta.
Formă numărul familiar și introduse o altă monedă cînd
... rî plîse

Recunoscu vocea obraznică și competentă a Anniei, ofi-
... de serviciu ...
... Locken.

Cîndva, în primii ani de muncă la „Syops“, relațiile lor
întîmplătoare și pur profesionale sfîrșiră inevitabil într-o
scurtă aventură. Aventura cu Annie își urmăse cursul ino-
fensiv și, după cîteva luni de răceală oarecum exagerată, se
transformase apoi aproape într-o prietenie.

Trecu peste momentele de tachinare care deveniseră
obișnuite între ei, puse o singură întrebare directă, primind
... negată ...
probleme de serviciu. Apoi îl sună pe Cap Collis acasă.

În spatele său, Locken auzi ușa deschizîndu-se. Privirea
... fixa conturul fetei ...
... pe Collis ridicînd receptorul la celălalt capăt al firului.
... în momentul în care ...
... Locken puse receptorul în furcă și se întoarse încet.

Mack făcu un pas înapoi, cu fața cerească și contrarietate
a unui om străin. Il privi îndelung pe Locken, aproape cu
tristețe, înainte de a-i vorbi:

Până aici Michael. Ori eu ori tu. Îmi pare rău.
Locken își coborî ochii de pe fața ridată spre revolverul
ținut ferm în giganța mână a lui Mack, ațintit fără dubiu
spre plexul lui.

13

— Nu ai nevoie de pistol, Mack.
— Nu tu de taxi pe zăia de az. Se poate ca nu ne în-
țelegem altfel.

Locken nu zise nimic.

— Trebuie să-ți spun ceva. Vreau să mă ascuți, fără
comentarii.

Locken îi terretă fața obosită și îl văzu pe Mack clipind
în lumina slabă. Realiza atunci semnificația privirii sale în-
tunecate pe care nu dorise s-o recunoască înainte, felul per-
sonal al terorii ce îl cuprinsese pe banul său prieten. Împose-
abil pentru prima oară.

Remarcase lămpioanele, momentul exact al asfințitului,
ingrijirea sa când se lasase ceața pe cerul împede și deor-
ientarea de moment când condusesse prin tunel.

Locken dorea să se apropie de bătrân, dar se abținu, știind
că mândria lui Mack n-ar fi admis nici un gest.

— Ce necaz ai cu ochii?

Locken trebui să facă eforturi pentru a-i vorbi. Spre
Mack scăpă un grohâit supărat:

Pare a fi ceva ce capeti când consumi prea mult gin.
Degenerarea coroidelor și retinei, așa zice un membru eminent
al profesiei medicale. Nu-i destul atita?

— Cit de grav este?

— Destul de grav și se înrăutățește. Lateral văd ca prin
ceață.

Locken își aminti de incapacitatea lui Mack de a-l vedea
pe pistolarul care aproape că-l putea ucide în alee în spatele
apartamentului Ferner.

— În întuneric nu-s bun de nimic, Michael, clătină el
din cap, drept încheiere.

— Nu în spatele unui volan de mașină. Dacă n-ai fi fost
tu nici unul din noi n-ar fi supraviețuit pînă la lasarea serii.

— N-are importanță.

— Are, pentru mine

— Credeam că sta și asta-l pe Dumnezeul meu ide-
lat. Eram convins că-mi oferi un sprijin moral și merg
pe lumina.

Locken clătina din cap.

Cum puteam să știu?

— M-am gândit că probabil, Cap Collis ți-a spus.
Collis știa?

Presupun. Ce, de la ambasadă, cu siguranță.

Locken tacu preț de mai mult de un minut și apoi vorbi:

— Nu mi-a zis nimic.

Mack rosti categoric:

N-are importanță. Căci este ca și cum n-ai condar pe in-
tuneric sau prin ceață, deoarece te auzi la repede decât or-
icând din bombeles lui Bouche.

Locken știa că o discuție în contradicție cu un apel
la Mack era lipsită de sens.

De acord. Scapa un oftat când se oțărâ de infir-
mitate se strecura neintenționat în viziunea sa. Făcusea pistolul
său de cecă pentru altcineva, Mack. Totuși să mă gândesc
dar cu stomacul curut nu pot, îl îndemna Locken.

Vita timp cât ne înțelegem. Mack se uită la jos spre
pistol și îl puse la centura. Își ridică privirea și-l înfruntă
blind pe Locken. Ce ai de gând?

Să-l prind pe Hansen.

Mack clătina din cap alene.

Într-o bătă Michael.

— I-am stabilit pină acum de atâtea ori, Mack, nu-l
așa? Și de atâtea ori aproape că ne-am prăjit.

Mack îl privi dintr-o parte pe Locken apoi făcu un pas
mai aproape, uitându-i-se drept în ochi:

— Ce se petrece acolo înăuntru?

Locken se întoarse fără un cuvint și ridică receptorul.

Collis răspunse la mijlocul primului apel.

— Tu ești, Mike? Am terminat. Dacă Nyoka a fost în
avionul ăla, îmi pare teribil de rău.

— N-a fost, dar poate să-ți pară totuși rău. Cel puțin
la o mulțime de tipuri pare.

Înnă o tăcere prelungită, înainte ca Collis să zică:

— Acum știu ce te face să fii nemulțumit, Mike, și te
înțeleg. Dar am și eu problemele mele. Ce-i cu Hansen?

— S-a apropiat mai mult ca altădată să ne vineze.
Bouche aproape că era să ne termine cu o bombă la Heathrow.

Unde te afli acum? Locken îi spuse. Ești la pământ, Mike. Te-ai bagat într-o mare încurcătură.

— Am realizat și eu pericolul.

Ai devenit vedeta numărul unu. Poliția a mobilizat toate punctele de control, dînd semnalmentele taxiului lui Mack și o groază de detalii despre voi, inclusiv că sînteți înarmați și violenți.

— Păi sigur că sîntem.

Să nu glumii cu mine. Treaba nu-i în joc de-a noi și vardiști, știu, nu? Nu fiți copii. Au primit ordin ca să vă prindă. Asta-i formula britanică politicoasă. Vor trage în voi dacă li se ivește ocazia. Mai bine întinde-o.

Locken se răsuci spre Mack:

— Este chiar motivul pentru care te-am sunat, Cap. Am o idee. Iar tu va trebui s-o realizezi în parte.

Locken aproape că îl văzu pe Collis încruntîndu-se. Se aștepta fără surpriză să aida o cîvîntare scurtă și plină de motive pentru care "Symp" nu se putea învînta. Fu plăcut surprins cînd Collis zise calm:

— Te ascult.

Locken spuse:

— Vreau să-i scot pe prietenii noștri afară din oraș. Spre un loc pe care-l cunosc destul de bine pentru a face asta fără complicații.

— Știu ce-mi ceri. Poligon.

— Precis. Vreau un teren de tragere.

După un timp Collis zise cu un ton schimbat:

— Presupun că te gîndești la un astfel de loc

— Locul din Weles, cu casa aceea lungă și veche, unde l-am ținut pe Rachman.

Cap Collis chicoti pentru sine:

— Ți-o amintești, nu?

— Ca pe un coșmar.

— E în afara traficului rutier asta-i sigur. Totuși, nu este situat la patru ore de drum.

— El ne urmărește.

Pări convins.

Sînt sigur. Probabil ești sigur că Nyoka nu era în avion. Iată că te-ai scuturat și nu întuiești ce poș vom face pentru a-l trimite acasă. Presumt că ne-au luat urma. Locken parca văzu sprincenele lui Mack ridicîndu-se ușor. Ne-au plasat un avertisor sonor, Cap. L-am găsit sub bancheta din fața a taxiului lui Mack cînd încercam să-i ascund jucările lui Mike. E

dar destul de sigur. Locken făcu din cap că-l înțelegea și se dădu la o parte din buzunarul hainei, ca să dea la răsunet paștele lui. Mack îl cîntări cu respect și-l aruncă în buzunarul lui. Bouche lăsa în fața lui o privire de timp, dar se închipuia că-l vede pe el și-l vede pe el.

— Ce vrei să faci cu el?

— Îl va sta peisaj. Oricum, el nu va putea să-l

— Nu vrea să joace.

— Ai idee cine?

Bouche au fost aproape reușite.

în jocul asta.

— Mai e doar o problemă maruntă.

Vocea lui Collis deveni precaută:

— Nu sînt sigur dacă am să te ascult.

— Mai întii îl ure pe Nyoka într-un avion.

Mack îl urmărea, cu un licăr de zîmbet pe gura sa trasă

— Doar tocmai mi-ai spus că-l reții ca să-i momești pe

— Cum să știe dacă Nyoka este sau nu cu noi. O să-l punem

gura un avion spre Europa.

Locken auzi răsufierea grea a lui Collis în receptor:

— Ar putea sta în Birmingham o săptămînă. Apoi, mai

intervine și ceața de pe la ora cinci după-amiază.

Fără ezitare, Locken zise:

— Atunci nu riscăm. Încercăm din nou de pe Heathrow.

— Termină, Mike, zise Cap Collis cu o exagerată solitudine. Poliția mișună prin aeroport ca furnicile. O să vrea

— de la Nyoka despre rapire și cele două cadavre

— Vezi să fii în închisoare și n-o să-l vezi în veci pe Han-

— Și probabil ai crezut că ceața o să-l deschidă

— E bine să-l vezi în închisoare și n-o să-l vezi în veci pe Han-

te realiza ca erou.

Locken se gîndise la ceată. Privi pe deasupra lui Mack către stradă. Un cerc de chihambar înconjură fiecare felinar. Vremea se înrăutăţise în cele câteva minute de cînd intrase în oficiul poştal.

E una din acele veri pacatoase şi tu eşti legat de ea, îl auzi pe Cap Collis. Ai zero posibilităţi. Apoi tonul său deveni interogativ. Nu ştiu de ce te îngrijorează atât de mult soarta lui Nyoka.

— Fîlindă-i cu mine. Fiica lui este cu el.

— Eşti sigur că numai asta?

— Ce alt motiv aş avea?

— Ştii la ce mă gîndesc. Te-ai dat cu Nyoka şi cineva te va lichida.

— N-am timp să te ascult. Şi nici tu. Îl doresc pe Nyoka dus de aici cît mai devreme posibil şi vreau ca tu să alăţezi asta.

— Mike, dacă ţi-am spus o dată...

— Lîngă casa aceea lungă este o pajistă exact de 760 picioare cu o perfectă vizibilitate. Am măsurat-o pe jos cu maza afacerii Rachman. O mitralieră se deschide destul de uşor. De acolo se face o oră pînă la Amsterdam.

— Ştiu toate astea. Dar nu pot comanda un avion ca pr o ceaşcă de cafea.

— Trage sforle! Vreau un avion! Cap Collis începu să protesteze. Locken se reteza. Ai cinci minute, Cap. Aştept să mă sîd aici. Începu să citească rat numărul de telefon să-l auzi pe Collis fiindu-se după creion. Cinci minute şi apoi încearcă pe Heathrow. Dacă nu merge, s-ar putea să-l duc pe Nyoka spre Buwanda în taxiul lui Mack. Îl vreau afara din ţară.

— O doamnă, Mike, zise supărat Collis. Cu alacerea asta şi restul grijilor nu voi rezista mult.

— Cinci minute!

Urmă un moment de linişte.

— O să te sun.

— Şase, şi am plecat.

— Hai, Mike...

Locken închise înainte de a termina Cap Collis.

Se uită lîntă la zid un moment, apoi se întoarse spre Mack:

— Dacă străpungem noaptea asta fără line la volan, rămîi cu noi?

Mack îl privi pieziş, nedumerit.

— Vrei să-mi răspunzi doar la ceea ce vreau să-mi spun? Probabil.

Îl mai vrei încă pe Hansen?

Da. Foarte mult.

— Atunci de ce i-ai dat ultimatumul lui Collis în privinţa lui Nyoka?

Pentru că este cel mai sigur mod de a-l scinde din drum pe Collis. Dintr-un curios motiv. Vreau pe Hansen la mijloc. Nu vreau alt ca şi mine. Dacă crede că prezenţa lui Nyoka va atînjeni să-l prind, se va urni din loc.

— Şi asta-l singurul motiv?

— Eşti la fel de rău ca şi Collis. Chiar din clipa asta Nyoka n-are nici o şansă de a ajunge în Buwanda în avion. Dacă am aştepta şi patru de ore. Mi s'ar da şansa să găsesc

— O şansă, facu ca un ecou Mack.

Locken se întoarse spre el iritat.

— Este tot la ce poate spera. El ştie asta. Chiar în situaţia în care îl expediem acasă într-un avion, dacă generalul Amos nu s-ar revoltă înainte de a ajunge acolo, el s-ar putea să fie pentru a-şi aranja propriu zămislire. Soartele pe care le toate loviturile de stat africane, rebeliunile, războaiele din ultimii douăzeci de ani ce s-au datat mai mult de pe acum, s'opt de ore şi încă vor continua să se desfăşoare.

Atunci de ce încerci?

— Mack, îl vreau pe Hansen. Şi afurisitul ala se încălecească să ajungă în Buwanda. Trebuie să pare cu adevărat. Fie de aici, fie de pe continent.

— Ce vrei să spui cu Europa?

— Că am putea merge pînă la unul din porturile Canadului. Să-l trecem cu scribotul.

Deci să mergem la Forksfort sau Deer? Pe totu, asta ar trebui să dureze cel puţin două ore. Să-l putem rezolva?

Locken îşi muşcă gînditor buza.

Să-l ducem la aeroport. Așa că am decis să mergem
galea noastră pe apă și să-l ducem pe acolo
spre Franța.

— Si feriboturile?

— Oricare din cele engleze circulă aproape pe orice
timp.

Bun, să zicem că prindem feribotul la miezul nopții.

Pe la două dimineața s-a dus la C. I. și a zis
De acolo putem să mergem pe Paris până la aeroport
de la M. D. După ce a văzut că nu se putea
putea găsi un avion care să aterizeze la cinci sute de mii
Buwanda.

Mack întreabă:

— Nu-i deloc ușor, nu-i așa?

— Vom fi norocoși dacă vom cobori vii din feribot.

— Ce vrei să spui?

— Prietenii noștri au fost, desigur, destul de isteți și
au verificat avioanele pe care Nyoka le-ar fi putut utiliza de
pe Ilhotul și să-l coborâm la aeroport. Dar nu s-a putut
face nimic. Nu s-a putut coborî nici pe feribotul
de la M. D. Nu s-a putut coborî nici pe feribotul
de la M. D.

— La fel ca și la aeroport, nu s-a putut coborî
meurgă pe adevăratul itinerar.

— Intercarea moarte n-are. S-ar putea să reușim. Dacă
nușă nu ține, o să-l ucidă.

— Te-am auzit spanindu-ți lui Collis că-l poți duce unde
vrei.

— Mack, după cum ne-au primit în apartament
port, nu cred să joace totul pe un singur card.

— Mack, după cum ne-au primit în apartament
port, nu cred să joace totul pe un singur card.

— Mack, după cum ne-au primit în apartament
port, nu cred să joace totul pe un singur card.

— Mack, după cum ne-au primit în apartament
port, nu cred să joace totul pe un singur card.

— Mack, după cum ne-au primit în apartament
port, nu cred să joace totul pe un singur card.

— Mack, după cum ne-au primit în apartament
port, nu cred să joace totul pe un singur card.

— Mack, după cum ne-au primit în apartament
port, nu cred să joace totul pe un singur card.

— Mack, după cum ne-au primit în apartament
port, nu cred să joace totul pe un singur card.

— Mack, după cum ne-au primit în apartament
port, nu cred să joace totul pe un singur card.

— Mack, după cum ne-au primit în apartament
port, nu cred să joace totul pe un singur card.

— Nu credeți că dați prea puțin de mână
la cred?

— Am văzut unele valuri de Nyoka și am văzut
unele altele. Căci da, poate că nu s-a putut
coborî nici pe feribotul de la M. D. Nu s-a
putut coborî nici pe feribotul de la M. D.

— Mack, după cum ne-au primit în apartament
port, nu cred să joace totul pe un singur card.

— Mack, după cum ne-au primit în apartament
port, nu cred să joace totul pe un singur card.

— Mack, după cum ne-au primit în apartament
port, nu cred să joace totul pe un singur card.

— Mack, după cum ne-au primit în apartament
port, nu cred să joace totul pe un singur card.

— Mack, după cum ne-au primit în apartament
port, nu cred să joace totul pe un singur card.

— Mack, după cum ne-au primit în apartament
port, nu cred să joace totul pe un singur card.

— Mack, după cum ne-au primit în apartament
port, nu cred să joace totul pe un singur card.

— Mack, după cum ne-au primit în apartament
port, nu cred să joace totul pe un singur card.

— Mack, după cum ne-au primit în apartament
port, nu cred să joace totul pe un singur card.

— Mack, după cum ne-au primit în apartament
port, nu cred să joace totul pe un singur card.

— Ferma este la vreo trei mii mai departe, numai că nu știu cum ai să-o găsești pe întinerie. Trebuie să treci peste terenurile unui oarecare Evans. Nu uita asta, dacă te rătăcești. La ora șapte, un avion va ateriza pe pajiște.

Locken zîmbi în sine să :

— Cine-l pilotează ?

Să nu fii prea curios. Cred că Nyoka este favoritul Atotputernicului, dar dacă îți mai dai vreodată un alt ultimatum de trei minute îți sparg capul. Să știu că unii oameni nu gîndesc atât de repede. Din fericire, i-am vorbit acestui domn despre Nyoka și avioane, cunoscînd că sînt singurele lucruri care-i fac plăcere. Fost pilot în război, evident. Zicea că are un avion, acolo, pentru a-l sălta pe Nyoka. Așa se exprima. M-a asigurat că va lua pa de a est adu personal.

— Pilotul poate să ne localizeze ?

— I-am indicat poziția exactă, pe o hartă militară, și i-am dat repere. Dacă mai obiectezi, am să zbor chiar eu cu blestematul ăla de avion.

— Vreau să zic pe timp de ceață.

— Mike, acolo e un alt ținut, diferit în multe privințe. Sînt șanse ca cel puțin miercură dimineață să nu fie ceață.

Locken rămase în ceață pe lîngă plecările avioanelor în timp ce Ellis se beat. Avea un avion japonez ce decolase spre Beirut și un altul la 10 spre Johannesburg. Nu mai aveau decât douăzeci de minute pentru ultimul.

Propunerea i-am face un serviciu pe Nyoka de i-am ajutat să piardă avionul, zise Collis.

— Ce vrei să spui, Cap ?

— Că cine ar asculta o R.C. știu că Anan s-a hîtarit să se gîndească la ipoteze. Fără îndoială, oamenii lui Nyoka nu lînuau deja șimpanzei. Nu putea să mai dăruie pînă la boia. Căci el e un serios om în Buwanda.

Au primit o scrisoare de la Nyoka, zise tot Locken. Exista o hartă către Cudwyp și ferma în loc întins, situat într-o pădure de brazii. Îți amintești cum se numește ?

„Ingerul”. Ha, gîl e unul Belgnap. De ce ?

Ma gîndeam că trebuie să ne odornim un pic.

Amătește-ți numele meu și lasă-ți un bacșiș ; va intra și în foc pentru tine.

— Nu voi uita să i-o cer.

Collis tăcu o clipă, apoi întrebă :

— Cum merge Miller ?

— E narăvaș.

— Spune-i că i ordon să se liniștească.

— O să-i comunic. Dacă avionul ăla nu se vede.

— Dacă lăsați lucruri să-ți spun.

— O să se minzească.

— Vă veni Mike. Am cuvîntul ăsta din nou.

Locken închise și se adresa lui Mike.

— O să tacem în privința ochilor tăi. Nu va liniști pe nimeni să se vadă.

— Vreau scuză pentru mine ?

— Nu, o scuză. Îți pronești mîna pe o hartă rutieră și să zici că cum va le-o luăm înainte prietenilor noștri. E cel mai bun de făcut. Cînd ajungem la Cudwyp, ne vom cunoaște și vom vedea cine vine în viză. Nu vreau să-i spun că am fost acolo unde va ateriza avionul pînă în ultima clipă.

Presimt focuri de artificii, zise încet scoțianul. Nu chiar.

15

Miller posac acceptă, dar fără comentarii, ordinul lui de a conduce mașina.

Nu se năcăji Jérôme zise Mack. Cînd dădea un pas în față el lăsa un pas în urmă. Nu se putea să-l ajungă.

— Dacă faci ceva de felul ăsta, te voi omorî.

— Văd că nu.

Apropo Miller, zise Locken. Cînd va veni în viză ?

— Cînd zău ? Vreau să-l văd pe Miller. Cînd va veni în viză ?

— Cînd va veni în viză ?

— Văd că zău se repede Miller.

— Pe Dumnezeu! zise Jérôme. Să-l văd pe Miller. Am văzut că el e în viză.

— Imposibil. Nu-și permite să mă facă băiețuș.

— De unde știi ? Il înțepă subtil Mack.

— Să-l văd pe Miller zău de data asta. Nu rîdese observă.

— Era un zîmbet adevărat, mulțumit.

— Dacă zici tu, Jérôme.

— Văd că zău.

Erau spre vest pe autostrada A 10 prin ceața groasă. Locken îi spuse repede și discret lui Moses Nyoka să aștepte.

Îi vorbea despre închiderea aeroporturilor, pericolul de întoarcerii la Heathrow sau a tentativei de a trece prin porturile Canalului, asigurându-i că în mod cert erau urmăriți. Apoi îl informă despre avion, precizând:

— Totuși, este riscant.

Nyoka îl ascultă tăcut cu brațele sale uriașe încrucișate pe piept. Ochii săi erau pe jumătate acoperiți de genele groase lăsate în jos, iar trăsăturile sale se indulciseră. Locken presupuse că acesta auzise știrile privind evenimentele din Buwanda la radioul taximetrului, citit el avusese convorbirile telefonice cu Collis.

— Un avion care aterizează pe o pășune? Tonul lui Nyoka trăda, evident, îndoială.

— Putem să vă lăsam la ușa celui mai apropiat post de poliție sau într-un tren care duce spre Birman, în Laos. O țară în care tu poți să pui de acord un avion spre Hong Kong. Dar o faci pe cont propriu.

Femi îl privi talos:

— Ce drăguț, zise ea cu o voce fragilă. Până atunci călătorește tăcută cu fetele în călătoria în tren de hotărâre.

În absența ei, Nyoka acceptă întreprinderea și a Nyoka extenuat.

— Din punct de vedere al preferințelor. Astăzi, zădărnici, dar nu te lăsați. Lippa și eu suntem doi candidați la președinție.

Nyoka se uită la el, întărind cu grijă întrebarea:

— Ai încredere în omul care a ajuns cu avionul?

Locken tăcu un timp:

— N-am încredere totală în nimeni.

— Numai în dumneata?

— Am chiar și despre mine unele îndoieli.

Nyoka zîmbi cu o căruță de ghețuri. Căuta din nou să-l facă să se simtă în siguranță.

— Nu-i destul, știu, nuster Locken. Trebuie să ai totuși un anumit credit oamenilor.

E o idee născută data trecută noaptea.

— Am trăit un număr suficient de ani, replica Nyoka. Orbi trebuie conduși mișter Locken. Vom merge mai departe.

— Sinteți sigur? Pentru Locken răspunsul era important.

Nyoka îl privea cu ghețuri.

Până contesă ce ea e aștept.

Locken nu înțelegea. Pentru prima dată în viața sa.

— Nu înțeleg. Ce vrea să spună? Nu înțeleg.

— Nu înțeleg. Ce vrea să spună? Nu înțeleg.

— Nu înțeleg. Ce vrea să spună? Nu înțeleg.

— Nu înțeleg. Ce vrea să spună? Nu înțeleg.

— Nu înțeleg. Ce vrea să spună? Nu înțeleg.

— Nu înțeleg. Ce vrea să spună? Nu înțeleg.

Locken îi vorbea fetei:

— Nu înțeleg. Ce vrea să spună? Nu înțeleg.

— Nu înțeleg. Ce vrea să spună? Nu înțeleg.

— Asta să însemne că ramii sau nu? Acum o oră nu.

— Asta să însemne că ramii sau nu? Acum o oră nu.

— Asta să însemne că ramii sau nu? Acum o oră nu.

— Asta să însemne că ramii sau nu? Acum o oră nu.

— Asta să însemne că ramii sau nu? Acum o oră nu.

— Asta să însemne că ramii sau nu? Acum o oră nu.

— Asta să însemne că ramii sau nu? Acum o oră nu.

— Asta să însemne că ramii sau nu? Acum o oră nu.

— Să ne ucidă, domnișoară. Tu nu faci excepție. Dacă ramii, bineînțeles.

— Știu.

Ea își mută privirea din nou, lăsându-l pe Locken confuz.

— Nu înțeleg. Ce vrea să spună? Nu înțeleg.

— Nu înțeleg. Ce vrea să spună? Nu înțeleg.

— Nu înțeleg. Ce vrea să spună? Nu înțeleg.

— Nu înțeleg. Ce vrea să spună? Nu înțeleg.

— Nu înțeleg. Ce vrea să spună? Nu înțeleg.

— Nu înțeleg. Ce vrea să spună? Nu înțeleg.

— Nu înțeleg. Ce vrea să spună? Nu înțeleg.

— Nu înțeleg. Ce vrea să spună? Nu înțeleg.

— Nu înțeleg. Ce vrea să spună? Nu înțeleg.

— Nu înțeleg. Ce vrea să spună? Nu înțeleg.

— Nu înțeleg. Ce vrea să spună? Nu înțeleg.

— Nu înțeleg. Ce vrea să spună? Nu înțeleg.

— Nu înțeleg. Ce vrea să spună? Nu înțeleg.

— Nu înțeleg. Ce vrea să spună? Nu înțeleg.

— Nu înțeleg. Ce vrea să spună? Nu înțeleg.

— Nu înțeleg. Ce vrea să spună? Nu înțeleg.

— Nu înțeleg. Ce vrea să spună? Nu înțeleg.

— Nu înțeleg. Ce vrea să spună? Nu înțeleg.

— Nu înțeleg. Ce vrea să spună? Nu înțeleg.

— Nu înțeleg. Ce vrea să spună? Nu înțeleg.

— Nu înțeleg. Ce vrea să spună? Nu înțeleg.

— Nu înțeleg. Ce vrea să spună? Nu înțeleg.

— Nu înțeleg. Ce vrea să spună? Nu înțeleg.

— Nu înțeleg. Ce vrea să spună? Nu înțeleg.

— Nu înțeleg. Ce vrea să spună? Nu înțeleg.

— Nu înțeleg. Ce vrea să spună? Nu înțeleg.

— Nu te baza pe asta, interveni Mack și-i dădu lui Miller instrucțiuni să schimbe ruta, dirijându-l pe o șosea mai puțin aglomerată.

Locken se întreabă amoriț dacă mai era lucruri la care nu se gândise. Collis avea dreptate. Fără obișnuința de a fi permanent vigilent plădea partida. În afara Londrei, mașina era cu siguranță suspectă, întrucât puține vehicule ar fi fost atât de dubioase ca un taximetru londonez la 100 mile vest de locul unde trebuia să fie

— Pariez că Milier ne-ar putea fura un automobil. Nu-i așa, Jérôme ? Întrebă Mack

— Eu nu sint hoț de mașini, replică Miller.

Locken analizează serios ideea și fu împotriva ei :

— Dacă părăsim mașina, pierdem avantajul. Vom fi în
fi peste câteva minute și acolo nu vor fi alți de mașini
cane care să ne dea bătaie de cap.

Neam vorbit seros 7 se Moia s. tunc ca ochia.

Mille, se întorse și-l urzui cu țevă de neapre-n

Sem ele tatere n' avea acum cat lipit ca Anglia
se spateie la Permatia de marea nunti. Ser d
spita. Feri. Nyka n'fama ca e pe pe unuul tat
Cum la Marea Nyka se ajutau n'fama la Locken pe
tate n'fama. La o neceare distan in statele de Lock
ca tarunde care se peau n'fama distan d'aputand d'aput
ne de reiel. Apoi requalind la n'fama d'aput la Feri
an n'fama de n'fama n'fama de d'aput de tarunde
S. m. m. m. m. m.

...măscă metală drept în față, la o cotitură de 90° în
de a ține în mână. Femeia gen închis albastru coborâse
de la ușa din față. Femeia căzuse o dată pe sol
și se ridică la ea ca și cum ar fi fost în viață. În
sa coborâse printre taxatoarele lângă marginea de
pământ, de care Locken își amintea de la prima călătorie
cu Rachnar, când Mack se întorsese și coborâse din
dusese stăndu-l coborâse pe vârfurile lui. În fața ei
spânzura un coșor anșu și o moartă locuitor de câteva săptămâni
nerădăci și dură. Văle din vinărea apleu de oare
în zălea unui pantof, albe vecilor din piele,
Căci se plîngea că ei înunță stăzile care prau. Lo
cea Locken mizase că localitatea era pe deplin...

în loc să fie să înfățișeze pe lângă strada ce-
lula lumina ca zădă, o mulțime de oameni se mișcă
și de lauzul unor flux

slak se scarpina in cap

Femei se ridică încercând să se stea pe obiectul de...

- Ce se întâmplă ?

Y nq Nvoka nu zise nima

Na šta Orkum ceva da kaže!!!

е'ххххх

Nu putem ocoli ? întreba Miller

Na facem nimic dacă scriem repede la Lenin, ne
trebuie un fel de nuntă. Ingerii, ...
... de seamă.

În orice proprietate există o linie a puterii care
este un amestec de căldură caldă și rece, și
un fel de aer cald. De aceea, aerul cald se
ridică și se mișcă ca un fluier.

Femi îi aruncă lui Locken o privire încruntată, întrebă-

Locken dădu din umert drept replică și îl privi pe Mack

— Credeam că welșii sînt un popor liniștit.

— Este unul din cele mai liniștite. Nu-ți așa, Jerome?

Șoferul nu-i răspunde, ci încheie mai tare volanul. Șirul
mășinilor albe și albastre se înclină în jurul
importantă, dând chipurilor și caselor din jur o claritate
oare, supărătoare chiar

— Redu viteza, Miller! ordonă Locken, care coborî gea-
şi se adresează unui grup de vreo zece oameni, ce beau la

... and the ...
... and the ...
... and the ...

Ma! rai ca blestematii de irlandezi, zice Mack cu ra-

... gramada ...

Te se trave inapoi.

- Nu-ți fie teamă, dragă, o liniști bătrâna.

- Ce sărbătorii, mătușă ? întrebă Mack.

— Sunt numai un corupător de duzină.

— Am recunoscut tehnica.

Edwards, C.

— Ar fi cel mai bine. O să-ți rup gîtul lui Mack pentru...

— Femi, treaba asta-i serioasă!

— Asupra acestui punct, tatăl tău și cu mine ne înțelegem perfect. Ne folosim de tot ce putem. Femeia și noi o manevram.

— Eu zic că mai mult decât crezi.

Asta nu se vede clar până la ora din urmă a zilei

Trebăie să oprești copilaria asta. Nu ne poți duce la unde vine avionul. În loc să stăm aici? Vocea i se transmise o caldă rugămintă. Este utila egoism în afacerea

— Sînt, zise în liniște. El are dreptate în ce mă privește și știu asta mai bine ca oricine. Desigur, îmi joc rolul printre oameni săraci și am toate cuvintele bune pregătite. Dar în timpul noaptea din noaptea se eleganță. Imi zice că sînt o re-

- atunci, de ce nu va ajutam?

Si, poate că a urmat oarecum la fel
 Eram în aceeași stare de spirit

S_1 : determine whether or not a prime $p \leq n$ divides a .
To prove $w(f)$, show that S_1 is $\log n$.

In intuneric, Locken simtea ochii ei atintiti asupra sa
- Te rog

Se apleacă să ia dintr-un stivă de cărți și să se aplece
pe el. El stă în picioare și are o mișcare de a se întinde.
Apoi se întoarce brusc, trece repede drumul și se în-
trece din nou.

* Intimplă nimic. Nu venea nimeni. Era încă singur.

17

[illegible]

Se uita spre el dar nu-l vazut. Se intoarse si o lua n d-
recta, pusa nsa Locken n prnse mijlocul, o trase spre e
pindu- corpul de un copac. Cu mina stnga o acoper, gata
Sint numai un coruptor de duzină

— Sunt numai un corupător de duzină.

I simți corpul puternic încordat, neschimbat, și ochii dadăra semne de recunoaștere. Îți trase pe gura ei și-și scoase eșarfa de pe față.

— Am recunoscut tehnica.

— Ai s-o pătești imediat și mai rău.

Ea replică :

— Trebuie să-ți vorbească.

— Ar fi cel mai bine. O sa-i rup gitul lui Mack pentru

454

Un gentleman nu refuza unele lucruri doar din respect
Peste dășupra, m-am bosumflat și a tinut

— Femi, treaba asta-i serioasă

De aceea trebuie să-ți spună: Renunță să-ți fie tată pe tata ca să-ți prinzi pe Hansen. Nu-i necesar

Supra acestui punct, totul tau si cu mine te facem perfect. Ne folosim de tot ce putem. Faptul si cu o manevra.

— El se alege cu foarte puțin

— Eu zic că mai mult decît crezi.

— Poate fizic, zice ea. Adică în privința voinței. E cu-

primity

— Asta nu se vede, dar n-ar conta dacă ar apare

— Ba da Cind vorbiți la țară...

... e, com a ajuda de Deus, eu vou fazer tudo o que for preciso para que a minha vida seja uma vida de fé e de amor. Eu vou fazer tudo o que for preciso para que a minha vida seja uma vida de fé e de amor. Eu vou fazer tudo o que for preciso para que a minha vida seja uma vida de fé e de amor.

Is it not true that

— Trebuie să oprești copilăria asta. Nu ne poți dure la loc, unde vine avionul! În loc să stăm aici? Văd că e un timp se într-o căldă rugămintă. Este utilă egoi în viața asta mister Locken

— Nu pot risca pe întuneric. Când vei vedea pe unde
 mergem mîine vei ști de ce. Și apoi nu este cheie să
 auzi pe nimeni că e egoist.

— Sint, zise în liniște. El are dreptate în ce mă privește și tu asta mai bine că o cre. Desigur am jucat rolul pînă amon suco. Și am ține cuvintele bine pregătite. Dar n'cumpar hainele de ~~nu mă pregătis~~ în zecă de sută de

...ora la nada. Me despierte si je te de ...

— Agenda de ce sãptãmânã :

De astăzi venit în mine Să mă convingă să plec cu el. Dacă
ar fi plecat el așa, ar fi fost plecat înaintea soarelui asist-

Sau poate era de-a mort. Do ce nu pleci?

Fără mîe te-ai. În Buwanda nu este nici un oraș
unde să fii, cum te-ai saturat de sărăcie și boli. Vezi, el
e drept! Am fost lăsat de cînd am venit. Tatăl face pe
ne să înțeleagă Locker. De aceea, mîndra și se salvă
pe, dar revine de el, și nu se poate.

— Ce vret de la mine ?

Să, deținem și se dă o a patra O s-a născut
obligă-l. Tu poți s-o faci dacă vrei. Știi că poți.

... pentru politică?

[illegible]

— Te rog

treptă către han

mişcare scurtă și infundată cu capul. Nu

Verfahren zur Bestimmung des

15

Întind pe toate părțile, Locken descoperă în cele din urmă cea mai complexă și mai frumoasă pe lângă ea toate celelalte similitudine unbezarea pământului și a pierderii corpului, ca un fior, prin șira spinării.

un sentiment de puseitate. La etajul doi lumina
se stinsese după ce barul se închise, apoi se stinsese

[illegible][illegible][illegible]

Dar cine mai era? Dacă Bouche plasase avertizorul, atunci

1. The first part of the text discusses the importance of the "National Day" and the role of the government in organizing the celebration. It mentions the "National Day" and the "National Day" and the "National Day".

The first part of the paper is devoted to the study of the asymptotic behavior of the solutions of the system (1) as $t \rightarrow \infty$. It is shown that the solutions of the system (1) are bounded and tend to zero as $t \rightarrow \infty$. The second part of the paper is devoted to the study of the asymptotic behavior of the solutions of the system (1) as $t \rightarrow 0$. It is shown that the solutions of the system (1) are bounded and tend to zero as $t \rightarrow 0$.

The first part of the paper is devoted to the study of the asymptotic behavior of the solutions of the system (1) as $t \rightarrow \infty$. It is shown that the solutions of the system (1) are bounded and tend to zero as $t \rightarrow \infty$. The second part of the paper is devoted to the study of the asymptotic behavior of the solutions of the system (1) as $t \rightarrow 0$. It is shown that the solutions of the system (1) are bounded and tend to zero as $t \rightarrow 0$.

proprietate, ce urmau să-i lichideze pe Lorin.

1. Aşa cum se vede din tabelul de mai sus, în anul 1990, în judeţul
 Iaşi s-a înregistrat o creştere a populaţiei de 1,2% faţă de anul
 1989. În ceea ce priveşte evoluţia populaţiei pe sexe, se poate
 observa că în anul 1990, populaţia masculină a scăzut cu 0,1% faţă
 de anul 1989, în timp ce populaţia feminină a crescut cu 1,3%.
 În ceea ce priveşte evoluţia populaţiei pe grupe de vârstă, se
 poate observa că în anul 1990, populaţia de vârstă 0-14 ani a
 scăzut cu 0,1% faţă de anul 1989, în timp ce populaţia de vârstă
 15-64 ani a crescut cu 0,2% faţă de anul 1989, iar populaţia de
 vârstă 65 ani şi peste a scăzut cu 0,3% faţă de anul 1989.

The above described capacity is also used by the locken pattern in the following way:

[illegible]

1. The first part of the text discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions, including sales, purchases, and expenses. It emphasizes that proper record-keeping is essential for determining the correct amount of tax liability.

2. The second part of the text describes the various methods used to calculate the taxable income of an individual or entity. It mentions that the calculation typically involves starting with gross income and then subtracting allowable deductions and exemptions.

3. The third part of the text explains the different types of taxes that may be applicable, such as income tax, gift tax, and estate tax. It notes that the specific rules governing each type of tax can be complex and vary depending on the jurisdiction.

4. The fourth part of the text discusses the importance of seeking professional advice when dealing with tax matters. It suggests that consulting with a qualified tax professional can help individuals and entities understand their obligations and take advantage of available tax benefits.

5. The fifth part of the text provides a summary of the key points discussed in the preceding sections. It reiterates the importance of accurate record-keeping, proper calculation of taxable income, and seeking professional advice when necessary.

Din apropiere mirose
cu nasul roșu, turtit în jurul nărilor

umarul său drept se aplecă cu o surpezeziune. Pivotă, aruncându-și mina stângă în

să-l plăseze bărbatului dintr-o miș-

Deodată pumnul drept al necunos-

capului lui Locken, deasupra ure-
dur. Individul scapa un oftat de
apoi, pentru a lovi cu mina sau
inainte, aruncandu-se cu capul
Ostatul se schimba

repede, dar o mină grea îi înșlăcă gîtul.

tutun stătu. Locken puse muna pe cutitul de la pector. Brava, individului îl apăsa pe oală, dar cutitul făcu o jumătate de cerc și Locken simți vârful sfredelind osul, iar apoi, alunecă în carne moale. Bărbatul începu să țipe. Locken își enbena bratul și i mănăși stingatul cu gulerul pardesiului. Îi rău nașor spre taxi și forță cutitul, încă o dată cu grija. Bărbatul deveni mîne și tacu.

Fără a aștepta, Locken i aruncă de pardesiul său între copaci, unde îl abandonă.

Apoi se îndepărta puțin de drum, se așeză în vîntul cu zgomot.

Miller îl privi, tresărind.

— Cîrsoase, ce ți s-a întîmplat?

— Am avut o discuție cu un tip. Despre modul de introducerea zahărului în rezervorul de benzină al taximei. Destul de zăpăcit pentru a înțelege diferența dintre un

Miller, care stătea singur într-un colț al rezervorului, îl întrebă:

— L-ai ucis?

Fără a-i răspunde, Locken trecu prin ușa din spate a taximei și se așeză de nouă spădărit în fața sa înșelătoare. Făcându-l pe seapă de hirtie pentru a-și șterge peștele gîmber. Miller, încă a tîlhan. Se întoarse în fața sa și se prăpăci în fața lui Miller.

— El bine, să-i dăm drumul.

— La ce? zise Miller în defensivă. Ochii săi, ascunși sub ochelari, se mișcau neîncetat.

— La tot ce s-a întîmplat de cînd ești tu aici. Nu pot să cred că zahărul pentru rezervor este tot ceea ce ai eu, nu bun în repertoriu.

— Nu s-a întîmplat nimic. Am stat aici tot timpul. Assam mi-a spus. Un tip scund și brunet, Becknap, cred, că bagat capul de vreo cîteva ori pe ușa. N-am văzat pe nimeni altcineva.

— Și nimeni altcineva n-a urcat scările acelea?

Miller îi rînji:

— Nu, din momentul în care Femi a venit de afară foarte înfierbîntată și supărată.

Locken respiră greu și se așeză într-un scaun. Nervii îi cedau. Capul îi pareea gol din cauza oboselii. De undeva, din dosul hantului, se auzi apa curgînd.

— Ce, asta?

Miller săta din urmele cu nervozitate.

— Femeia de serviciu, probabil. Căci bărbatul n-are de a intra tu. Ce te deranjează?

Locken își șterse ochii.

Să-l urmărim pe Nicka să se îndrepte spre... Apoi, am de aici. Nu vreau să...

Pe lângă se așeză în claxonul taximei, în timp ce Miller se așeză în fața lui, eludându-l pe Miller.

Miller pînă la urmă se așeză în fața lui, în poziție de tragere.

Miller pînă la urmă se așeză în fața lui, în poziție de tragere.

Miller pînă la urmă se așeză în fața lui, în poziție de tragere.

Miller pînă la urmă se așeză în fața lui, în poziție de tragere.

Miller pînă la urmă se așeză în fața lui, în poziție de tragere.

Miller pînă la urmă se așeză în fața lui, în poziție de tragere.

Miller pînă la urmă se așeză în fața lui, în poziție de tragere.

Miller pînă la urmă se așeză în fața lui, în poziție de tragere.

Miller pînă la urmă se așeză în fața lui, în poziție de tragere.

Miller pînă la urmă se așeză în fața lui, în poziție de tragere.

Miller pînă la urmă se așeză în fața lui, în poziție de tragere.

Miller pînă la urmă se așeză în fața lui, în poziție de tragere.

Miller pînă la urmă se așeză în fața lui, în poziție de tragere.

Miller pînă la urmă se așeză în fața lui, în poziție de tragere.

Miller pînă la urmă se așeză în fața lui, în poziție de tragere.

Miller pînă la urmă se așeză în fața lui, în poziție de tragere.

Miller pînă la urmă se așeză în fața lui, în poziție de tragere.

Miller pînă la urmă se așeză în fața lui, în poziție de tragere.

Miller pînă la urmă se așeză în fața lui, în poziție de tragere.

Miller pînă la urmă se așeză în fața lui, în poziție de tragere.

Miller pînă la urmă se așeză în fața lui, în poziție de tragere.

Miller pînă la urmă se așeză în fața lui, în poziție de tragere.

Miller pînă la urmă se așeză în fața lui, în poziție de tragere.

Miller pînă la urmă se așeză în fața lui, în poziție de tragere.

Miller pînă la urmă se așeză în fața lui, în poziție de tragere.

Miller pînă la urmă se așeză în fața lui, în poziție de tragere.

Miller pînă la urmă se așeză în fața lui, în poziție de tragere.

Miller pînă la urmă se așeză în fața lui, în poziție de tragere.

Miller pînă la urmă se așeză în fața lui, în poziție de tragere.

Miller pînă la urmă se așeză în fața lui, în poziție de tragere.

Miller pînă la urmă se așeză în fața lui, în poziție de tragere.

101

Acetismen pe care Locken nu voia să-l accepte. Mai în-
altă, apoi nehotărârea. Gîndul acesta a lăsat un gol dureros
în răutății de fapt că știa că nu putea face nimic să sa-
pare pe Mack de propria autocritica aspră și neînduplecată.

Nu a fost vina umană a lui Locken.

Mack pufnă nerăbdător aîndu-se înainte.

Feme îl privi întrebător.

De ce și angajăm după neașteptare? Ce avea ea de a face?

Iacă?

Nu sînt sigur, replică Locken. În orice caz, nu tre-
buia să risce știind că cineva va păzea. Ar fi putut să dea de
înțeleasă intenția și să se dăde sau să procedeze de alt
mîieră încît ceilalți să n-o bănuiască.

Ori să-l ucidă pe bătrîn. Zise Miller, fata sa
toarcă. V-ați gîndit la asta, nu-i așa, mister Locken?

— Da, Miller. Sînt însă sigur că nu ar fi făcut-o decît
dacă pierdea controlul situației.

— Presupui că ea era agentul dublu? întrebă Mack.

— E mai bine să presupunem așa, pînă Bouche și Han-
sen ne vor oferi mai de scuze.

— Să fie cum spuneți, mister Locken, zise Miller.

Acesta se făcu că nu observă sarcasmul sau că Miller
Miller exaltase ordinea. Miller prompt și trăsese afară
Locken scusesse pistolul pentru că și ar fi făcut mîndra din
Mack nu se fîpă la a aduce amîin Miller. Miller
rare efort.

— Cum stai cu bratul?

— E în regulă.

Sigur?

— Am zis, replică Miller strîngînd pumnul drept osten-
tativ.

— Michael! îl atenționează Mack, arătîndu-i un indicator
pe care numele lui Evans era scris cu litere negre.

— Asta-i, zise Locken mulțumit de întorsătura lucrurilor.
Dă-i drumul.

Mack răsuci volanul, bagînd în mîna sa pe care dău
gust și noroios. În timp ce vira Locken arăta o pri-
inapoi. În spatele lor, a o mîla și ceva de parcare
în automobil, dar în mîna lui nu fusese.

Un moment mai tîrziu, Mack zise:

— Drumul e închis.

Paralel, se întindea un gard înalt din stîlpi și dincolo de

el la ken varu casuta albă cu două etaje lămură în hă-
tane ardea lumina, iar din cosul căminului ieșea fum. Din
col de caș, peste ograda, el identifica împede șiul de
beton stralucitoare ce iluminau interiorul unui grad cu ac-
pens de tigla din care veneau mugetele care de a se
apte ce așteptau mulsul de dimineată.

Un automobil mare era parcat în apropierea casei.

Mack încetini viteza pentru a trece peste un pod, veni
din lemn apa unui pirinaș șopotind linpede și repede sub e
Locken arată cu degetul la o urmă de roată ce ducea spre un
tufiș des, aliat chiar înaintea lor.

— Întoarce și continuă merul.

Mack schimba în viteză înălț, îndepînd roata din lă-
praziale adînci și paralele.

Imediat fură cufundați din nou în întaneri.

Unii groase ștergeau mîgînă lămură în opacen-
cybly se înduau de fiecare parte și împiedau, străn-
gînd de frunze deasupra lor.

Mack apăsă fururile, ochii se înduau pe a lui
Locken în oglînda retrovizoare:

— Poate e bine să ne spun ce se întîmplă acum, Michael.
Îndemnul era blind, dar ferm.

Locken dădu din cap: mușchii gîtului îl dureau, iar
stomacul era greu de oboseli. Mănușă mîner din vîc.

Femeia lui Evans se afla la o poartă albastră, lungă
aproape de trei mule. Noi sîntem deja în ea. O să urmă-
poteca asta cam o milă pînă la o poiană, unde localnicii vin
întîlniri de foc.

— Și apoi?

Locken înțelese că întrebarea lui Mack era pusă și în
răspuns.

În poiană va trebui să părăsim mașina și să o luăm
O grădă de o jumătate de milă dău pe pînă
unde va ateriza avionul.

— Mai departe? întrebă din nou Mack.

— O să ne ocupăm de Hansen, Bouche și ceilalți indivizi
ce vor participa la petrecere.

Mack se întoarce la pînă. Femeia se întoarce
la pînă de aparat pentru a se înduă pe pînă.

Mack dădu din sprînceni.

În depărtare Michael se înduă pe pînă.
«cepta invitația?

- Vor veni.

Femi se întoarce uimită de faptul că era atât de sigur pe el.

- Cu siguranță, ei îl vor pe tatăl meu?

- Da, și pentru că pînă acum l-am bătut. Hansen n-a fost învins niciodată. Dumnezeu știe, în celelalte privi te pe toate. Presupunerea mea e că nimic nu-i va face să se slăbească.

- Și dacă ne interceptează înainte ca oaspetele nostru să plece?

- Trebuie să ne asigurăm să nu reprimăm. Așela nu avansă față de ei. De vreme ce sîntem aici, vor trebui să se adapteze și să-și găsească întreținerea. Locken se uită la bătrîn, apoi la Femi și continuă: Veți fi în siguranță la Amsterdam înainte de a se petrece ceva. Nyoka păru să nu-l audă.

- Aceasta e singura cale spre vale?

Locken constată prezența unei atenții deosebite la Miller, care-l surprinse.

- Cu automobilul e unica cale.

- Numai că un singur drum de intrare înseamnă și unul singur de ieșire, zise Mack, puțin stingherit.

Rîndul lui Mack. Așa se vede. Lincoala de pajiște, care se alterna cu apă, văduia de pe se îngustează. O dată la departe, malurile se unesc și pare că se înfundă.

- Oh, doamne, zise Mack.

Nu a căna se nădădea. Apoi peste cîteva minute, că se găsea lungul văii printre trecătoare strimta alături de celălalt capăt, la circa o jumătate de milă.

- Unde duce trecătoarea? Întrebă Miller.

- Înapoi la Cudwyp.

- Cum vă gândiți să luați mister Locken? Întrebă Miller.

- Miller era dispăcut.

Locken îi replică:

- Depinde de două lucruri: de timpul pe care-l avem și de cîtă vreme vor veni dăruia. As vrea să organizez o ambuscadă. Singura cale de a ne găsi este lungul văii e te părăsi a cursul de apă.

Să zicem că răsunet, lung.

Așa se aștepta pînă la un contact al căruia se aștepta să se urzească o ambuscadă. Dacă se îndrepta în direcția așteptată, se retrăgea în spate. Se dovedea de vîră, întrucît se înclina, confirmarea că-l prezenta posibilitatea de a-l ataca.

asta se aștepta, a se vedea că se aștepta pînă la un contact al căruia se aștepta să se urzească o ambuscadă. Dacă se îndrepta în direcția așteptată, se retrăgea în spate. Se dovedea de vîră, întrucît se înclina, confirmarea că-l prezenta posibilitatea de a-l ataca.

Dacă e posibil, adăuga lăsa.

Vicci la Mole de fapt a...

...

...

...

...

...

...

...

...

Orbita lui Mack se opriă scurt pe retrovizor și Locken dadu o lovitură pe fîșia a Mack. Mack se întoarse drept o critică a acțiunilor sale de la han.

...

...

...

- Dacă dau de bucluc, ne vom întoarce pe drumul cel direct prin trecătoare. Trecătoarea este supapa noastră de siguranță.

- Cînd nu vine avionul? Întrebă Miller.

...

...

- Vom acționa în același mod: prin trecătoare, spre...

...

Femi îi vorbi lui Locken, vocea ei nemănuind provocatoare și dorința de a se autolinisti.

- Dar ai zis că avionul va veni?

Locken îi confirmă:

- În mod sigur.

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

merind și pași afară, aruncind o privire neliniștită împrejurimilor. Își mișcă pumnul de mai multe ori și scoase cartea.

— Miller, hai să ne uităm în valiză.

Acesta se împotrivi:

— Pentru ce?

Poate găsim în ea încă un avertizor. Nu ne putem permite să le fim o țintă sigură.

Miller își lipi fața de valiză și își îndrăgă privirea privind.

— Sint curat. Dar ea? Facu cu capul spre geanta Femiei.

— Imi pare rău, Femi.

Fata deschise geanta:

— A mai rămas ceva prin care să nu fi scormonit, Locken?

— Tocmai mă conving.

Goli geanta buclășită cu cosmetice și articole de îmbrăcăminte. Mulțumit că nu ducea nimic electronic, se uită la restul ei.

— E în regulă. Să mergem.

Îi conduse repede de-a lungul potecii. Zgomotul suveran al repede de apă ce curgea în căminul său spre dreapta lor îl acoperea pe cel al eventualei mașini care i-ar fi urmărit.

Doăzeci de minute mai târziu, poteca se lărgi într-o lăptosă lăptosă și curgea. Înaintea lor, la circa cincizeci de metri, era casa veche, lemn, construită din plăci drepte și pătrăcuse și așezate în așa fel pe fundul ei încât pareau că nu au nicio legătură cu zăpezile și confuzitatea ei. Locken zâmbi lui Mack.

— Și tu o să arăți la fel cînd o să ai nouăzeci de ani.

— Michael, simt că arăt așa chiar și acum.

Miller se opri o clipă, întorcându-și capul, într-o mișcare domoală, pentru a se uita în aerul. Verificarea eventuală în timp, presupuse Locken, făcuse și el un lucru cu câteva luni înainte.

Casa putea fi aparată, dacă era cazul.

Locken se opri și uită la casa. Sub un ușor, în pământ, era citeva sute de yarzi, era pășunea, aproape pătrată, cu smocuri de iarbă.

— Unde-i trecătoarea de care vorbeai? întrebă Miller.

— Uită-te de-a lungul văii, la circa o milă.

— Pare că într-un fel se sfîrșește.

— Acolo începe poteca. E de douăzeci-treizeci de ani mult. Piriul trece chiar prin ea.

— Avionul va ateriza acolo? întrebă Miller.

— Către pagiste.

— Chiar acolo.

Ceva din vocea lui Locken îl făcuse pe Miller să se îndepărteze încet.

Locken se uită la ceas. Avionul trebuia să vină în șapte minute. Neliniștea începu să se avertizeze din nou în corpul ei.

— Veniți. E aproape timpul.

Îi conduse din nou pe potecă, către pagiste. În spatele ei, zărea pe Moses. Nu lăsa răsuflînd greu în aerul rece al dimineții.

19

— Vă spun că am văzut ceva, îi informă Miller.

Avionul era deja în vizieră și se îndrepta spre pagiste. Într-o clipă, la marginea pășunii, Locken îl văzu pe avion spre un punct suficient de înalt pentru a se așeza pe el. Acesta era spațiul de lângă vechiul casă.

Nu era cu fața îndată de avion, se uita la potecă și la tronchiul unui copac. Ochiul ei se uita la Mack sau Femi în încercarea lor rotire spre orizont.

Locken întrebă:

— Unde, exact, Miller?

În direcția aceea, în direcția Marie, în direcția potecii, în direcția... în direcția trecătorii.

— Am văzut ceva, zise Miller.

— Vă spun că am văzut ceva, zise Miller.

— Vă spun că am văzut ceva, zise Miller.

— Mack era neîncercător.

— Că am văzut ceva, zise Miller.

— Fără îndoială, zise Locken. Întrebarea este, ce?

Mack îl privea gânditor:

— Să putea trece prin trecătoare dinspre Cudwyp?

— Te gîndești la prețurile negri? Părea că Miller avea o hartă la scară mare a zonei pentru a ajunge la noi.

— Vă spun că am văzut ceva, zise Miller.

— Vă spun că am văzut ceva, zise Miller.

— Cursă? Femi studie fața lui Miller, ca și cum ar fi căutat un alt sens cuvintului.

Nu știu ce-a văzut Miller dar nimeni nu se aștepta la capcana.

— Dar dacă nu vine avionul?... începu Femi.

Locken se apropie de ea și o apucă de braț:

— Avionul a întârziat doar din cauza timpului aspru.

— Ai, desigur, drepte, răspunse ea repede, uitându-se la tatăl ei.

Mack se lăsă pe vine și curăță un loc, schițând cu un băț un pic de curbă.

Michèle se naștise acolo dar am făcut câteva reguli. Avind în vedere poziția acestei vânt orice pilot care vrea să aterizeze ca lumea pe pajiște trebuie să se apropie de locul unde Miller a zis că a văzut reflecția unei lumini.

— Am văzut-o.

— În regulă, Jerome. Dacă Hansen sau altul dintre ei reușește să intre prin trecătoare, va fi suficient de aproape pentru a încerca distrugerea avionului înainte ca acesta să aterizeze.

— Sau cînd va decola, preciză Locken, adresîndu-se apoi Miller. Dacă ești în locul potrivit, la o pe cataramă de pe partea cealaltă și du-te pînă la locul unde ai văzut reflecția. Deschide bine ochii.

Miller rînji, plimbîndu-și virful limbii peste dinții mănunchi.

— Și dacă nu se întîmplă nimic?

— Consideră-te un om norocos, zise Mack.

— Dacă avem necazuri înainte de sosirea avionului, o să ne retragem în casă, hotărî Locken.

Am înțeles, zise Miller, îndepărtîndu-se cu pas grăbit, coborînd sub brațul stîng.

Mai trecură încă cinci minute după ceasul lui Locken trimise pe Mack pe pajiște pentru a verifica zona cu tarba de pînă la casă și să verifice zăpezile. Clatinind din cap Femi se aplecă. Gîhig de la Nyoka privea înainte, nevăzînd nimic. Locken începu să se convingă că avionul nu va veni, că se întîplase ceva.

Era însă sigur că Hansen și Bouche vor fi prezenți, dacă s-au sosit deja.

Pe pajiște se auzi de vorbi, cînd Femi îl privi ciulind urechi. Un zîmbet ușor înflori pe buzele ei:

— I. aud.

Locken asculta. Nu auzi nimic. I. vede de Moș. Nu auzi nimic din cap confirmînd tacerea. A. vede de Moș. Nu auzi nimic deasupra capătului vânt, biziții, sînt alături. I. vede de Moș. Nu auzi nimic pînă la ei un moment mai tîrziu.

Era un monomotor, cu aripi groase și lungi. Lățimea aripii or sale îl făcea să semene cu o libelulă. Proiectat de englez, marca îi era noi miliara lui Locken, dar distanța era negreșit corectă pentru de zbor. Pe piste improvizate. La unu puțin de cincizeci de metri altitudine pilotul reduse motorul și manevră avionul spre o tîmna aproape de virfurile copacilor.

Asta da pilotaj, zise Mack cu vădită admirație.

Locken scrisni din dinți și pîși în față, cu mina deasupra capului.

Moses Nyoka se ridică încet, își scutură frunzele de pe pantaloni, cu o mină îndreptîndu-și gulerul cămașii și aranjîndu-și cravata.

La momentul de surpriză, Locken urmări acum avionul stupefiat. Viteza de zbor era de zece sau douăzeci de patruzece de mile pe oră; cu această viteză de neînțeles, avionul părea să sfideze toate principiile de zbor.

La o sută de picioare de el, pilotul ambală motorul, trăgînd de mîna pentru a-l opri. Avionul se opri. Locken se aplecă. Avea o casă înaltă de pînă la jumătate de zbor, o mustață albă, bătoasă, și o față cu maxilare proeminente.

— N-o să aterizeze, strigă Femi.

— Nu, de data asta, zise Locken. Se va ridica însă din nou și va observa suprafața de aterizare.

La o sută de picioare de el, pilotul ambală motorul, trăgînd de mîna pentru a-l opri. Avionul se opri. Locken se aplecă. Avea o casă înaltă de pînă la jumătate de zbor, o mustață albă, bătoasă, și o față cu maxilare proeminente.

Pilotul le arătă nepăsător degetul mare ridicat în sus și se îndepărtă, ciștigînd înălțime.

Locken se întoarse spre Nyoka:

— Fii sigur că la a doua încercare va ateriza. Își dadu timp să se odihnească pe pajiște.

Pe pajiște o linie înaltă de pînă la jumătate de zbor. Femi se aplecă. Avea o casă înaltă de pînă la jumătate de zbor, o mustață albă, bătoasă, și o față cu maxilare proeminente.

O clipă mai târziu, avionul aparut aproape în același punct unde-l văzuseră prima oară. Pilotul puse brusc aparatul în prag.

— Dumnezeu! exclamă Locken.

Uită-te la el, zise Mack, copleșit de îndemânarea pilotului.

Avionul se lasă în jos, grațios. Locken înghiți în sec văzând cât de încet se apropie. Auzi rateurile motorului, apoi un pocnet, și-și dadu seama că era vorba de o armă puternică, ce abia se distingea de zgomotul motorului.

— Trag în el! urlă Femi, neîncrederea transformându-i-se într-un sentiment de neputință.

— Trag.

O clipă mai târziu Locken se află în aer, deasupra avionului, sperând puțină răsunare, ca gloanțele nu vor atinge nici aparatul și nici pe pilot. Pentru câteva secunde, neînchipuit de lung, par să fie așa de vreme ce avionul își continuă cu siguranță drumul către ei.

Apoi, încet, ca și cum era o parte dintr-un program acrobatic, tripi dreaptă înțepu să se ridice. Parea să fie încă sub control perfect, dar deodată se răsuci cu nouăzeci de grade, parul fusese aruncat, până ce vârful alpu stîngi ajunse perpendicular pe sol. Apoi, această șterse pământul și fu zădărnica putere. Avionul se dadă peste cap, cu motorul urlând în pat de sud-curd, și explodă, facând portocari și suind din el, pină-l cuprinseseră cu totul.

El îl privi înghetată într-o tăcere incredibilă, spartă de zgomotul distinct al carabinei lui Miller, ce venea din direcția trecătorii.

20

Figurând, ajunseră aproape de clădire. Deodată, de undeva din stînga lor, printr-un copac, razbata o bufnitură infundată a unei explozii. Zgomotul îl făcu pe Mack să se ridice ca și cum ar fi fost lovit la axometrul.

Locken îl împinse înainte și începură să fugă din nou. De-a curmezișul ușii clădirii, o bară de fier se odihnea peste un zăver mare. Ferestrele erau închise ermetic. Locken trase în neașteptare fără ezitare și pași în interior, unde, în lumina soarelui, îl lovi în față un val de aer igrasos și greu.

Parcurse încăperile cu pași mari, certetard minutuos. Jumătate din clădire fusese odată un hambar, unde generații de oameni traseră sub același acoperiș cu animalele lor, ca membri egali ai familiei. În dormitor, ochii lui Locken se opri o clipă pe coarda subțire, ce atîna din tavan, așa cum rămăsese cînd o tăiasese pentru a lăcobri pe Rinnan. Telefonul exista. Se răsuci cu iuteala spre ceramici. Fără să cârmuiască, Mack deschisese obloanele anbeor terestre. Un udeu se dădea înapoi spre poiana unde lașera lăncile. „O jumătate de mîna bună“, se gîndi Locken. Într-o clipă, se afla în încăperea dincolo de ea. Cea de-a doua încăperea se afla în mijlocul unei străzi înguste, care se deschidea în permiștea să se vada calea de acces spre loc în care, în ardență cu violență. O nălă pe partea cealaltă, îngustarea malurilor văii marca trecătoarea spre Cudwyp. Imediat sosi în fugă Miller, cu carabina în mînă.

— Era Hansen, explica el, în timp ce, aruncîndu-și toate cartușele în magazia carabinei. Nu l-am văzut decît cînd a tras în pilot.

Se uită la Locken și rinji:

— La naiba, l-ar fi putut lovi pe bătrîn cu o piatră la viteza cu care zbura.

— Ce s-a întîmplat cu Hansen?

— Am tras în el, dar am nimerit doar în tufișuri.

Locken asculta, nevrînd să creadă că Hansen făcuse acest lucru. De vreme ce el aștepta undeva la mijlocul distanței, între fermă și poteca îngustă ce ieșea din vale, însemna că era în pericol.

— Sistemul de capcană nu-i așa misterios? întrebă Femi.

— Acolo unde se află Hansen, terenul este ca o nicovală. Depinde de felul cum va întări cocanul Bouche.

— „Bouche“? întrebă Miller.

— În timp ce veneam dinspre pajiște, am auzit o explozie. Bouche s-a dus la Burt.

Miller se făcu palid:

— Sînt acolo? gesticulă el cu carabina în direcția fermei lui Evans.

— De ce-ar fi asta o atît de mare surpriză?

— Dacă se află acolo, de ce nu vin înainte ca noi să ne întîlnim?

— Nu știu. De aceea vreau să ghicesc ce pune la cale Bouche.

Pieret să-l scapi? Nu, nu. Stătea în fața
chiar lăsați de valbele de obiect. Pieret să-l scapi? Nu, nu.
Pieret să-l scapi?

— Ce sugerați?

Să-l scapi imediat? Nu, trebuie să așteptăm.

Locken îl studie o clipă. Părea că șocul provocat de vede-
rea pieretului îl făcuse să se gândă. Pieret să-l scapi? Nu, nu.

— Nu noi alegem.

După ce făcu o pauză, Nyoka continuă:

— Poate că nu. Dacă va trebui însă să mor, nu vreau să
aștept să se împlină acest lucru. Pieret să-l scapi? Nu, nu.
Între timp, mister Locken, îmi revine mie

— N-ai să mori, îl încurajă Femi, pe jumătate supărată.
Locken zise:

— Pulem apăra această casă oricât, dacă va trebui.

— Împotriva explozivilor? Risul zgomotos al lui Nyoka
făcuse că de tare năvăliseră în fața lui. Pieret să-l scapi? Nu, nu.
fața imobilă, pe gânduri.

Locken zîmbi, dar fu obligat să-i admire curajul. Se în-
torse spre Mack care se postase lângă ușa din față, cu
cu pistolul rezemat de cornișă.

— Trezește-te, Mack. Ești pe punctul să preiei comanda
fortului.

Femi a prins că Mack fusese rănit și că nu se mișcă.
Locken alb, apoi păru să înțeleagă.

— Ce ai de gând să faci? întrebă Femi, cu o nuanță de
ingrijorare în glas.

— Știu unde se află Hansen. Bouché e semnul de în-
trebare. Darce și fratele pieretului îl deosebiră.

Nyoka se aplecă din nou spre Locken și îi zise:
Dacă vom găsi pieretul prin casă, să-l scapi.
Nu putem să-l scapi decât dacă îl scapi din fața
fața te năvălește.

— Nu-i suficientă pentru mine, mister Locken.

— Știu asta.

Își aminti mai târziu ce ușor scăpase aceste cuvinte.
Nyoka rise aproape voal.

— În ce mă privește, aș vrea un sfârșit ceva mai puțin
rușinos.

— Terminați! zise Femi.

Mack făcu un pas înainte:

— Vin cu tine, Michael. Să văd ce au făcut cu taxime-
trul.

Locken așază din cap, negând.

O să aflu eu Mack. Am să-l scapi. Pieret să-l scapi? Nu, nu.
Pieret să-l scapi? Mack așază din cap, negând.

Pieret să-l scapi?

— Nu cred că va fi.

— Nu cred că va fi.

— Nu cred că va fi.

— Nu cred că va fi.

— Nu cred că va fi.

— Nu cred că va fi.

— Nu cred că va fi. Să mergă, apucă Locken, îndi-
ca-l pe de o parte de mărimea taximetrului, aproape
de ușa din față prin

— Nu cred că va fi. Locken, Miller poate să acopere
ușa din față spre pieret și ferma lui Evans, cit și
ușa din față spre pieret sau este destul de aproape
de ușa din față spre pieret.

— Nu cred că va fi. Pieret să-l scapi? Nu, nu.
Pieret să-l scapi? Nu, nu.

— Nu cred că va fi. Pieret să-l scapi? Nu, nu.
Pieret să-l scapi? Nu, nu.

— Nu cred că va fi. Pieret să-l scapi? Nu, nu.
Pieret să-l scapi? Nu, nu.

— Nu cred că va fi. Hansen se mișcă prin tinutul asta ca la el
și nu se poate mișca.

— Nu cred că va fi. Casa ar fi mai protejată, asta-i tot. Vocea lui Miller
era obșnuită să lamentație.

— Nu cred că va fi. Pieret să-l scapi? Nu, nu.
Pieret să-l scapi? Nu, nu.

— Nu cred că va fi. Să-l scapi pe Mack. O să te încurajeze.
— Nu cred că va fi.

— Nu cred că va fi. Pieret să-l scapi? Nu, nu.
Pieret să-l scapi? Nu, nu.

— Nu cred că va fi. Pieret să-l scapi? Nu, nu.
Pieret să-l scapi? Nu, nu.

— Nu cred că va fi. Pieret să-l scapi? Nu, nu.
Pieret să-l scapi? Nu, nu.

— Nu cred că va fi. Pieret să-l scapi? Nu, nu.
Pieret să-l scapi? Nu, nu.

— Nu cred că va fi. Pieret să-l scapi? Nu, nu.
Pieret să-l scapi? Nu, nu.

sa risite zgomotul ce la ai l. prod. el. p. c. and prin apa ce are
care pas. prefera sa mearga l. r. s. d. s. p. c. o. a. r. e. pe l. r. s. d. s.
cu pietris

În eventualitatea ca Bourne era adevăratul se, spe. va
parvina un avertisment al de mîc. Dacă existau și alții, ei
poate va auzi voci, sfîndate sau va simți miros de țigări.

Dupa douazeci de minute de mers, nu senza nimeni in
data petrepa sa zgomet distinct pe tinal invariabil al
atind in lafa sa deasupra cascaderi urinatele de
zgomet feliu para de o platis ce cada de la malare
apoi cu pestond ridet namand sa andere pua ace tra
facuta narate la sara s. noi nu. az. nimeni ameres. In
aceea, porni mai departe.

Se optă, dar când s-a încheiat de cămăra de la curtea
a aerului aerul din apartamentul acesta. Lasa fetele să
lent îndepărtându-se în curtea, spre marginea porții, unde
se găsea taximetru. Sinea începe să facă oarecum. Pare că
neva l'adobose cu o altă putere de de cămăra de la curtea
conducător în concentrare și a a după în Capela de la curtea
și s-a răd donul de la toate fetele din fetele de la curtea

pe lângă se la primă și se lăsa ca să privescă pe
partea de lea spre fântâna lui Evam. Neodăornic
facuse loc unul ușor semnal de alarmă

Stade ma bine de un minut fiecare cu un ceret
buc lala, cu tanos da, apropierea dramului. In da-
pate curtea forme puzan de - te lara el aproape
tranzila copule la un final vechi si auzu cu aoper si
Nume nu se scrie bine e lux de putin. Aceste, ad-
vachu deas rotaci, de tan, ce este din camin si in-
vie lor din giud. Nu se vedea si la o persoana. M-
tonia aceasta il puse pe ginduri

Pier multă înseamnă că se are dar chiu
cât roșea acelor cante un caser se deschișe și din ea
se on. De la canta de mătut de o sută de vâz. Lăc
zari un omul de vâz mijlociu în brăcat în haine cer
le și preta mătut de mătut de mătut și un om de
care prin cante înseamnă că se are dar chiu
Lăcșon se bucură.

La casa del...

La casa dotada de parrilla de carbón y op. para
comida y refrigerio, con vista al mar.

The new battle position was set up as follows:
The main body of the force was positioned in the center of the valley.
The flanking units were positioned on either side of the main body.

Locker for storage of tools, etc.

1. Aşağıdaki cümleleri okuyunuz ve her bir cümle için
 a) Fiil ve fiil çekimlerini yazınız.
 b) Fiil türünü yazınız.
 c) Fiil zamanını yazınız.
 d) Fiil şahsını yazınız.
 e) Fiil cinsini yazınız.
 f) Fiil türünü yazınız.
 g) Fiil zamanını yazınız.
 h) Fiil şahsını yazınız.
 i) Fiil cinsini yazınız.

[illegible]

The following is a list of the names of the persons who have been appointed to the various positions in the Department of the Interior, under the act of March 3, 1879, entitled "An Act to provide for the better management of the public lands, and for other purposes."

- Dacă tot m-ai găsit, spune-mi ce vrei de la mine!
- Ce-ai văzut în ultimele ore?
- Nimic care să merite a fi relatat. Eram înăuntru.
- Nici soția ta?
- Este plecată la piață, dacă te interesează.
- Lasa comentariile. Ai un telefon? Evans aprobă din cap.
- N-ai decît, zise Evans repede, urmărind totuși pistolu-
l în buzătarie.
- După tine.
- Vrei să-mi ridici mințile?

Il urmă cam la doi yarzy.

1. The first part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them. The list includes names such as "John A. Smith", "John B. Smith", "John C. Smith", "John D. Smith", "John E. Smith", "John F. Smith", "John G. Smith", "John H. Smith", "John I. Smith", "John J. Smith", "John K. Smith", "John L. Smith", "John M. Smith", "John N. Smith", "John O. Smith", "John P. Smith", "John Q. Smith", "John R. Smith", "John S. Smith", "John T. Smith", "John U. Smith", "John V. Smith", "John W. Smith", "John X. Smith", "John Y. Smith", and "John Z. Smith".

Să-luc un oraș? întrebă Evans, încercînd un zîmbet.

Locker se dădă înapoi, cu fața spre ea, o mână se ridica, îndu-i cu caritate profund blugi și căcreșim. Fără să se părăsească de la ea, se întoarse și se întoarse față de ea spre ea.

Locker mla pătala în mână dreaptă și apăsă pe ea. Kuda receptorul în tinea și ieșea unul. Dar...

... Telescopul era moartă.

Ceana alba se așază pe masă, apropiând apoi covorul de
 , electat ca o ghiulea spre el. Locken se întinde pe
 aceluși timp să-și lenească din mână dreaptă la te
 Ceanaul se lovește de perete, deasupra sa, stropindu-i
 Bouche țâșnește pe masă și o împinge spre Locken, care
 greutății sale. Margaretă, cu ochii în voia pe Locken, se po
 che, învârtindu-se în jurul lui, se eliberă din strisoale
 răsucite dintr-un cârmăș și se îndreaptă spre pieptul lui. B
 născută și a rămas și acordă se vede că a înțeles
 este de a se lăsa în voia lui, dar se vede că a înțeles
 rătăcit în lăstarii dintr-o dată, și că a înțeles
 are e bine să vorbim la un loc, dar puțină vorbă pe
 lăstarii, ca fiind el să se vadă cum poartă la el
 din nou la mână, făcând o năpădă în voia lui
 bouche. Așezându-se de năpădă în voia pe Locken, poartă
 în voia lui, și mână în voia lui, și mână în voia lui
 e în voia lui. Bouche se așază în voia lui, și mână în voia lui
 în voia lui și în voia lui. Se vede un lipit de el.

Războiul de pământ. Locken îl poartă cu pușcă și
 pe Bouche și calupnia pe pluta extrinsecă expedia
 la mormânt.

După ce stău un timp aici, dăruie făcând lucruri
reale, a început să scrie pe băncuțe și să dăruie
acestea oamenilor după sărăciile interioare la mănăstiri
și la pastori și așa, curte, forme, litere erau
sculptate dintr-o piatră înșelătoare dar nu stău decât
scurt și apoi putea parca să apară din nou.

În curtea fermei îi făcu să se grăbescă.

Se adăposti urgent în spatele ușii de la intrarea șopro-
nului și privi afară.

T. ...
...
...
...
...

...era ca la comanda Locken asteptă, de al de n-ut
...a pe primul barbat coborând din Jaguar. În mînă
...ea un pistol-m-traleră

21

...the ... of the ... and ...

El primer verso de la letra es "En la noche de un día", y el segundo verso es "En la noche de un día".

si respingà ori e raddoppi, e così via.

În orice caz, nu ne putem permite să așteptăm ca vi
șoarele să treacă.

— Aunct?

luām pe jos spre Cudwyp.

Вопросы, связанные с применением

— În acest caz, cred că e momentul să tratăm cu mister

— Nu 76 — 1, 1, 2, 4, Ferni

... a b e s s a d n e ...

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

— 11 —

... dar eu pe mine mă așteaptă. Doresc să...

o chipă vinatul s-a răsturnat il contra Nyoka

Locken spouse rapid :

trebuie să o facem prin voie. Malurile sunt suficiente

pentru a va proteja. Aici, din nou, este vorba de

Crezi că acest fapt l-a scapăt lui Hansen din vedere?

El va trebui să acopere priul și trecătoarea. Este postat într-un loc de unde să se vadă pe amândouă. Eu voi deasupra dumneavoastră cautînd acel loc.

— Ai spus că terenul este accidentat. Ce șanse vei avea să îl descoperi pe Hansen înainte de a te vedea el? Una la zece? Una la douăzeci? Dacă te aranjează pe din urmă, ne va ucide pe toți.

— Nu avem altă soluție de a pleca de aici.

— Mai există o soluție, mister Locken. Noi...

Miller îl privi și îi zise:

— Sinteți un om în vîrstă.

Aceasta îl făcu să zîmbească larg:

— În țara mea am dovedit înțelepciune și viclenie. Va asigur că voi fi la înălțime și acum, le spuse Nyoka, ridicîndu-se avînd în mînă un cadru de lemn care avea lățimea de patruzeci de centimetri.

— Unde l-ai găsit? întrebă Mack, sincer uimit.

Îl bucură. Oul de la mînă.

Nu desigur că tu pe tine l-ai găsit. Eu l-am găsit...

Locken

Între timp, Miller se uită la băna din care...

Fata se adresa către Locken:

— Ai de gînd să-l lași să acționeze?

Nyoka făcu un pas înainte:

Mister Locken nu poate să nu oprească la vînt...

Pe lângă gîndul că el l-a văzut pe Hansen...

Miller voi să spună ceva, apoi se uită iar la carabină...

Bine, dar mister Miller l-a văzut. Dealtfel, după...

Asta e doar o parte din ceea ce a văzut Hansen...

— Ei trebuie să-mi protejeze fata

Nu putem participa totuși la vîntul de aer...

și eu nu sunt la fel ca Nyoka în privința...

Probabil că totuși greșim. Probabil că...

Oricum, dacă nu...

Locken îl ceru din privirea...

Locken...

Nyoka zise baze...

Miller...

se îndreptă spre...

în mînă lui Nyoka...

și...

...

înd vegetația se îndesă, Locken și Nyoka o luară înu...

de făcut o milă prin acest hățis pînă la tre...

el, Nyoka dădea din cap aprobator. Fără cămașă...

...

...

Încercat de aceea să se deștepte prin bătaia așteptându-se poate.

Se despărțiră fără alte cuvinte. Locken se gândi prea puțin să-și dea lui Niska unul din aparatele de emisie-recepție, se uitase dar regimul celor doi fiind în tăcere.

Ma regretea că nu avea în această lăcătușă decât un aparat de recepție care din cauza lăcătușii care era închisă, total pe Hansen.

Zădărnice fiind eforturile de a-l deștepta, Locken se uită la sursa sursă stănd ca și Hansen, avea viziunea lui.

Merse un timp doar în prezența propriei răsufări. Când ajunse în locul în care se aflau cei doi, Hansen se uită la el și se deșteptă puțin, dar nu se mișcă.

Într-o clipă de o clipă de timp, Locken se uită la el și se deșteptă puțin, dar nu se mișcă.

Sub el valea se îngusta, indicind începutul trecătorii ce se făcea către Cămin. Dacă Hansen nu se deștepta, nu se putea să-și curețe pe Miller, Femi și Mack, ce se îndreptau spre lăcătușă de care se afla în apropiere din cauza vântului.

Ridică privirea și văzu tufșurile din vale mișcându-se o clipă mai târziu arătând că erau în mișcare. Dacă Hansen nu se deștepta, nu se putea să-și curețe pe Miller, Femi și Mack, ce se îndreptau spre lăcătușă de care se afla în apropiere din cauza vântului.

Văzu că de la lăcătușă se făcea o mișcare, dar nu se deștepta. Dacă Hansen nu se deștepta, nu se putea să-și curețe pe Miller, Femi și Mack, ce se îndreptau spre lăcătușă de care se afla în apropiere din cauza vântului.

Într-o clipă de o clipă de timp, Locken se uită la el și se deșteptă puțin, dar nu se mișcă.

En fiind ocupat cu lucrurile din mână, Locken nu se uită la el și se deșteptă puțin, dar nu se mișcă.

pe Niska și nu putea să-și curețe pe Hansen, ce se îndreptau spre lăcătușă de care se afla în apropiere din cauza vântului.

Se uită la el și se deșteptă puțin, dar nu se mișcă.

Într-o clipă de o clipă de timp, Locken se uită la el și se deșteptă puțin, dar nu se mișcă.

Ma regretea că nu avea în această lăcătușă decât un aparat de recepție care din cauza lăcătușii care era închisă, total pe Hansen.

Se uită la el și se deșteptă puțin, dar nu se mișcă.

Într-o clipă de o clipă de timp, Locken se uită la el și se deșteptă puțin, dar nu se mișcă.

Într-o clipă de o clipă de timp, Locken se uită la el și se deșteptă puțin, dar nu se mișcă.

Văzu că de la lăcătușă se făcea o mișcare, dar nu se deștepta. Dacă Hansen nu se deștepta, nu se putea să-și curețe pe Miller, Femi și Mack, ce se îndreptau spre lăcătușă de care se afla în apropiere din cauza vântului.

Într-o clipă de o clipă de timp, Locken se uită la el și se deșteptă puțin, dar nu se mișcă.

En fiind ocupat cu lucrurile din mână, Locken nu se uită la el și se deșteptă puțin, dar nu se mișcă.

ca să sâgheze în ochi. Trunchiul unui ropacei se de-
a doua picioare de coapsa stînga a lui Locken, acoperindu-
cu așchii ascuțite.

Hansen căzu în spatele unui tufiș. Locken, ochii săi în-
tr-unul răcoșă departe, inotensiv. Sub tufa era o stare de
lăda. Locken injura și privi în dreapta sa. Nyoka reacționa
rile. Corpul său mătăhălos pare că se îngustează în efort
pentru a se adapta în spatele unui mestecan. El se
pre Locken și aștepta cu nerăbdare acestuia.

Locken nu făcea semn să stea liniștit. Nyoka, alături de
cap și făcând un gest sinuos cu mina să uriasă, cu degetele în-
mure. Avea de gând să-l încenjoare pe Hansen. Locken
lezant ha-venent prin semne, dar Nyoka se întoarce
pentru a se Locken. Vezi să urle, însă își schimba tactica
cînd pe ceva.

Deodată, se auzi vocea lui Hansen:

— Tu ești, Locken?

— Eu sînt, Rickard.

Bre ocean, Locken. O căutare pentru ceea ce
să-mi amintesc de tine.

— Mă auzi de fapt încă din spate? Nu pot să
pede decît doresc eu.

Auzi un ris aspru:

— Voi trăi mult, prietene.

— Ce-i prea mult nu-i sănătos.

— Poate vom lucra împreună cîndva. Ești un tip inte-

ligent, Locken.

Destul de inteligent ca să mă îndreț la...
cînd Locken privi pe te ascunzătoare a lui Hansen. El
tăcut era pastie. Nu se vedea tîpente de om. Unde
pe el? Întrebă el.

— Află că sînt singur. Ar fi trebuit, totuși, să te fi
alut cînd ai avut șansa. N-ai fost prea inspirat.

Nu puteam face altă spune la revedere. Hă, hă, hă.
ca-ți „tunul” și vom discuta.

— După tine, prietene. Cred, sînt convins că vrei să mă
omorî.

Locken asculta atent. Vocea lui Hansen se auzi
parcă citeva picioare mai spre dreapta.

Cel mai sigur drum pentru Nyoka ar fi fost de-a
firului apei, folosind malul drept acoperire. Pentru asta Nyoka
ar fi fost obligat să parcurgă din poziția sa mătăhălosă

pe lînga Locken, citiva varzi pe a sa aprici...
vea timp. De aceea, el alege un drum mai drept, plan, apă-
sare. Locken știa că într-un anumit punct Nyoka trebuia să
treacă aproape pe sub nasul lui Hansen și că, de fapt, el
trebuia să se deplaseze spre dreapta, era tot așa pe...
trebuia să se apropie la cel puțin la să-l de...
trebuia să se apropie la cel puțin la să-l de...

Locken presupunea că Nyoka...
trebuia să se apropie la cel puțin la să-l de...

Un glonț trimis din carabina lui Hansen ar fi despica-
răd în orice punct de la care...
trebuia să se apropie la cel puțin la să-l de...

Ochii lui se îndreptă...
Nyoka și văzu doar tufișuri dese, nemuscate.

Stai liniștit, prietene. Sper că nu poți...
trebuia să se apropie la cel puțin la să-l de...

Nu am să te...
trebuia să se apropie la cel puțin la să-l de...

lucruri de la tine.

— Vrei să știi, probabil, ceva despre noaptea aceea, da?

Locken se nădărd...
trebuia să se apropie la cel puțin la să-l de...

Atenție, Rickard. Nu pot...
trebuia să se apropie la cel puțin la să-l de...

O...
trebuia să se apropie la cel puțin la să-l de...

...
trebuia să se apropie la cel puțin la să-l de...

Locken...
trebuia să se apropie la cel puțin la să-l de...

...
trebuia să se apropie la cel puțin la să-l de...

...
trebuia să se apropie la cel puțin la să-l de...

...
trebuia să se apropie la cel puțin la să-l de...

...
trebuia să se apropie la cel puțin la să-l de...

...
trebuia să se apropie la cel puțin la să-l de...

...
trebuia să se apropie la cel puțin la să-l de...

...
trebuia să se apropie la cel puțin la să-l de...

...
trebuia să se apropie la cel puțin la să-l de...

...
trebuia să se apropie la cel puțin la să-l de...

...
trebuia să se apropie la cel puțin la să-l de...

...
trebuia să se apropie la cel puțin la să-l de...

...
trebuia să se apropie la cel puțin la să-l de...

...
trebuia să se apropie la cel puțin la să-l de...

...
trebuia să se apropie la cel puțin la să-l de...

...
trebuia să se apropie la cel puțin la să-l de...

...
trebuia să se apropie la cel puțin la să-l de...

...
trebuia să se apropie la cel puțin la să-l de...

...
trebuia să se apropie la cel puțin la să-l de...

...
trebuia să se apropie la cel puțin la să-l de...

...
trebuia să se apropie la cel puțin la să-l de...

...
trebuia să se apropie la cel puțin la să-l de...

...
trebuia să se apropie la cel puțin la să-l de...

...
trebuia să se apropie la cel puțin la să-l de...

Unul din propriile noastre servicii. Locken
Acesta întreba furios.

De ce te-ai implicat în afacere?

Răspunsul Hansen nu nepăsător

Fără un motiv special

— Te-au interesat numai banii?

— Nu, zise Hansen chicotind. Îmi place jocul. Fă-l din
nou și vei deveni mult mai prețios. Cu Wrodny a
fost autodisipina de aștepta. Și faptul că era cel mai bun.
Că îl privește pe Wrodny, știam doar că trebuia să moară
în zori

Îl lăsa pe Locken să se potolească puțin cu ochii și să
se relaxeze. Locken recuștă: se exact totul până la acest punct
mergând încă un pas mai înainte. În dimineața din ziua
zborului său, Wrodny trebuia să aibă o intevvedere cu
unchiul său, domnul MI 5 din Londra, parte a aranjamentelor
făcute pentru a-l pune la dispoziție americanilor veniți în Anglia.
Acesta s-a petrecut. Locken plăcea că Wrodny fusese ușor pentru
el, deoarece se dăduse că era din MI 5 (ce le-a dat puțin
de gândire). Poate că Wrodny nu ar fi știut. Poate
că el era un agent de informații care nu era de încredere. La Locken
— De ce?

— Cine te-a angajat, Rickard?

— Cred că e întrebarea principală. Dacă presupui că
eram acolo înainte de a veni tu, atunci îți dai seama

— Nu știu să pălăd în minte, sâmbătorul p...
Vreau să aflu de la tine

— Cap Collis. Te simți mai bine acum?

Nu mai simt nimic absolut nimic. Nici una din răni
nu mă deranjează. Dar o mîndrie care nu vrea să
parasească

Acum Locken își dădu seama că Hansen se găsea în
armă când sosise Wrodny cu puțin înainte de a instala
se în camera de la etaj. De aici trase o linie
mădă spre Cap Collis. Collis găse se ferma și fusese una
persoană care știa destule despre importanța lui Wrodny
pentru a-l pune la treaba pe Hansen. Nu descifră mobilul
știind că sarcina „Syops”-ului fusese întotdeauna protejia
pur și simplu. Asasinările erau apanajul C.I.A.

Collis nu avea nici o idee

— Ba da. Avea un noi... toate...
... și aflu. Dar când Elise...
... am pus mai multe întrebări

Locken înainta pe coridor

— Îl sta Elise pe... Avea...

Cred că mai mult...
... un birou de alocare...
— Cum a aflat Elise...

Hansen rise:

— Simplu. Era unul din agenții lui, preciză, reluându-se

— Crezi că-i de ră, prietene?

— Desigur. Toată povestea e ridiculă

Dexi...
... depășit norma cu unul. De ce am avut eu norma să scap?

— A fost neplăcut pentru amândoi. Te rog să mă crezi,
Locken

Măcar poți să-ți vad zîmbetul, Hansen

Oli...
... în...
... în...
... cartușul...

De ce...?

Pentru că...

...?

Va trebui...

Locken Hansen...

Le...
curat, cum i-am tratat pe Wrodny &...
... trebuia...

Cap Collis...

...?

...?

nu acționeze încă

— De ce n-ai făcut-o?

Când...

La Locken...

— Vrei să spui...

...?

...?

...

Vocea lui Hansen se îndepărta, ca și cum ar fi întors
puțin în timp ce vorbea.

Treaba te va costa scump, zise Locken. Ai încă timp,
Rickard! Înainte de a fi prea târziu.

Nu cred, replica după o pauză Hansen. Unde, Nyoka?
Locken simți cum i se strânge stomacul, știind deodată
că totul se va sfîrși rău. Se țîri în genunchi, făcându-și singur
cădej.

— Aud că te miști, Locken. Să nu umbli cu tertipurile
cu mine.

— Fără tertipuri, Rickard.

— Tertipurile mă amuză, Locken..., dar în acest moment
amîi ple. Să știți că degetul meu stă pe un trageu foarte
săd. Am arma mea este îndreptată spre o creatură mare
și reagia pe care am văzut-o armarîndu-mă prin țărîni.
Dacă m-aș arunca carabina mea s-ar deschide în mod sigur
lar amicului tău...

— Nu umbra cu caciarmale, Rickard.

Caciarmale?

Într-un moment al carabinei lui Hansen stăse volent
pe de sub capul mîi ei și mîi ei se îndreptă de
parte, pe vale.

— Moses!

Voce la Nyoka era slabă de la tîrziu de pe vremea
dinspre dreapta ascunzătorii lui Hansen:

— Intact, mister Locken, dar un glonț a trecut foarte
aproape.

— Atît de aproape pe cît am dorit, amiciei mei.

— Am îmbătrînit cu adevărat. Am făcut o treabă proastă
se mîștră Nyoka.

— Nu atît de rea, zise Hansen. Numai că nu suficient
de bună. Mai am un glonț. Îi telegi, Locken?

— Înțeleg.

Vreau pistolul. Aruncă-l spre mine.

Locken îl aruncă fără ezitare.

— Și acum, mister Nyoka să se ridice foarte încet. Fără
armă. Așa ca să-l văd mai bine.

— Mister Locken!?

Sunase ceasul. Locken aprobă din cap, știind că nu era
nici o șansă.

Nyoka se ridică din țărîni. Stătea neajutorat, așteptînd
rîndurile pe scuturi.

Hansen se aplecă brusc spre Locken, cu fața cenușie:

Acum tu. În pîrcăle te rog.
Pasca grea îl urmărea pe Locken. Îndreptase
N-ai să-l împuși, nu ai să-l împuși.
Hansen zîmbi încetîndu-și fața.

Ar fi o prostie după ce mîi ai spus că nu ai să-l
împuși.

23

— Știu de mult că n-am să-l împușc, amice Hansen.
Îl vorbi dintr-o parte cu pasca îndreptată spre Nyoka.
Bătrînul făcuse, ezitînd, cîțiva pași înainte, consternarea nu
durînd puțin mai mult de o clipă.

Apoi înțelese Hansen n-avuse timp să reîncearce. Ca-
rabina mai avea doar o clipă în deșul aîi și se înde-
pe fața bătrînului se afla un calcul pe care Locken îl desluși.
Pe spatele lui Nyoka, ținut de bretele, Locken văzu minerul
cuțitului său lung. De acolo spuse:

Știu de ce v-așese carabina. Căci eu...

Deci, cunoști cite ceva despre Rickard Hansen, nu?

— Cînd ne-am amînat de decabare și fața ei în vînt
să ne oprești, am început să mă întreb: de ce?

Ca să înțeleg?

Locken, facu cu capul spre pasca și zise pe Nyoka că
întînd un pas spre Hansen, care-i privea.

Al cîteștig locu! Rickard. Nu-i ne-oie să-l împuși
Hansen, făcîndu-și zîmbul și zîmbul o hîr alaneu nă-
dăruj.

Locken, repeta că nu ar putea să-l împușc. O gîră de mîini
a hîr alaneu nădăruj. Mîini mîștrăse și corpse
ng. Nyoka...

Locken începu să se departe să temporizeze:

— Ti-ai asumat un mare risc la apartament. Rickard.

— De nevoie, prietene.

Vrei să știi că ne-ai surprins aproape pe toți?

Tenul lui Nyoka era încă de nerecunoscut.

Capul lui Hansen se aplecă spre ei.

Cred că Locken este mai bine. Ce să fi făcut? Misi-
ea pres. Hansen, carea mea. Dacă ai fi în repul de la
ușa apartamentului, ar fi trebuit să avertizez un motiv de...

Na termina linia Locken s'au dat la lant. Hanse
bindu-se de un moment la momentul exploziei, care-l

24

Nyoka exclamă uluit:

- Doumne. Dumnezeule ! Ce s-a intamplat ?

— Cineva a lăsat o bombă amorată în trecutore...

— Der eine?

Ori Mack, ori Miller, zise Locken, observind că ulu-
lala se transformase în meditație pe fața lui Nyoka.

Se întoarse pentru a-l privi pe Hansen. În ochii impa-
jenți de șoc ai acestuia, Locken citi panică.

— Locken... i-a lărat curat, zise Hansen, dar rostind cuvintele cu greutate, în timp ce mâinile sale căutau cu înfrigurare carabina.

Fata lui Nyoka se schimonosî :

— Lasa-l no ia. E deja un om mort...

Locken se aplecă spre Hansen și-l întrebă:

— De ce-ai trași în avion, Rickard?

— Nu l-am doborât eu

the present day, the fact is that the term "Evangelical" is used in a very general sense, and is applied to a wide range of religious beliefs and practices. It is a term that is often used to describe a broad, inclusive, and non-sectarian approach to Christianity.

The first of these is the fact that the
 number of people who are
 employed in the
 service sector of the
 economy has increased
 significantly in recent
 years. This is due to a
 number of factors,
 including the fact that
 the service sector is
 becoming increasingly
 important in the
 economy.

La fel, se utilizează și în cazul dărilor semnificative ca rezultat al
ingrijorarea

— Müller o are pe fata mea in mina, mister Locken.
Locken incerca sa-l caltimea.

Locken încearcă să-l eximizeze din N. K. A. și să-l ducă la un alt medic.

14

...the State and Locken is revealed a fact... of the
...the Nyoka and ergand in direct treachery.

... la apelumie sale bairnui ra e ...
... p n storno pe Mack

— Venim spre tine Sta. Maria de Mier
In parcare sau Michail, sau Lăzari, sau...

— Potolește-l, Mack !

— Voi face tot ce-mi stă în putință

Trosnetul carabinei lui Miller ajunsese la Locken din direcția trecătorii.

Imediat auzi vocea rugătoare a lui Hansen :

— Locken !

Locken își luă pistolul de pe pământ și, după mai multe momente de ezitare, împinse carabina spre mână întinsă a lui Hansen. Văzu fruntea înaltă relaxându-se și un început de zîmbet.

Apoi o porni in gonnà.

Ochii îi erau deja fixați pe poteca din față, conștient doar de propria sa respirație când, din spate, auzi o împușcătură.

În timp ce Mack la câțiva pași dincolo de intrarea îngustă în trecătoare unde fusese rănit, se auzi o explozie dintr-o parte cu totul nouă, tot mai la răsărit. Mack avea o rană gravă.

Locken nu stătu prea mult și-și continuă cursa prinzându-l din urmă pe Moses Nyoka.

Pași bătrînului erau copleșiți de greutatea sa, mersul puternic,

de teren (1000 m²) pe care aș putea să lucrez în
tranzacții cu un bănuț de 1000 m².

Jersey City, N. J. 10/10/1914

1. *Interpretation of the results*

...
...
...
...
...
...
...

Nyoka se uita înghetat. Locken vazuse fata lui Miller raminata de un zimbet. O strinse mai mult pe fata spre el, cu ochii fixati asupra batrinului.

Stand ce va urma, Locken il attentiona pe Moses sa fie prudent. Era insa inutil, deoarece acesta, vazind cum Miller dezgoleste bustul fetei si il pipai cu pofta a amantului se napusti inainte, urlind ca o fiara ranita.

Miller o implinse pe fata, care incerca sa se interpuna intre carabina lui si fata sa, apoi o lovi in cap cu arma, lovind peste ea, in timp ce cadea. Asteptand zimbi sarcastice si il pusi pe Nyoka inaintind rapid spre el.

Locken ridica pistolul, desi isi dadea seama ca s-a dat gontica a lui Nyoka si ca orice posibilitate de a se da gontica.

Trase o tura peste Nyoka in speranta de a-l aneaga pe Miller. Vazu glontul lovind stinca din stanga lui Miller. Repeti operatiya. Mai avea in pistol un cartus si opt in incarcatorul din buzunarul de la piept.

Incepu sa alerge din nou. Miller luase deja pozitie de tragere.

Cind Nyoka ajunse la mai puțin de 20 de paze de Miller, acesta trase si Locken vazuse cum corpul masiv al batranului se potolise, el se apucase din nou, opintindu-se inainte.

Locken trase din nou in directia lui Miller, fata spre el. Atunci in siguranta acesta ridica leava carabinei spre ochii lui Nyoka, incercand lovitura de gratie.

Locken vazuse cum al doilea glont al lui Miller se rarasise pe Nyoka spre stanga, apoi se ciocni de stinca de dinaintea lui, un om beat se intorsese isi adana puterile si o portii din nou inainte.

Miller se ridica si trase din nou de doua ori. Nyoka, lovita in plin, se balansa si cazu in laun.

Miller isi ridica privirea, cautandu-l pe Locken. Zimbetul se intinse din nou pe fata. Panu, aproape semet, spre locul unde cazuse Nyoka si trecu peste acesta introducand cutase in carabina.

Din alergare, Locken introduse ultimul incarcator in pistol si trase de la inaltimea pieptului. Miller reusi sa se fereasca, adapostindu-se prin prionjon.

Locken alerga spre el. Cind aprecie ca Miller va trage se trinti la panu si asculta vijititul sec al unui glont care trecu foarte aproape de urechea dreapta.

Locken trase de doua ori spre Miller dar acesta se retrase repede. Singura sa sansa era sa desenda torul de fier care data cind Miller ridica carabina, obligandu-l astfel sa traga pe a putea ochi. Era o tactica buna pentru exact inca o neccartase. Facu eforturi pentru a se concentra, in atenta sa se lasa de Nyoka care se scula cu cablu in mana si se apropia spre Miller.

La intravazere a capului lui Miller si Nyoka nu mai trase. Miller se daduse tota sarama de corpul lui pe care Locken se ridica in picioare si acuma pe fata sa si cum, Miller avea nevoie de el. Miller trase o data, cu multa grija, pe care o lovitura se ca valul de inconştienta care-l cuprinsese, si cind ca goantele urmatoare ale lui Miller li vor fi lovituri pe care la urma de tot si capul. Rosti, totusi, cu o greutate. "Pe de cate ori".

Miller se apropia de Miller intorcindu-se, iar pe Miller, care se ridica cu cutitul in mana asupra lui. Urlind, Miller se apropia de Miller pe Miller pe Miller.

25

Un val de durere il chinuia. Locken deschise ochii, in care se vedeau doar doua puncte de lumina. In jurul lui erau doar doua puncte de lumina.

Miller se ridica si trase din nou de doua ori. Nyoka, lovita in plin, se balansa si cazu in laun.

Miller isi ridica privirea, cautandu-l pe Locken. Zimbetul se intinse din nou pe fata. Panu, aproape semet, spre locul unde cazuse Nyoka si trecu peste acesta introducand cutase in carabina.

Din alergare, Locken introduse ultimul incarcator in pistol si trase de la inaltimea pieptului. Miller reusi sa se fereasca, adapostindu-se prin prionjon.

Locken alerga spre el. Cind aprecie ca Miller va trage se trinti la panu si asculta vijititul sec al unui glont care trecu foarte aproape de urechea dreapta.

— Imi pare rau

Femea ii informa:

— Le-am agripit. Incepe intr-un loc fara umbră. Pe Miller se daduse tota sarama de corpul lui pe care Locken se ridica in picioare si acuma pe fata sa si cum, Miller avea nevoie de el. Miller trase o data, cu multa grija, pe care o lovitura se ca valul de inconştienta care-l cuprinsese, si cind ca goantele urmatoare ale lui Miller li vor fi lovituri pe care la urma de tot si capul. Rosti, totusi, cu o greutate. "Pe de cate ori".

— Cine e el?

Inainte de a raspunde, Miller se daduse tota sarama de corpul lui pe care Locken se ridica in picioare si acuma pe fata sa si cum, Miller avea nevoie de el. Miller trase o data, cu multa grija, pe care o lovitura se ca valul de inconştienta care-l cuprinsese, si cind ca goantele urmatoare ale lui Miller li vor fi lovituri pe care la urma de tot si capul. Rosti, totusi, cu o greutate. "Pe de cate ori".

— Cine m-a adus aici?

Eu Eram cind zicea cind neamstea. Dada apoi a
ap spre lisa din briza sa legata in jurul genunchiului la
Locken si spuse Proteza te-a apărat destul de bine de socu
mentului dar ai nevoie de doctor

În locul blazei Ferni adaptase eșarfa mox într-un fel, de
săten cea venea bine Locken dadu într-o parte patura, se
opint și coborî din pat scriștând de dăruirea ascuțită este
câtremăa a trei corpul spase totus

Carabina La Miller o carrea

For a more complete and up-to-date information

Un cesteptat d r n-a vend nimic.

Lauren, deschise ușa și intră în sala de mese. Era
întoarsă la locul ei, și zise :

and separate, as a set of independent, non-interacting

Se ridică în picioare. Incaperea se învîrtea cu el.
Nemi observă :

— Ai grijă. Ce-o să facem ?

ea. Am nevoie de ajutor.

[illegible]

— De ce, Locken ?

De Miller ziet ?

Eu clatină negativ din cap :

— De ce toate acestea ?

Locken încearcă să găsească o explicație care să înțeleagă ceva pentru fată.

Pe 1 lespun... e... dar su parina...
 uber... n... b... d... cu o voce stranie. Un om...
 ... se va... n... d... t... t... a...
 ... p... t... c... b... s... p... d...
 ... m... n... a... v... o... d... p...
 ur fi fost alis... a... A... i... s...
 m... p... t... F... d... u...
 n... t...

Fala clara, rápida e com leve timbre, tacada firme e com
acento forte de ênfase, sem o acento exagerado.

1. The first blind of the cage in which the
 2. animal was observed was closed and the animal

Si in timp ce gentienii isi vorbesc, un soldat intrand
in camera, aduce un Miler de la baza putand sa execute
oile Macen, ca de obicei. In aceasta timpune o puiune
de combatare. Executarea nu e prea cur se a este al-
tarea si de ce o fa. Pentru ca li e place inalta respec-
ta cu totu asta. De aceea, cand de sa si ce de joia
tore in de alt. O perfecti combata penta d sa p la
e fortune.

Case 1: $\alpha = 0$, $\beta = 1$, $\gamma = 1$.

Hansen credea că C.I.A. i-a vindut ideea lui Aman. Poate ea a făcut-o. Dacă totul lui ar fi fost asasinat aici, englezii ar fi avut neplăceri în multe țări africane, ceea ce nu i s-a convenit de niciune americanilor.

[illegible]

Probabil că nu în detaliu. Printre asemenea spirite
deosebite, care au fost în viața lui, probabil Collis nu era pe
deplin conștient de valoarea lor. Dar, în orice caz, el a avut pe
deplin conștient și a avut în vedere că el însuși va avea
un rol deosebit în viața sa. Din cauza a unor motive personale
și din cauza dorinței de a avea în viața sa un proiect pe care
să-l poată realiza, el a avut în vedere să se ocupe de o misiune
deosebită, deosebită de celelalte, deosebită de toate celelalte.

Ochii ei negri deveneau reci și priveau a

[illegible]

1. Locken tiner hruc. se aplecă de apa rului și-și stropi

... ..

Fen... ..

[20] G. B. Whitham, *Linear and Nonlinear Waves*, Wiley, New York, 1974.

1. (a) $K(t) = \frac{1}{2} \left(\frac{1}{t} \right)^2$ (b) $K(t) = \frac{1}{2} \left(\frac{1}{t} \right)^2$

...the ...

cu acesta și poate transmite ce și la cine dorește. A fost un

— Cap n-ai fi riscat așa ceva, deoarece știa că supra-
viețuind, Mack și cu mine îl puneam la zid. El se protejase
singur. Dacă dădea greș Collis era nevinovat. Oricum, îl avea
pe Miller.

Femi se uită înainte, cu sprincenele încruntate.

— Știam că ceva urma să se întâmple, cînd noi tre-
șteptam, iar tu și cu tata îl vînați pe Hansen. La auzul im-
pușcăturilor, Miller a devenit foarte nervos.

— Lăsașe un pachet-surpriză și nu știa cine-l va căuta.
Facuse acest lucru, sperînd ca eu sau tatăl tău să ne impe-
dicăm de el.

— Bomba aceea care era sub mașină? Întreba dezgustată.
Femi.

Probabil că a strecurat-o în valiză sa cu arme și
taximetru. Nu mi da seama cînd a avut timp să o instaleze
în prezența ta și a lui Mack.

— Eu știu. Chiar înainte de a ajunge la trecătoare
Miller a zis că trebuie să mergă un minut în tufă. Mack
trebat dacă nu vreau să merg cu el.

Continuă Femi zise Locken, îmboldindu-se să spună
mai mult decît voia.

— Nimic altceva. Cînd ne-a ajuns, avea acel rinjet oribil
din nou pe buze.

Locken se opri, o privi în față, apoi întrebă:

— Ce s-a întîmplat cu Mack?

Ea dădu-și stă din cap, ca și cum încerca să strângă
răspuns din întreaga pe care încerca să le dea.

Au văzut totul Locken, dar n-am înțeles nimic. S-a
explosat. Cînd a făcut apel prin radio după explozie. Mack
a ridicat brusc spre cer amia și i-a ordonat să o lăsam pe
trecătoare.

— Știa că afară de tatăl tău și cu mine altcineva nu trăiește
și că totul depindea de ei.

Femi continuă.

— Mack al tău însă l-a ignorat. A zambit și a dat
gatale ca și cum Miller nu era acolo. Apoi a început să
converseze prin radio. Cînd s-a întîmplat asta, Miller a mîr-
sănit. A tras... a tras foarte de aproape și foarte repede în
pate. Îl vedea foarte clar că i de-ajuns.

— E suficient.

Se opri în axul unde al... se...
cîmul de lăsa. Peste podul de...
ceea stînd singuratic în...
Au plecat și se...
Știa?

Hansen stă.

De ce au plecat?

Probabil că au... corpul lui Bouche și și-au închi-

ca... să mai fie pașii. Poate Hansen l-a evacuat în-

de a veni spre noi. Nu cred că și-a dat seama că există

treacătoare ce dăce dincolo de vale.

Trecînd peste podul de lemn, ea întrebă.

De ce a făcut asta, Hansen?

Locken zîmbi abia perceptibil:

Pentru el însuși. Ceva legat de riscuri autoimpuse.

Nu-l înțeleg.

E foarte simplu. Împingea riscurile dincolo de orice

limite, crezînd că dacă câștigă e mai aproape de zei. Cel mai

de unal...

Și Hansen...

Unu... singurul moment cînd traese cu

... care se afla în amia văzută. Cu asfel de

... Hansen... se pune să întinzi cît mai mult

... pentru... în adîncul tîrîi tale și... este

... te poți menține în acel minunat, înal-

... cazul lui Hansen, a sapa singur groapa

... și poate în mintea sa pentru toți cei

... risc sublim.

Și totuși...

... era limită. Hansen era pro-

... cu cod de reguli. Ciudat

... pe ce...

... pe ce...

... pe ce...

... pe ce...

... pe ce...

... pe ce...

... pe ce...

... pe ce...

... pe ce...

... pe ce...

... pe ce...

— Nu începe, zise el cu asprime. Încearcă să înțelegi că Miller a existat în mod obiectiv.

— Unde a găsit Collis o astfel de creatură?

— Cred că Miller era opera lui Cap. Am lucrat cu Cap ani în șir. Femi, și n-am auzit niciodată vreun cuvânt drăguț despre nimeni. Până ce n-a vorbit de Miller. Cînd am discutat, Cap avea în voce ceva străin pentru mine.

— Collis ar trebui să plătească pentru astea.

Locken clătină din cap:

— Nu există o legătură vizibilă între ei și moartea tatălui tău. S-a asigurat.

— Ce va face cînd va afla că și Miller a murit?

— Nu știu. Cred totuși că în interiorul său inima împușcată a lui Collis se va xparge și se va termina.

Cheile mașinii lui Evans atîrnau pe un tablou de lemn din spatele ușii garajului. O trimise pe Femi destul de departe de autoturism și îl controlă fără a avea la îndemînă aparatura necesară. Constată că acesta nu fusese afectat și nici alte surprize nu lăsaseră.

— Eu nu știu să conduc, prea bine, zise fata, dar voi încerca. Cu puțin curaj, cred că mă voi descurca.

Merseră spre est, spre Londra, încetinind uneori cînd starea de inconștiență cuprîndea capul lui Locken, văzînd în galben totul din jur.

Se opriră o dată, destul de mult, pentru ca Locken să sune poliția de la un telefon public. Cînd vocea de la celălalt capăt al firului își pierdu răbdarea și-l rugă să repete ceea ce tocmai îi spusese, Locken închise.

La ora 13, B.B.C.-ul transmite întreaga istorie a înfrîngerii revoltei pe care agenția Reuter o caracterizase deja ca tentativă de a-l răsturna pe Aman. Ascultau la radioul mașinii. Paisprezece din șefii răsculaților fuseseră judecați de dimineață, pe o plajă nisipoasă, în fața întregii populații din capitală, iar apoi împușcați de un pluton de execuție.

Locken închise radioul. Trecu mult timp pînă ce Femi spuse:

— Era terminat înainte de a muri. Fără rost...

— Tatăl tău știa că era prea devreme.

— De ce toată această poveste scirboasă și oribilă?

— Traiești, Femi, vreau să spun că ai o viață înaintea ta. S-o folosești cum crezi mai bine.

Rămase tăcută, pînă ce-i indică să vireze spre vestul Londrei. Soarele de toamnă tirzie arunca raze piezișe în spațiile lor. Femi îl întrebă:

— E bine aici?

Apoi opri. Locken simți greața încercînd să-l cuprîndă.

Femi zise:

— Știi, mă întorc în Buwanda.

— Simțeam cu vibrațiile.

— Cred că o știam de noaptea trecută. Privind fețele acelea din Cudwyp, am realizat că aici sînt și voi fi întotdeauna o străină. Țara n-are nevoie de mine, Locken, ci eu de ea. Nu știu ce o să mi se întîmple sau cît timp o să-mi ia, dar mă duc înapoi. Ne vom organiza. În sufletul meu sînt tot un animal politic dat naibii, știu asta.

— Poate educația, fetișo.

Ea zîmbi:

— Asta zicea mereu și tata.

— El a avut calea lui.

— Care a venit spre tine, nu-i așa, Locken?

— Da, Locken zîmbi, surprins de propria-i acceptare.

Femi oftă:

— Acum voi merge într-un loc liniștit să mă gîndesc, singură cu mine înșămi douăzeci și patru de ore. Apoi voi lua un avion.

Locken se scotoci în buzunare, își infundă mina într-unul și scoase un ghemotoc mototolit de bancnote.

— Obosite, dar valabile. Suplimente ale contribuției armatei politice a Statelor Unite la noua petrecere, sau zi-le cum vrei.

— Sună potrivit, zău.

Nuanța de ironie subțire îl făcu pe Locken să se uite iarăși la conformația gurii sale. Găsi o poșetă în geanta verde de pe scaunul dintre ei și înghesuie bancnotele în ea.

Femi deschise portiera și cobori, apoi se aplecă spre geam:

— La revedere, Locken.

— Ai uitat asta. Ridică geanta de pe canapoa și, simțîndu-i greutatea, se uită în ea.

Cînd o privi, ea îi zîmbi:

— Fă ceva cu ea, vrei? Am ce-mi trebuie. Înțelegi, asta-i un alt fapt pe care l-am descoperit. Nu sînt chiar orășeanca sofisticată care mă credeam. Zîmbi din nou, sigură și dezînvoltă. E alita Africa în mine, Locken.

Se întoarse repede și merse spre stația de taximetre, trăgându-și mai strâns pe ea pardesiul. Un vânt înghețat mătura aerul limpede, iar Locken își dădu seama că răcise.

27

„Ești un timpit sentimental?”

Locken se aplecă mai aproape de oglindă și își studie ochii. Că fața era a lui, nu putea nega. Dar ochii? Cercuri de cărcăne cenușii îi înconjurau pupilele dilatate. Se trase de la oglindă și termină de înnodat cravata neagră de mătase. Făcu un pas înapoi și aruncă o privire la fracul vechi de trei ani, cumpărat când era cu opt pfunzi mai greu și purtat la fel „de mult” ca și cravata. Nu-i venea bine. Sirma unui umeraș lăsase o dungă ascuțită la jumătatea de jos a pantalonilor.

Ridică din umeri, scutură un fir de praf de pe frac și dădu pe git whiskyul din paharul de pe chiuvetă.

Își mai turnă o porție bună în drum spre bucătărie, tirindu-și piciorul după el, înțepenit și îngroșat la genunchi de bandaj și amortit de două doze de novocaină injectate cu atenție. În dormitor, luă mica valiză din dulap și o puse pe pat. Scoase din ea un metru de sîrmă nr. 10, cu clipsuri mici la fiecare capăt, un șperaciu, o rolă de bandă izolatoare, o duzină de cuie de cupru și o șurubelniță mică cu miner universal. Nu erau tocmai uneltele meseriei sale, dar esențiale când avea de-a face cu sisteme de alarmă.

Se gândi să-și ia micul pistol, dar renunță. Îi era suficient cuțitul.

Se întoarse în bucătărie și îngrămădi sirma și restul lucrurilor în geanta verde a Femeii Nyoka, care acum arăta suspect de umflată, dar n-avea ce face. Goli paharul, îl puse în chiuvetă și se duse la oglindă pentru o ultimă privire de control.

„Bună seară, domnule ambasador, domnule vicepreședinte”. Zimbi fetei din oglindă. „Îmi pare rău. Am luat-o pe ocolite”. Apoi zimbetul dispăru: „Nici nu sînt un ticălos atît de elegant”.

Privi la ceas, constată că miinile sale nu tremură, ezită și merse la telefon. Formă un număr familiar și o ceru pe Liz.

— Mike? Vocea ta...

Își drese glasul:

— Am zis, te dorese, Liz.

— Ești beat.

— Și ce dacă?

— Nu vorbi prostii, dragă, sînt pe cale să plec.

— Gata, Liz. Mă retrag.

— Nu te cred. Auzea grija din vocea ei: Ești întreg?

— Vin, vin. Numai un singur lucru mai am de făcut.

— Nu, Mike.

— Trebuie, Liz. Apoi vin la tine. Fii gata sau am să-ți fac praf cabina de la teatrul vostru.

— Nu, dragă. Așteaptă destul de mult pînă ce auzi vocea minunată și emoționată a Lizei zicînd: Pe mine. Fă-mă pe mine praf.

Alunecă într-un fiș ușor, ieși și îi trebuia cinci minute pentru a coborî trei etaje.

Prinse repede un taximetru. Mai era o jumătate de oră pînă la închiderea teatrelor. Cu trei ore înainte parcase mașina lui Evans într-un parking și mersese de acolo pe jos. Petrecuse timpul gîndindu-se la acest moment, punîndu-și genunchiul în mișcare. Acasă se fortifică cu whisky, uitîndu-se la ceas în timp ce bea. Nu dorea să lase prea devreme.

Îi indică taximetristului adresa, ignorînd privirea care-l cerceta cu atenție, de la față la fișul ieftin și geanta verde de canava. O mină împlinse ceasul de taxare cu oarecare adversitate.

Locken abia observă. El revedea deja dispozitivul de securitate de la reședința ambasadorului instalat în funcțiune pentru recepția dată în onoarea vicepreședintelui Statelor Unite.

Mai întîi poliția metropolitană. Cel puțin o jumătate de duzină, cu rezerve în apropiere, în caz de nevoie. Toți în uniformă, plasați în puncte alese cu grijă, de-a lungul clădirii, pe cît posibil neobservabili.

Pericolele erau înăuntru, dar cel puțin știa dispozitivul: doi pușcași de marină la poarta din spate și încă doi la intrare, cu armele încărcate. Veterani căliți în lupte, ce-și făceau cu zel datoria.

Un ofițer de marină ce era de serviciu la telefon și un oarecare Weaver, plasat ca atașat cultural, ce servea ambasadei ca șef de protocol. Printre sarcinile sale de învidiat era și aceea de a întrerupe în mod discret conversațiile cu gru-

pulețele oamenilor de serviciu pentru a raspunde telefoanelor interioare. Apoi venea „Syops”-ul, angajat de ocazie, în interior, printre invitați, probabil întregul efectiv din Londra, plus Cap Collis.

Urmasii alți opt din serviciul secret de securitate al vicepreședintelui, toți excelent antrenați. Oameni de sacrificiu, cu reacții rapide, profesioniști, căliți, ce pendulau permanent între frica nebună a unei neprevăzute stringeri de mină și situația consumată a unui glonț pe care-l acceptau toți de bunăvoie pentru a-și proteja personajul. Nu și-ar fi dorit niciodată să bea cu vreunul din ei, dar îi respecta.

Locken plăti taxiul, cobori din el cu grijă și se îndreptă spre grădina zoologică. Era închisă.

Cînd taxiul dispăru din vedere, se întoarse și traversă părculețul ce mărginea strada. Se uită la ceas.

Exact treizeci și șapte de minute mai târziu, după cum arăta orologiul naval de pe biroul de mahon al ambasadorului, era singur în interiorul bibliotecii de la parter. Cu fișul în buzunar, putea fi luat drept unul din invitații ce s-a rătăcit. Pînă în clipa în care cineva s-ar fi uitat în geanta de canava.

Biblioteca era o capodoperă. Avea pereții zugrăviți în bej, cu dungă aurie, parchet de stejar și ferestre cu draperii din brocart. Locken merse spre ușa dublă, aflată în partea opusă a ferestrelor, o deschise mai puțin de un deget și ascultă. Dincolo de ușă, un hol larg ducea spre partea din față a vilei, iar apoi făcea un unghi drept spre aripa de vest și spre recepție. Auzea orchestra ce intona un rock modern. Ambasadorului îi plăcea să se creadă despre el că este în pas cu timpul.

Inchise ușa și se îndreptă direct spre birou.

Apăsă pe butonul roșu al lămpii fluorescente de pe birou. Ridică receptorul, apăsă pe butonul al patrulea și formă numărul de sub primul buton.

Auzi un „alo” crispat, foarte cunoscut.

Spuse parola de acces, care ar fi însemnat că apelul venea oficial din partea securității, și-și trase răsufarea.

— Consemnul nu mai este valabil, sir.

— Ascultă, sint în bibliotecă. Trebuie să vorbesc cu șeful meu în particular, fără martori. Imi scapă parola, asta-i tot. Nu fac pe nebunul, am doar o ușoară stare de amețeală.

— Este „Marathon”. Ia restul de la șeful tău. Ești mulțumit?

— Clar. Dă-mi-l pe Collis. Mersi.

Locken auzi pe marinier chemîndu-l pe Weaver.

— Hei, așteaptă... Spune-i doar că mister Miller așteaptă în bibliotecă.

— Asta-i tot?

— Da.

Locken puse receptorul în furcă. Mersu spre ușa dublă și ascultă.

Un moment mai târziu auzi scîrțitul pantofilor lui Cap Collis pe marmura din hol, ce venea bine dispus în direcția bibliotecii. Flutera o melodie potrivită pentru ritmul pașilor săi saltăreți.

Locken se îndepărtă de ușă, îndreptîndu-se repede spre fereastra înaltă care dădea spre grădină. Se aplecă spre sîrma de fixare de care se folosisese pentru a bloca sistemul de alarmă și desprinsese ușor una din clame.

O ușoară apăsare cu degetul mare și cu arătătorul și putea să prezică cu ~~absolută certitudine~~ următoarele treizeci de secunde.

Cap Collis va deschide ușa bibliotecii aproape exact în momentul în care o pereche de lumini de avertizare vor străluci roșu intermitent spre cei doi agenți al serviciului secret ce urmăreau tabloul sistemului de alarmă din officile clădirii. În mai puțin de trei secunde o duzină de jachete negre vor da alarma cu un număr exact de țigăre, făcînd inimile să tresară la maximum. Cap Collis nu va fi intrat mai mult de șase pași în bibliotecă cînd se va dezlănțui tot iadul în jurul vicepreședintelui. În mai puțin de treizeci de secunde cei puțin patru agenți din serviciul secret vor sosi cu armele scoase, gata să tragă spre punctul unde circuitul sistemului de alarmă fusese întrerupt. Negăsind vreun motiv să fie violenți, vor cere în termeni nesiguri o explicație pentru ceea ce vedeau. Ce răspuns urmau să primească? era întrebarea. În acel moment gîndurile lui Cap Collis trebuiau să fie în cea mai perfectă ordine.

Locken întrerupse circuitul și se opri numai pentru a mai arunca o privire spre birou.

Chiar pe direcția sa, cu trăsăturile de copil, puternic luminate de lampa de pe birou, capul teribil al lui Miller, purtat în geanta Femeii, îi rinjea, cu buzele albite, răsfrînte pe dinții mărunți, într-un rictus minios.

„Sper că el te va recunoaște și fără ochelari, Jérôme”.

Locken părăsi biblioteca și traversă grădina cu trandafiri pe ruta precisă pe care venise. În stradă opri un taximetru. Urcă și așteptă un timp, absent. Șoferul cobori fereastra dintre ei.

Locken se uită la fața nefamiliară. Întrebându-se vag dacă s-a gândit vreodată la semnificația gesturilor simbolice. Ii spuse șoferului adresa teatrului în care lucra Liz, după care se lăsă pe spate și închise ochii.

Redactor: mr. GHEORGHE VARGA
Tehnoredactor: RADU STOIAN
Corector: plul. DANUT CARSTOIU

Comanda nr. 51557.
C. nr. 315/1981

Dat la rules: 13.08.1981
Bun de tipar: 18.12.1981

Tipăritura (până la 100 pagini)